

မိုးမိုး
ကတည်း

လေ့ရှိနတ်သား၏ရင်ခွန်ဖီးချင်း

BURMESE CLASSIC

GRAPHIC DESIGN
WITZAR

ကဏ္ဍ: **အိမ်**

စေတနာ့အခမ်းအကားအဖြစ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။
(အိမ်အတွက်)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၂၀၁၀၅၀၀၊ မျက်နှာခုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၃၄၃၀၉၀၀
ထုတ်ဝေသူ

ဆိုကောလစဉ်အာကာအောင်အမှတ်(၁)၊ အောင်ဘာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကင်းမြို့

အတွင်းပုံနှိပ်နှင့်ပျက်နှာပုံနှိပ်

အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကင်းမြို့

ပြန်ဆိုရေး

အောင်မြင်စာပေအမှတ်(၁)၊ အောင်ဘာလမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်းမြို့

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

၂၀၀၀၊ (ဒီဇင်ဘာလ)၊ အုပ်စု(၅၀၀)၊ (၂၀၀)ကျမ်း

ကမ္ဘာဦး
နိဒါန်း

ကျွန်တော်ငယ်ငယ်တို့...
က...ဖေဖေမော်မော်...
ကမ္ဘာဦးလူတွေကကြောင်း...
ဆိုတဲ့... ပုံပြင်ပေးကို...
စွဲနဲ့လမ်းလမ်း...
ဖမ်းခိုဖူးတယ်...!

ဟို...ကမ္ဘာဦးတစ်က...
လူသားတွေဆိုတာ...ခုလို...
ခေါင်းတစ်လုံး...ခြေနှစ်ချောင်း...
လက်နှစ်ဖက်တည်း...
ဟေ့ဟေ့...သားရဲ့...!

ဟိုက...
ဒီဘက်ပဲ...
သွားမယ်...

ခြေထောက်က...
ပေးချောင်း, လက်က...
ပေးဘက်... ဦးခေါင်းက...
ရှေ့ကော နောက်ဘက်ပါ...
ပါတဲ့... မျက်နှာနှစ်ခုနဲ့...
စင်သန်နေကြတာ...

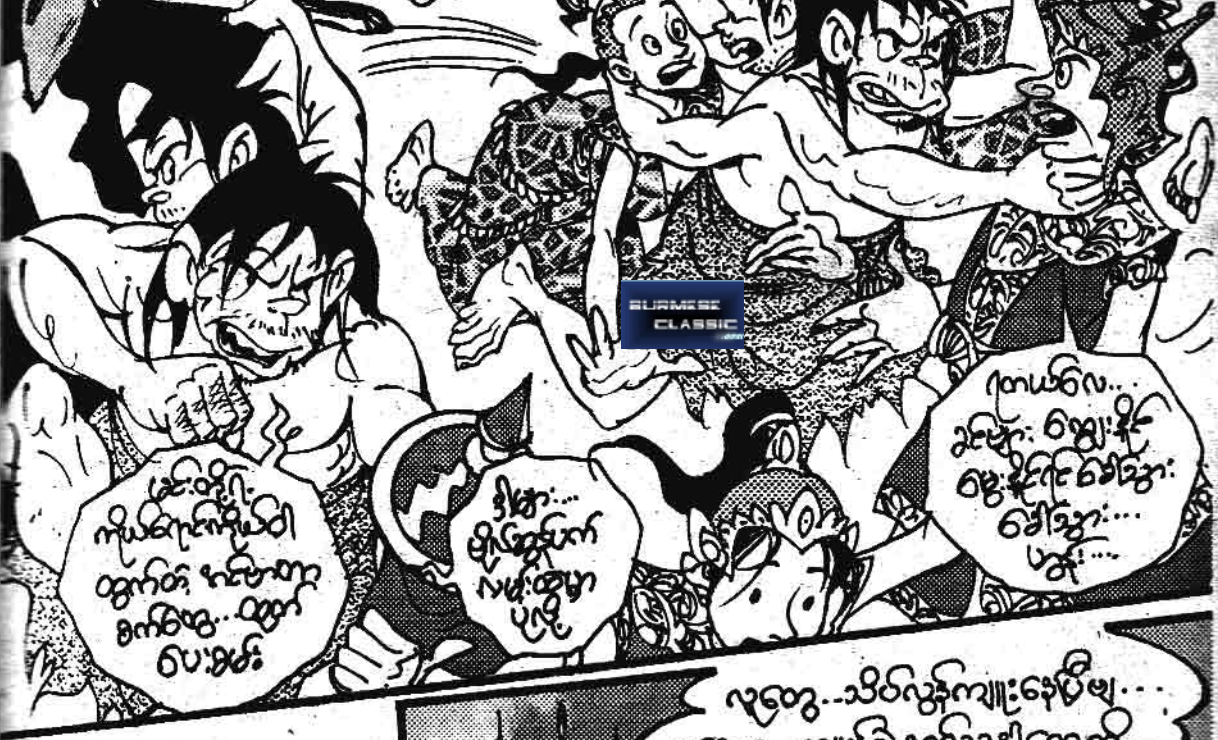
ဟာဟာ...

အိမ်... မိခင်က မျက်နှာ...
ခွဲခွဲဆီ... ခု... လူတွေ ဆိုတော့... အိမ်ကားတွေ...
ကြီးမား... သန့်ရှင်း... မြတ်တယ်... ဆိုပဲ...
ကယ်လာကပ်ထိ အင်အားကြီးမားကြသလဲ...
ဆိုရင်... ခုတ်ပြည်တက်ပြီးတော့...
အခွန်ကယ်ပေး... အခွန်ကျင့်တတ်ကြသတဲ့...!

ဒါဟာ...
မင်းတစ်ယောက်တည်း...
တစ်ကွက်လေး... ငါ့...
ယုလွယ်လွယ်ကား... ပါပဲ...
ငါ့တစ်ဝက်...

ဝေခွဲပေးတော့...

ဟား... ဟား... ဟား...

BURMESE CLASSIC

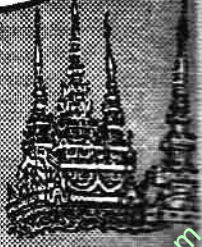
မင်း...
ကျယ်လှောင်ပုံပေါ်...
အောက်တံ... အင်အား...
ခက်ခဲ... အောက်...
ပါးစပ်...

ဒါဟာ...
အိမ်အိမ်ဟာ...
လူ... တွေဟာ...
ပုလဲ...

ကယ်လဲ...
အိမ်... ဝါး...
ဝါး... နိုင်...
ခေါ်ခေါ်...
ဟား...
ဟား...

သိတဲ့... အစဉ်... လူသားတွေရဲ့...
အခွန်ကျင့်ခွင့်ခက်ခဲမှုကို မခံနိုင်တဲ့...
အသုံးမှာ... ခုတ်တွေက... ခုတ်သဘင်...
အစည်းအဝေး... ကျင်းပပြီး...
တိုင်ပင်ကြလေရဲ့...!

လူတွေ... သိပ်ကွန်ကျား... နေပီဗျ...
မနေ့က... ကျုပ်ရဲ့... ခုတ်သုန္ဒါတွေကို...
ခိုးစားသွားတယ်...!

ခင်ဗျားက...
လူတွေကို...
မခံနိုင်တော့...

ဟတ်တယ်..ကောင်တင်နဲ့
 ဝင်းမောင်ဆိုတဲ့လူသတ္တဝါနှစ်ကောင်
 သေရသွားမို့..ကျုပ်ကွဲမိခဲ့ရင်..လာ
 ဖျက်သီးသွားတယ်..ကပ်မိမှာ..ကျုပ်မဟေသိ..
 သူ့တောကို..ထိကပါး..ရိုကပါး...
 လုပ်သွားသေးတယ်ဗျာ..

ဒီ..လူသတ္တဝါတွေ...
 ကိုင်ကျင့်နေတာ လွန်လွန်းမို့...
 ကျုပ်တို့ သည်းခံနိုင်ခွမ်းမရှိတော့ဘူး...
 ခင်ကားချင်းမမျှတနေ၊ သင်းတိုကို
 သူ့သေ ကိုယ်သေ...ရင်ဆိုင်လိက်
 ခင်တယ်...!

ဟတ်တယ်...
 သူ့မသာ...
 ကိုယ်, ကာသဘာ...
 ဖြစ်ချင်ဖြစ်ဗျာ..

နတ်သားတွေရဲ့ မကျေနပ်ချက်တွေကို.. နတ်တို့ဂြိုဟ်ခေါင်းဆောင်ရူးလူးနတ်မင်ကြီးက..
 လက်ခံကြားနာဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုချပေးတယ်...!

အင်း...
 ဒီ...ခွန်ကားကြီးမားတတ် -
 လူသတ္တဝါတွေကို..ကပ်မိပေး
 ဆုံးမမှု တော်ကကာကျလိမ့်
 မယ်... ထင်ရဲ့...!

မြန်ကန်သင့်လျော်ကြောင်းပါ...
နတ်မင်းကြီး... ဒီသတ္တလောကကြီး...
မှာ...လူဆိုတဲ့သတ္တဝါမျိုး...
မထားသင့်ကြောင်းပါ...။

ဟုတ်ပါတယ်...
မြန်ပါတယ်...

ကျွန်းကမ်း...
ဝင်...
မြောက်ပိုင်း...
ထားမြို့...
ဒါပဲ...

မဖြစ်ဘူးလေ...လူဆိုတာကျွန်ုပ်တို့နတ်တွေကိုပူဇော်...
ပုသမိမှာတွက်မရှိမဖြစ်လိုတယ်...မပေါင်းလည်းခက်ပေါင်းလည်း...
ခက်တဲ့အချိုးဆိုလေတော့...အပြတ်လုပ်ပစ်လို့မဖြစ်ချေဘူး...

အာ...
ဒီလိုဆို...ကျွန်ုပ်တို့ကယ်အချိန်အထိ
အနှိပ်ခက်ခဲ...အနှိပ်ကုန်ခံနေရမှာပဲ
နတ်မင်းကြီးရဲ့...။

ကျွန်ုပ်ခဏားကို...ဆုံးရှောင်...
နားထောင်ကြပါဦး...။

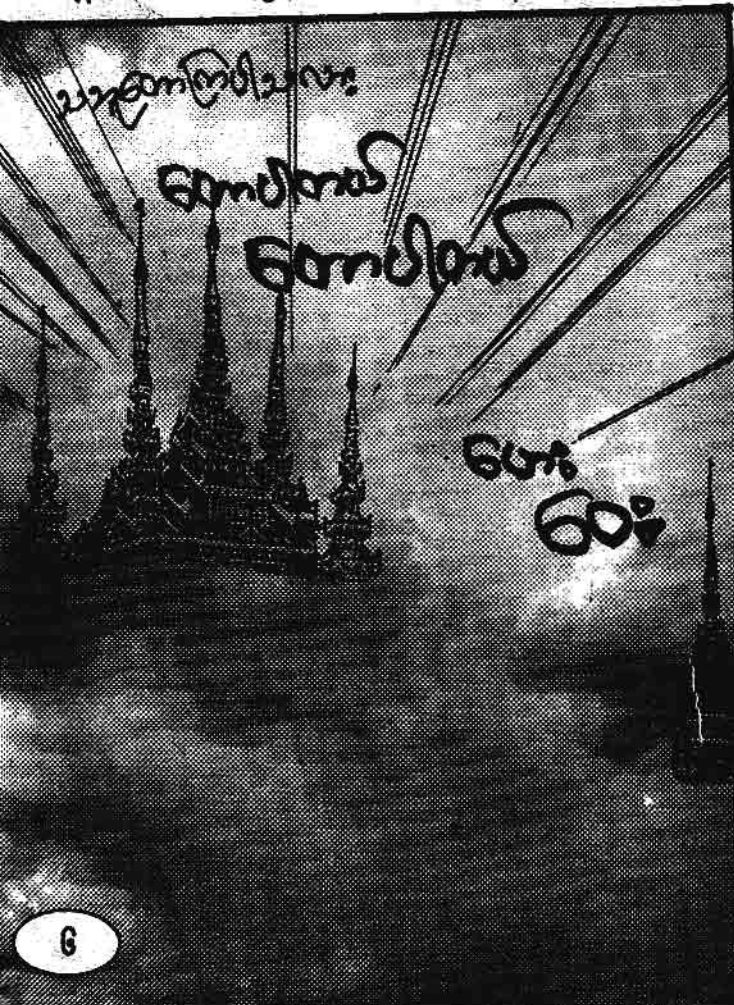
လူတွေက...
သင်တို့ကို...
အနှိပ်ကုန်နေတာ...
နို့နား...
နားကိုးခိုပါ...။

ဒီတော့...
 သတ္တိမှာနွှားကားမိ...
 တော့ဘူးဆိုရင်... သင်တို့ကို
 ကစားပေးရမှာပဲ...
 ဒီတော့က...
 ဒီလိုပဲ...

ဇူးလူးနတ်မင်းကြီးရဲ့
 ကြံစည်ကို...
 နတ်သမားကစဉ်းကစား
 က... နတ်သားတွေ...
 ကျေနပ်သဘောတူလက်ခံလိုက်ကြတယ်...!

သဘာက...
 လူတွေခွဲခွဲခွဲခွဲ...
 လက်ထူးမင်းနတ်ခပ်သည်တွေက...
 မူးယစ်ရိုဝေတော့သေသည်တွေကို
 မိခင်မိဖွင့်တွေပိုကောင်းကင်
 က... ကျေနပ်ကြတယ်။

ဟ... ကြည့်ခင်...
 ဘာတွေလဲဟ...
 ဖွီး... ခါးလိုက်တာ...

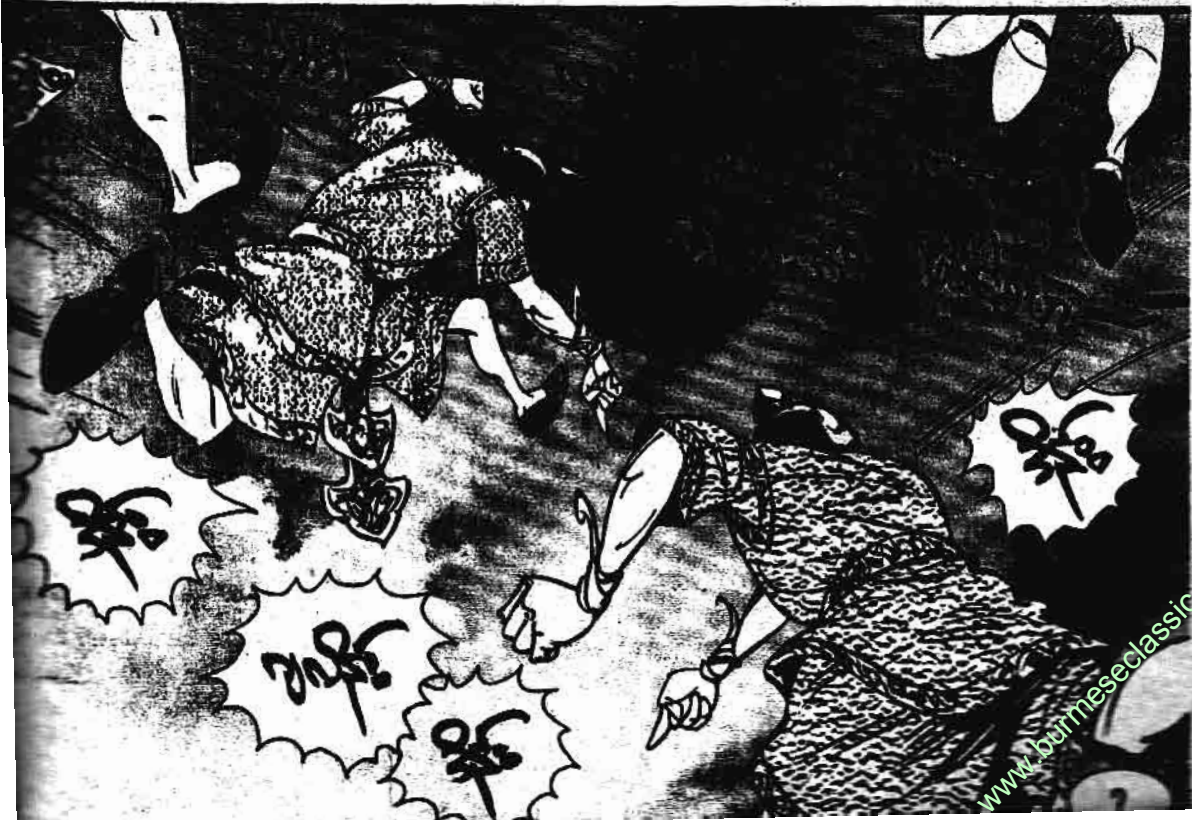

ဆိုမှ...
 ဝယ်သောက်ခရ...
 မလိုတော့ဘူး...
 ကောင်တင်ရေ... နိပဟ...
 ပလွန်ပလွန်...

သေရည်မိုးကြောင့်...
လူသားတွေ မြေပင်မှာ...
အတုအကလွဲ...
လိကျကုန်တယ်...!

အိမ်အိမ်မှာပဲ... နတ်ခမ်းသည်တွေ... လူပြည်သင်ကားပီး... သတိလက်ကွတ်ကိပ်မောကျနေတဲ့...
လူသားတွေရဲ့ ဥဒ္ဓါကိပ်ပက် နှစ်ခြင်းခြင်းပစ်လိုက်ကြတယ်...!

ခါတိုင်းက... ခြေလေးချောင်းမရှိတော့ဘဲ...
ခြေခွစ်ချောင်းနဲ့ ပြေးမိပြေးကုသောသူ့သွေးတန်း
ပြေးလွှားနေတဲ့လူတွေကို ရေးလူးဆတ်ဆတ်ဖြီး
က, ကိုယ်ထင်ရှားမြင်ကွက်ဖြီး... ..!

ဟို...လူသားတို့...
ပြေးလွှားနေခြင်းကို...
STOP...ကြလော့....

ဟာ!

သင်တို့ရဲ့...
ခွန်ကားတွေကို
SMALL...ကုန်ကောင်
ငါတို့ခွဲခြမ်းပေးဖို့ကိစ္စ
ပဲ...ဖြစ်တယ်..!

ဟင်!

တို့ကို...
ခြမ်းပစ်တဲ့ဆုတ်...
တွေကို...ပြန်ခွာ
ကြလော့....

ဟုတ်တယ်..
ငါတို့လည်း...
ပြန်ခြမ်းပစ်
ကြမယ်...

ဟုတ်တယ်..
သင်း...တို့ကို...
လေးခြမ်းပြန်
ခြမ်းပေးမယ်
ကွ...!

နိမိတ်
လူလူ

၆

တစ်ခါခါ ဖြစ်သွားတတ်
 ကို...လူသားတွေဟာ...
 သူ့လူ့နတ်မင်းကြီးကို နတ်
 မှီသည့်တွေကို မယှဉ်နိုင်
 တဲ့တော့ဘူး...။

သင်တို့... ခုနစ်ကားနဲ့...
 ငါတို့ကို မယှဉ်နိုင်တော့ပါဘူး...
 ဒါတော့... ငါ့လူ့နတ်မင်းကို
 နှာခံကြလော့...။

ဇူးလူးနတ်မင်းကြီးရဲ့ အမိန့်အတိုင်း နတ်တွေက လူသားတွေက...
ကတိပေးလို့ကရတယ်။ လောက်ဆုံးသွားတဲ့ သူတို့ရဲ့ အခြမ်းတစ်ခုကို ဖြာဖွေပေးဖို့လည်း...
နတ်မင်းကြီးကို ဝိုင်းဆုံးတောင်းပန်ကြတယ်...။

အသင်နတ်မင်းကြီး...
ကျွန်တော်မို့ရဲ့ အခြမ်းကို...
ဖြာပေးပါ။ ကျွန်တော်မို့တို့
အခြမ်းမရှိရင် မနေတတ်ပါ...
အိုး... ငွတ်...

ဟိုး
ငါတို့က...
အဖို့ ကျတယ်...
အကျွန်တော်... လေက
တစ်ဖို့... တက်လည်း
တက် နိုင်တာပဲ...။

ကောင်းပြီ...
သင်တို့ရဲ့ အခြမ်းကို ဖြာဖွေ
ဖို့အတွက်... ငါ...
ဒီစဉ်ပေးပါမယ်...။

ဇူးလူးနတ်မင်းကြီးက...
လူသားတွေရဲ့ ဖြာပုံတော်စုကွကို
ကုသိဖို့ "ဇူးစာရေးနတ်" ကလေး
တစ်ပါးကို တာဝန်ပေးလို့ကရတယ်။
ဇူးစာရေးနတ်ကလေးက တစ်ခြမ်းစီ
ထွက်ခွာသွားတဲ့ လူသားယောက်ျားနဲ့
မိန်းမကို ဖြာနဲ့လည်း သုံးဆယ့်လေးဖို့
တာဝန်ယူရတော့တယ်...။

ကဲ... လေတို့ရဲ့
ဒီကိစ္စ မှပဲ ပီတင်နာနာ
ယူပေးတော့...
ပဲတိုက်မိဖို့အား
လက် နှစ်ဖို့...
ဒါပဲ...

ဖေဖေက ပြန်လေးက... အသံထဲမှာ ပါကပေးမယ်...
အတွေးလျှင်အတွက် ဦးရင်းမှတ်မှတ်က ပြီးကုန်ရင် အသံက
ကျန်တော့... ..

အသက်ကြီးမှ...
တွေ့တာပေါ့နော်.. ဒါဆိုဖေဖေရဲ့
အခြမ်းက.. ဘယ်မှာလဲ...
ဖေဖေမတွေ့သေးဘူးလား
ဟင် !!

တွေ့ပြီပေါ့..
သားရ... သား.. မေမေဟာ
ဖေဖေရဲ့ အခြမ်းပဲ...!

အိမ်တန်းက.. ဖေဖေရဲ့ အခြေကို ကျွန်တော်နားမလည်နိုင်ခဲ့ပါ.. ဖေဖေကလည်း တိကျခိုင်မာစွာ...
ဖြင့် မပြနိုင်တာလည်း ဖြစ်မည်ထင်ရုံ အကာလမ်းပျဉ်းရှောင်ထွက်သွားခဲ့သည်...!

ကဲ... သား...
သွားဆော့ဦးကွာ.. ဖေဖေ...
တစ်မွေးလောက် အိပ်လို့က်
ဦးမယ်...!

အိမ်ထဲကနေပေး... ထမင်းတောင်အဖွဲ့...
အဖေ့အိမ်ခန်းသို့ ချီတက်သွားတော့...
အဖေ့အိမ်ခန်းက အသားပေးကပ်လို့က်
သိသည့်...!

အိပ်ပျက်နေတဲ့အဖေ့အနီးမှာ တိုင်းဖုံး...
တစ်လုံးပေါက်ကွဲသလိုပိုင်းထဲနေတဲ့အဖေ
ခေါ်သံကြောင့် အဖေပေါက်ကွဲထွက်ခဲ့တာ...

ပြောစဉ်

နောက်တစ်ခင်းက...
ကယ်ကောင်မလဲ...
ကု...ပြော...

အုတ်တုလုပ်မနေနဲ့...
ရှင်ပြောတာ...သား လာပြောတယ်။

ကျွန်တော်ဘက်ကလွဲလို့
ထောက်ခံမယူနေဘူး
မေမေ့ခကားကို...
ကျွန်တော်...
ခေါင်းညှိတင်ပြန်ပြန်နဲ့...

အုတ်ပဲ...ငါပြောတာ...
ဟဲ့...အခင်း...အဲ...
ဒီလိုကွာ...

ကျွန်မ သိပါပြီ...
 သိပါပြီ... နား... ဟီး... ဟီး...
 နှင်း... ကျွန်မကို တစ်ခြမ်း လှိုမြောတာ
 နှင်းမှာ... မယား ငယ်စဉ်နဲ့ လှိုပဲ...
 ရွတ်... ဟင်း... ဟင်း...

ဟာ... သားကွာ...
 မင်း... တော်တော် ပြသနာ
 ရှာတဲ့ ကောင်ပဲ...

ဟာ... မဟာဘုရား
 ငါ... ငါ... နှင်းပြ...

ဖေဖေမြောလို့...
 သား... မေးတာပဲ...
 မေမေက... ဘာလို့...
 ငိုတာလဲဟင် !!

ကျွန်တော်ကို နှင်းပြဖို့...
 ထက်... မျက်ရည်လည်ရုံ ကာဆိုး
 ထံသို့ ဝင်သွားသော မေမေ
 နောက်ကိုသာ... ဖေဖေပေးလို့က်
 သွားခဲ့ရတာသည် ကျွန်တော်...
 နှင်းလင်းသော နာခြင်းပြသနာ
 ကတွက်မေမေ မျက်ရည်ကျသည်...
 ဖေဖေလည်း ဟိုပြေး ဒီပြေး ပြစ်နေ၏...

ဟ... ဟ...
 ငွေပါလို့ ဟ...
 ငါ့ပြောတာက
 နှင်း...

ကျွန်တော်ကတော့ ..
ဧည့်ဆုံးထိမှာလောက်တောင်
ထိုင်ရင်း မပျပ်သော ..
ကုသီလော့ကအိမ်နေကို
အောင်ကြည့်နေခဲ့ရတာ
ကမ္ဘာ့... !

တံခါးပိတ်ဆွဲပြုနေသော မေမေ ..
ကအိမ်ရှေ့မှာစိတ်ပျက်ပျက်ထိုင်
နေသောမေမေ့ကိုဆိုင်တော့ကျွန်တော်
ကို.. အဲသတင်းကြည့်ရင်း ..

ဗိုက်သာလည်း ..
ကမ္ဘာ့မိဘူး မင်းကမေ့မချက်
ပဲကွဲ၊ ကံမကောင်းရင် သူ့အာတောင်
ငတ်မှာသေချာတယ်.. မင်း...
တော်တော်ပြဿနာရှာတဲ့
ကောင်ပဲ... !

မေမေ ..
သား .. ဗိုက်သာ
တယ်...

သားမသိလို့...
မေးမိတာကို...
မေမေက...
ကကလို့ မိတ်ဆွေလ
တာလဲဟင်!...
မေမေကဖေဖေ
အခြမ်းမဟုတ်
လို့လား...

ဖူးလူးဒုတိယမင်းကြီး၏ ဒုတိ...
စစ်သည်တွေခွဲခြမ်းပစ်လိုက်
သည်ဆိုသော ကျွန်တော်အခြမ်း
ကိုပုံပေါ်ကြည့်သည်။ အိပ်ရာ
ထဲတိုင်း သူတောင်းကြည့်ဖို့
သို့သော် အိပ်မက်သည် ဟာ
တပင်ပင်းကြာတော်ဖေဖေ
စကားကိုပင် သံသယဖြစ်လာ
သည်။ ကျွန်တော်မှာ အခြမ်းတစ်
ခြမ်းကော တကယ့်စိတ်ရဲ့လား
မသိတော့ပါ....

လေ့ကျင့်
တော်..တော်.. ဒီကိစ္စကို

ကမ္ဘာ့ဆက်မမေးခဲ့တော့ သွား...

ဗွား

ကျွန်တော်တကယ်ကို နား...
မလည်နိုင်ပါ။ ထိုအခြမ်းမှာ
နာကကျွန်တော်ကိုပထမ...
တစ်ခုပင်လော့ခေခဲ့တာတော့
အမှန်ပင်။ ထိုအကြောင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ ဖေဖေကိုလည်း
မေးတော့ပါ။ မေမေ...
ကိုလည်း မေးလို့တော့ပါ။

ဒါနဲ့...
ငါက.. အားလုံး...
အခြမ်းလား...
တစ်စိတ်လား...
ကတိကလိမ္မာ

ပံ့ပိုင်ဆိုတာ...
တကယ်မှ... မဟုတ်
ဘိကွ...။

စားလေ...
မင်းပံ့ပိုင်ကြီးက
မဖြစ်နိုင်တာ...။

ဘာလို့ဖြစ်နိုင်ရ
မှာလဲ... ကမ္ဘာပို... တွေကလ
မှာခြေ... လက်... မျက်နှာ... နှစ်...
မှီတယ်ကွ... သိပ်ဖြစ်နိုင်
တာပေါ့...။

ဒါဆိုရင်တော့...
ကိုယ့်ကိုကားယားတော်တော်
နိုင်မှာပဲ... လူတွေကောင်းဘိ
ထက်ရှင်ထင်ထင်ထင်...
ဘာကိုဆိုလည်းလက်... လေး
ဆောင်းဖြစ်နေမှာ...။

ဒုက္ခ...
ငါ့အဖေ

ဘယ်သူက
ဘယ်သူ့ကို
ပေးတာလဲ
ရှင်းရှင်းလင်း
လင်း...

ပျက်စီးလည်း
ဆောက်ထပ် မျက်နှာ
တစ်လက် တစ်ရမယ်...
ထင်တယ်ကွ...

ဖေဖေမောင်မောင်... ပံ့ပိုင်ကို...
ကွန်တော်ပိုင်မောင်မောင်... သူငယ်ချင်း
တွေရဲ့တို့ပိုင်းမှကထပ်တို့သိသင့်...
သိနဲ့... ရှေ့ကညာလည်း... မေ့...။
ဆန်းဝင်းကလည်းလက်မခံပါ...။

စားကွ...ထမင်း...
 စားရင်လည်း ခွမ်းယောက်စား...
 စားရမယ်၊ ဒုက္ခပါပဲ - အိမ်ကပေး...
 တဲ့ မုန့်ဖျော်ကတစ်ယောက်စား...
 တောင် လောက်ဌတာ...
 မဟုတ်ဘူး...!

မဖြစ်ပါဘူးကွာ...
 မုန့်စားရင်လည်း လေးစားရမှာ...
 အိမ်သာတက်ရင် တောင်ကတော်...
 ဝှက်မယ်ကဖြစ် ဒီအတိုင်းပဲ
 ကောင်းပါတယ်ပွဲလီးကု...!

ဒါတော့... ဒါပေါ့ကွာ...
 ဒါပေးမယ်... ငါတို့...
 အခြမ်းတွေက...

ငါတို့တော့... မသိချင်ဘူး...
 မင်း ဘာသာထိုင်ခိုင်းစားတော့...
 လာဟေ့... သွားကစားကြ...
 မယ်ကွာ...!

ကယ်သုလ်ဆိုတာ...
 သိချင်တာပေါ့...!

လာလဲ...
 လာဟေ့

သုဗ္ဗရားတွေလက်မခံသေ
ကိစ္စကြီးက ကျွန်တော်ခေါင်း
ထဲမှထွက်ရ၊ တွေးတောစဉ်
စားစာညှပ်သည့်ခေါင်းတွေ...
ပုကာမူးနောက်လာခြင်း...
သာမန်တတ်တင်၏...

မေ့ပါ
ပြန်ပါ...ပဲ

တောပြိုကွာ...
မစဉ်းစားတော့ဘူး...

ငါလည်း...
ကစားမယ်
ဟေ့

ငါ့ကလေးနဲ့
တူသလိုပဲ...

လုပ်ဖို့...
ကစားရင်းနဲ့တောင်

အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝတွေကိုတော့ မြောင်းလဲ
လာသောကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ပြန်လို့ သတိထားမိလာ၏...။

ငါ့မျက်လုံးထိမှာ...
ဒွင်းသက်ဝေက...တစ်နေ့...
တစ်ခြားလှလာသလို
ပဲကွ...။

အမလေး
ပိုပိုနဲ့ မိုမို မော့မော့နဲ့
ငိုဟပ်မိုလုပ်
ကိုကွာ...။

ငါ့ကမ္ဘာ...
မှာတော့...ခင်သန္တာကမှ...
တကယ်ပျတာ...။

ငါကတော့...
လုံးဝမလိုက်ဘူး
အသားက...အိုအို...
လူတုတ်တုတ်...။

တတိတကဟေဇာ...
 ကူးကွ၊ ထွားတက... ကုန်မာလှပ...
 တံ့... မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုတာ... ကဒီလို
 မျိုးမှာ... သို့ချောတွေချောရင်...
 ကယ်သူမှလုပ်ကိမ်မှကူးဆိုတာ...
 ဒါမျိုးပဲ...!

သိန်းတူကည်ကဆဲသန့အင်အာလှာကွဲကို ဖွဲ့သည်။ ဆင်းဝင်းက နှင်းသက်ဝေ အလှကိုတင်စားသည်
 ကွန်တော်စားထိမှာ ကယ်လှမြဲမစားလို့မှ... မင်းမင်းသီချင်းကို စားထောင်ရင်း တစ်ပင်တိုင်အက
 တည်ရရသလို ခုခင်းခုခင်းလေးမှ ဟာမို့မိမိ...!

ကယ်ခါ
 ကယ်ခါ... ကကြ ကကြ **
 ** မင်းတို့လက်တွေ မြေကြီးပေါ် **
 စောက်
 ထာလှိုင်
 ကျွတ်

ကဲ... ပွဲကြီး... ဒီကိစ္စမှာ မင်းဆုံးဖြတ်
 ချက်ကို ငါတို့လက်ခံမယ်... ကဲ...
 နှင်းသက်ဝေနဲ့ ဆင်သန့... ကယ်သူ
 ပိုချောသလဲ...!

ဒါတော့ကွာ...
 ငါမှ... ကိုင်မကြည့်
 မှေးတာပဲ...!

ဒါကိုဖောတာဟောတာဘူး
ဘယ်သူလှသလဲဖောတာက...
မင်းစိတ်ထဲမှာမင်းတို့...
ဘာပဲ... ဖော...

ဖောတာ
နားနား
ဖောတာ

ဖော...
တစ်ယောက်မှပျော့ဘူး...
ငါ့စိတ်ထဲမှာ... ခုခံယောက်
ခလုံးကို... သဘောကျ...
ဘူး...!

ဟာ... ဒါတော့... မင်း...
သက်သက်ကန့်လန့်လုပ်တာပဲ...
တစ်ယောက်ယောက်တော့
ချော့မှာပေါ့...!

ဟ... ငါတကယ်ဖောတာ...
ငါ့မျက်စိထဲမှာ... ဘယ်သူ
မှ... မချော့ဘူး...!

ဒါကွန်တို

ကျွန်တော် အဖေကို ဆုံးဝင်...
ဒါပဲ သိမှတ် တာလဲ မကုသပါ...
သတိပေး လောကဓာတ်တက်...
ဒါး သက်ဝေ ခင် သတ္တက...
အသေ ကချာ ကြည့် ပါ သည်...
ဘယ် ပုံမှ အကယ် ခိုင် တာ တေ!
သေချာ ဂွန်း လှ ဖြစ်...!

ဒါပဲ သိမှတ် လေး
Zoom.. ဆွဲ ကြည့် ပြန်
ဘယ် ပုံ ခြင်...?

ကြည့် မှ်...
ကျွန်ုပ် အဖေ နေ့...
ကျေးဇူး ဝမ်း...
လေးက...

ဒါပဲ သိမှတ်...
အကယ် ခင် သတ္တက...
လှ တယ် ကို မခံ ဓာတ် တာ
အမှတ် ပဲ...!

ကေး... ဒါလည်း...
ကောင်း တာ ပဲ...
ကလိတ် တွေ...
ကွဲ တွေ... ကလိတ် က ဆိုင်
ဖြည့် တွေ... မကုသ
မှာ ပေါ့...!

ကျေးဇူး...
မှတ်...!

ဟား
ဟုတ် တယ်
ငါ သိ ပီ ကွ...!

ဆုံးဝင် စကား က... ကျွန်တော် အတွေး များ ကို လင်း လက် ဖြာ ဝေ
ခေ သည်... ဒါပဲ သိမှတ် ယင် ယက် တာ လည်း က... အဖေ ဖြာ မရ
သော ပုစ္ဆာ ဖြစ် ကျေ ကို တွေ ကို ကို ဝါ ပီ...!

အိမ်က... အိမ်က... အိမ်က... အိမ်က... အိမ်က... အိမ်က...

အခုက... မင်း... ပြောတော့... ကယ်သမ္မတ... မလှဘူး... ဆိုကွ...!

အေး... ခင်းတို့... ပြောတဲ့နှစ်ယောက်လည်း... ကို... ငါ... သဘောလုံး... ဝမကျတဲ့... သီးနှံ... အိမ်... ကို... အခု... ငါ... သိ... အိမ်... သူတို့... နှစ်... ယောက်... လုံး... က... ငါ... ရ... အခြမ်း... တွေ... မဟုတ်... လိုက်... ချက်...!

ဟုတ်စာ... သက်... လူတွေဟာ... ယောက်... သုံး... လက်... အခြမ်း... ကို... ဖြာ... ဖွေ... ပြောတာပဲ... က... မင်း... အိမ်... ဆွဲ... ကို... ငါ... အခြမ်း... မဟုတ်... ဆော့... ငါ... မလိုက်... ဘူး... ခင်း... ဖြစ်... ဟား...!

ဒါဆို... ဟို... ခွင်း... သက်... စေ... က... ငါ... အခြမ်း... လေး... ပေ!... ဟဟီး...!

လာ... ခင်... ဒါ... အခြမ်း... က... ဘူး...

ဆင်းဝင်းတို့နှစ်ယောက်အားလေ့ရှိသလို ကျွန်တော်ကို
ခိုက်ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကာလပေါင်းများစွာ
အဖေဖြစ်ရအောင်သာ ပုခွာအတွက် ဝမ်းနိုးကကျေနပ်...
ပီတိဖြစ်နေခဲ့ဖူး...။

ဒါတော့... ငါ...
ကယ်သိမလဲ မင်းကဘာမင်း...
ဆုံးဖြတ်ရမယ်ကိုခွ
ပဲ...။

မင်းကခွမ်း
မှန်ရင်... မင်းကို
လက်ခံမှာပေါ့...။

မင်း ခိုက်တာကို
အဖေလုပ်တော့မို့
ပေး...။
ရှင်မက...။

အံ့... ခုခရာကောင်းလောကရာတွေထိမှာ...
ကချစ်ခင်လောကရာလည်း ပါဝင်သည်ဟု...
ကျွန်တော် သိလိုက်ချိန်မှာ... ဒီဒါ မတန်းကို
ရောက်မိမှာဖြစ်သည်...။

ကျွန်းကန်ကန်မြေသော...
အတစ်ယောက်ကိုယောက်...
အတစ်ယောက်ကိုင်ဆောင်ခြင်း...
သည်အခါမှာအညွှန်အညွှန်...
...ခြင်းသက်တော်မှာ...
...တယ်ဟုဆိုခဲ့သေးသော်လည်း...
...ကတော့...
...ကောင်းသည်မှာ...
...ပါသည်...

ကာစာပေး...
တာလိ... ခွင့်တိုင်တို
ခါလား...!

ငါတော့မနေ့ငါတော့ဘူး
ပျက်စီးကု... မနေ့ကကျောင်းခင်း
တော့... ခွင့်သက်တော်
ခါပေးလိုက်တာပဲကွာ...

ဘယ်ကလာ...
ရသွင်းခားခါကွ...
ခါဟိ.ဟိ...

ငါ့လုပ်ငန်းခံစားချက်တွေနဲ့ကိုက်
ညီတဲ့... စကားလုံးပေးတွေကို...
...သွင်း... သွင်း...
...တော့... ကုသပေးလိုက်တာ...

ခါးပေး...
တယ်ဟုဆို
ငါလား...

ကျွန်တော်..တကယ်ပဲ အထင်ကြီးလေးစားသွားလှပါသည်...
အခပ်ဆိုသည့် မမြင်နိုင်သော အရာကြီးတစ်ခုမှာ တွက်...
ဆန်းဝင်းသည် ကျွန်တော်တို့ အုပ်စုထဲမှာ နယ်မြေသစ်တစ်ခု
သော ကိုလံမတ်စ်ထက်ပင် သူ့ရဲ့ ကောင်းဆိုးနေလေ၏...

အာသင်ခန်းထဲ
ရောက်ပြီး ကြောက်ရွံ့ပါ။
ဆန်းဝင်း...ကို ဆရာကြီး...
လုံးခန်းက ဆင့်ခေါ်...
သည်...

လေးစားသင်တံ
အထိမှာ...မင်းပါ
သွားဖို့ ဆန်းဝင်း!

မင်းတင်ဒါး
ကျွန်မလိုခေါ်တာ
ကွဲ... လိုက်သွား
လိုက်သွား...

ကျွန်တော်တို့ အားလုံး...
ရင်တထိတံထိတံနှင့်...
ခေါင်မျှော်နေခဲ့ကြမှာ...
ဆန်းဝင်းမှာ ရောက်...
လာ၏...!

ဆရာကြီးက...
ကာလုပ်ဖို့ခေါ်တွေ့
တာလဲ... ဆန်းဝင်း
ရ...

ခွင်းသက်ဝေ...
သိပ်ကုန်ခက်
တယ်ကွာ...ဟန်

ခွင်းသက်ဝေ... ဆရာကြီးခေါ်တွေ့သည်ကိုခွဲက ခွင်းသက်ဝေ
စာပေးသည်ကိုခွဲပင်ဖြစ်သည်။ အခုဆိုသောအရာ...
ခွဲကတို့ကိုပွဲဝင်သည်ဆန်းဝင်း... ဗိုင်းဆိုင်လျှောက်ရသော
အခါမှာ... ဆရာကြီးရဲ့ခန်းမှ ထားထယ်ကြိမ်
ချက်ဖြစ်သည်...

သေချာတယ်... ဒါဆို...
ငါ... ကျောင်းထုတ်ခံရမှာပဲ...
ဆရာကြီးက ငါ့ကို သတ်...
ပေးလို့ကတယ်...

အားမလျော့ပါနဲ့ကွာ...
အကဲထပ်တစ်ကြိမ်...
ကြိုးစားပေါ့... ..

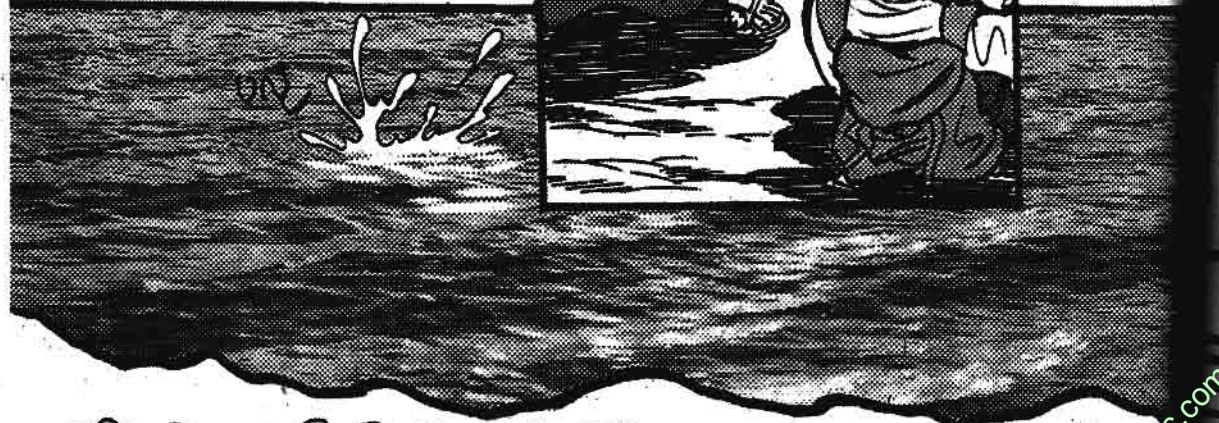
ပညာသင်နေ...
ဆိုမှာ... ဒီလိုခက်ခဲ...
လုံးဝ... မထားရ...
ကူးတဲ... ..

ဆောင်ပြီးမှာ ပွင့်သောသရက်ပွင့်တွေကို...
ဆန်းဝင်းကချစ်က,ကသီးဖြစ်ခင်မှာပဲ...
တွေ့ပွင့်ခဲ့ရလေသည်...။

ဒါဆို... မင်း...
ဘာဆက်လုပ်မလုပ်ဆန်းဝင်း?...
ဒွင်းသက်တော့ ဒုတိယကတိမ်
ထပ်ကြီးစားမှာလား...။

ဘယ်ဖြစ်မလဲ...
ကျောင်းတော့ကထုတ်မခံနိုင်ဘူး
မလုပ်ဘူးလေ...။ ဒွင်းသက်တေ...
တစ်ယောက်တည်းမိန်းမတွေပါဘူး
သွားခမ်း... မပွင့်ဘူး...။

ဟိုက်
မင်း
ကျေးဇူး...။

ကျော်မြာထိက...ပစ္စည်းတစ်ခုကို အဟုတ်မှတ်ကျိပ်ယာသုံးမိသောလူတစ်ယောက်၏ရောင်တုံး...
အိပ်ပျော်ပျော်ဖြစ်သွားခဲ့သောဆန်းဝင်း၏...ရင်တွင်းဖြစ် အချစ်က သည်မှာပဲ...
ဇာတ်သိမ်းသွားခဲ့သည်...။

ခရိုင်ခွင့်ပတ်သက်လာတာသတိပေး
ကို... တကယ့်လိမ္မော်ရေကိုမှ ကျွန်တော်
လွပ်လယ်ခွာ...ခံစားနိုင်ခဲ့ခြင်းဟုဆိုမည်။

ဟေ့...
ဒီမှာ အချစ်စင်စရာ
ယုတ်လှောင်...အိမ်တွေ
တယ်များသလို

ဖေဖေက...ကျွန်တော်ပညာရေးအတွက်အဖော်အဖွဲ့ဝင်ကြီးအားခွာခွင့်...
ရန်ကုန်ကိုပို့မည်၊ အဆောင်နေကျောင်းသားအဖြစ်...ကိုယ်က...
ကိုယ်ရပ်တည်လျှို့ဝှက်...ရင်သန်လှာစေရန်ဟုဆိုသည်။ - 1

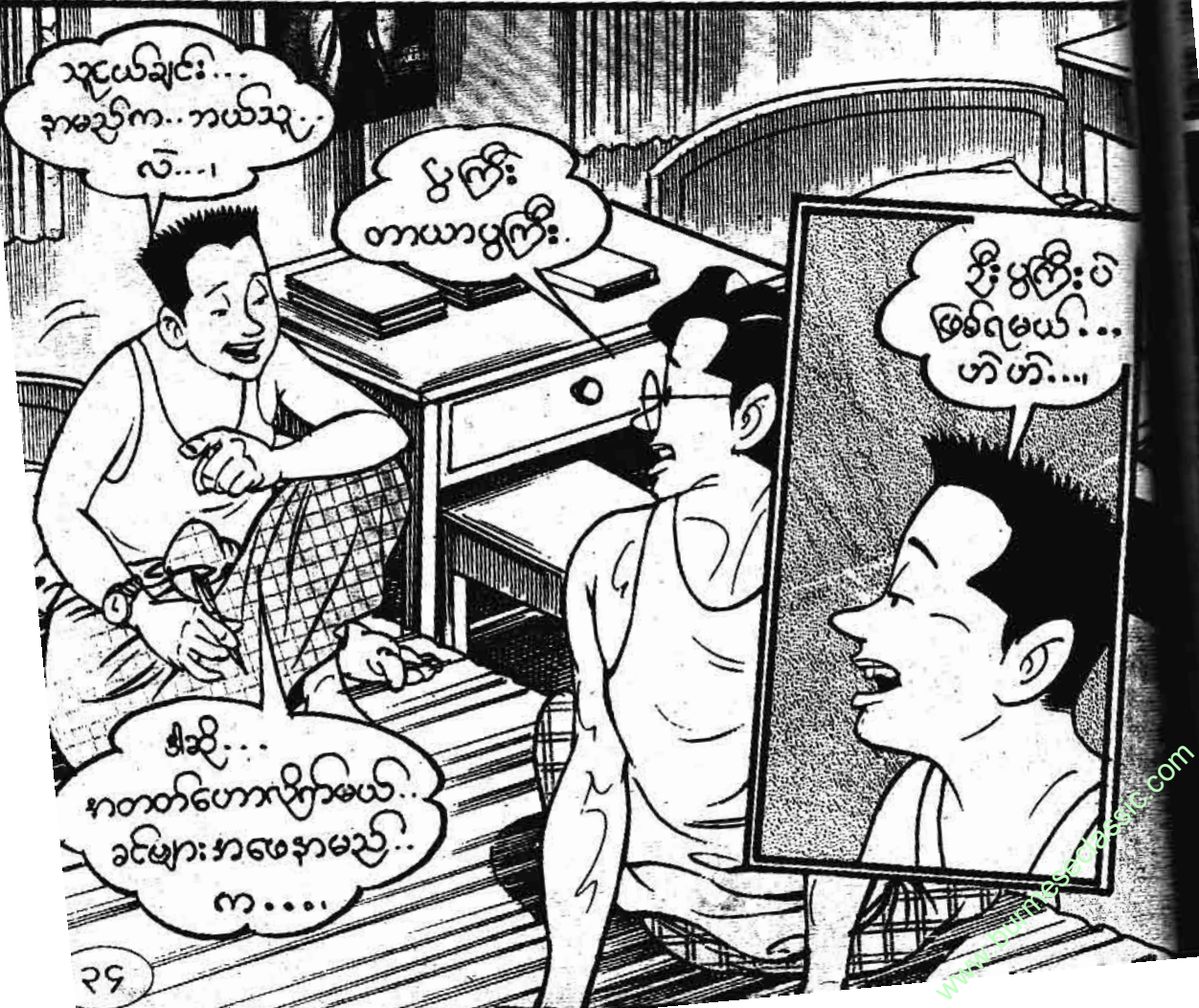
ကသိုက်ကင်းစရာအဖို့
အသားအရောင်အဖို့
အဆီအနှစ်အဖို့
အဆီအနှစ်အဖို့
အဆီအနှစ်အဖို့
အဆီအနှစ်အဖို့
အဆီအနှစ်အဖို့
အဆီအနှစ်အဖို့
အဆီအနှစ်အဖို့
အဆီအနှစ်အဖို့

ဟို... နေ
ဒီနေ့ ချိန်
သိပ်ပူတာ...
ဟံ...!

ဟံ!
ပန်းပေးရက်
ပန်းပေးရက်

ထောင်တန်းကျောင်းသားဘဝက... သူငယ်ချင်းများနှင့် ခွဲခွဲလျှက်... ရန်ကင်းတက္ကသိုလ်၏
အဆောင်နေကျောင်းသားဘဝကို ဖြောသန်းရတော့သည်...။

သူငယ်ချင်း...
နာမည်က... ကယ်သူ့...
လ...!

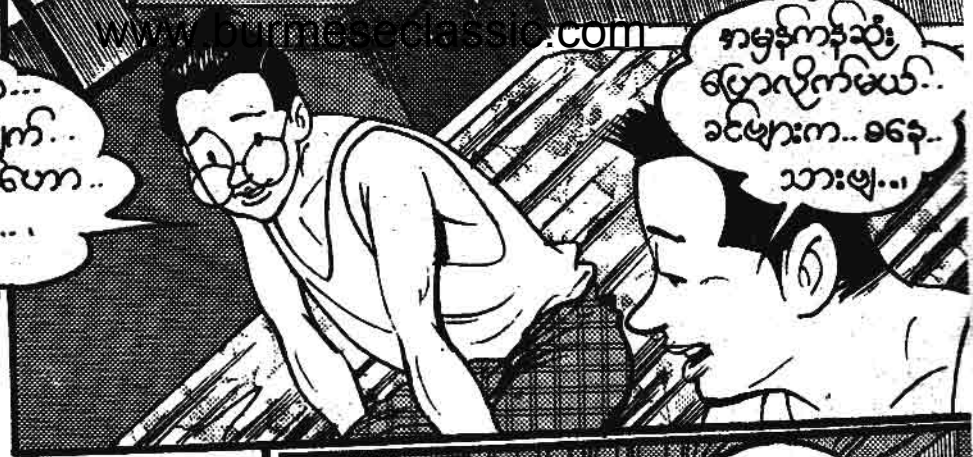
ပွဲကြီး
တာယာပွဲကြီး..

ဦးပွဲကြီးပဲ
ဖြစ်ရမယ်...
ဟိဟိ...!

အိမ်...
နာတတ်ဟောလျှင်မယ်..
ခင်များနာဖေနာမည်..
က....

လုပ်ဗျာ...
နောက်တစ်ခက်...
လောက်ထပ်ဟော...
ပါဦး...

အမှန်ကန်သုံး
ပြောလို့ကံမယ်...
ခင်ဗျားက... ခနေ...
ဘားဗျ...!

ဟိ...ဟိ...
မှန်ရင် မှန်တယ်
ပြောနော်...

ဟင်!...
စောစောကတော့...
ခင်ဗျားပဲခေါင်းညှိတိတ်ပြ
ဦး... ဗျာ...

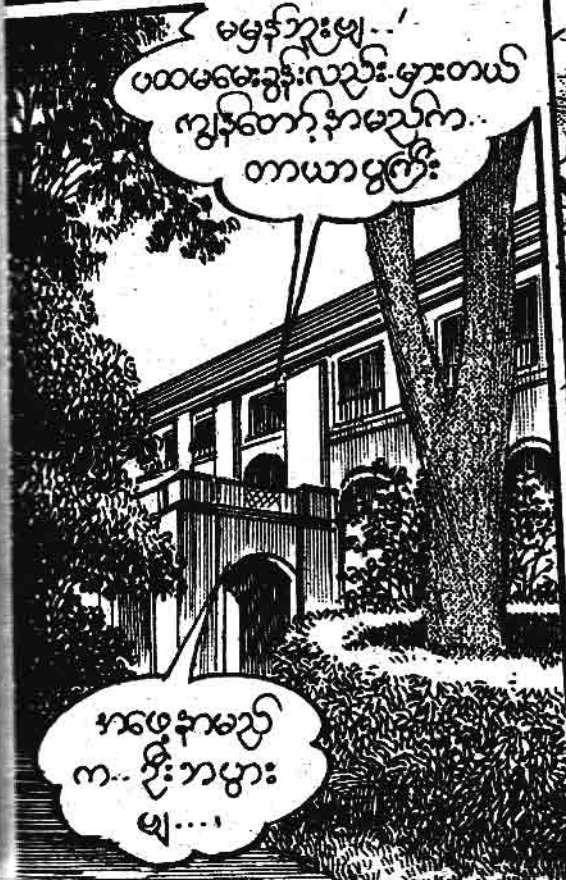

မမှန်ဘူးဗျ...!
ပထမခေ့ခွန်းလည်း မှားတယ်
ကျွန်တော့်နာမည်က...
တာယာပွတ်ဦး

ခင်ဗျား
အဖြေတွေမှားနေတယ်...
ကားနာလို့ဗျ...!

မှန်မလားလို့...
ထပ်ပြီးဟောခိုင်းတာလည်း
မှားတာပဲ...!

အဖြေနာမည်
က... ဦးဘမား
ဗျ...!

ဖေဒင်သောပုများ...
မှားတတ်တာအသုံးမဲ့မဟာ
က...က...ဆီမှာနဲ့ကွဲသော်...
မိတ်သက်ကြောင်များ

ဟုတ်က...
တွေ့တာဝမ်းသာ...
ပါတယ်..ကိုနိုးလုံးဟိန်း...
ချန်း...

ဟင်

ခင်များ...
ကျွန်တော်...
နာမည်သိနေတယ်
ဟုတ်လား...!

ကျွန်တော်...
ဂန္ဓာရီသမားတစ်ဦးပဲ
မျက်စိမှတ်ပြီးမြောက်ပြန်
တော့...ထို့အရောင်းသားက
ပါးဆံအဟောင်းသားမျက်
အကြောင်းသားခွင့်တက်တတ်
မေးရှာသည်..!

သိတာပေါ့များ...ခင်များအဖေက...
ဒေါ်တင်မမ...ခင်များအသက်က...
ခင်များဇာတိက...တော့...
... x x x

မှန်...မှန်လို့က
တာများ...ခင်များအကြ
အမြင်ရနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
လား...ဟင်!...

တုတ်ကီ... ကျွန်တော် မျက်လွှဲ...
နားပါ.. ကောင်းပါတယ်...
ခုခမ်းလေ့လာဖို့
ပေါ့ဗျာ...

ဟား
နီလို့ဆရာသမားမျိုးကို
လေးစားတယ်..
တကယ်..

စားနော်...
ကိုယ့်ဦး... နားမနာ
နဲ့... စား... ခိတ်ကိတ်စား..
နားလုံးကိုကျွန်တော်
စွင်းပါရစေ...

လာဗျာ...
အဆောင်ရောက...
လက်စက်ရည်ဆိုင်မှာ..
မိခွပါရစေ....

နား...
သင့်ဖယု... သူငယ်ခိုင်း
ကျွန်တော် နီထက်ပို..
စားရင် ခွဲရတာပုဏ္ဏားက
ဆလံ, ပေးသွား
လိမ့်မယ်..

ဒါဆိုတစ်ခုပေးပါရစေ..
 ကျွန်တော်ကိုမြင်လို့ ကျွန်တော်
 အကြောင်း..တစ်ချက်မပွေ့ပြောပြနိုင်တဲ့
 ပညာလေး...သင်ကြားပေးပါဗျာ..
 နော်...နော်...!

ဒါက...
 မခက်ပါဘူး
 ဗျာ..

အသောင်မျှ...
 အဆိုးဝင်ပြီ...ဆဲများသိသ
 တဲ့..ကျောင်းသားအကြော
 မှုခမ်းကြည့်...
 တစ်ချက်မပွေ့ရော့ဦး...

ကောင်းသောမိုးလုံသည်ကျွန်တော်နှင့်အဆုံးဖော်ဖြစ်ခဲ့...
လေသည်မြီးတော့...ကျွန်တော်တို့အဆုံးနှင့်မျက်နှာချင်း...
ပိုမိုကမ္ဘာလုံးစာလုံးထုတ်ပုံနှိပ်ခြင်းနှင့်လည်းတူဖြစ်ခဲ့သည်။

တစ်ဦးတည်းသောသား...
ပျိုင်းအဆုံးမှာကျွန်တော်တို့...
ဆိုတော့ မိုးလုံက အကြံအဓိ...
တစ်ခုပေးသည်...။

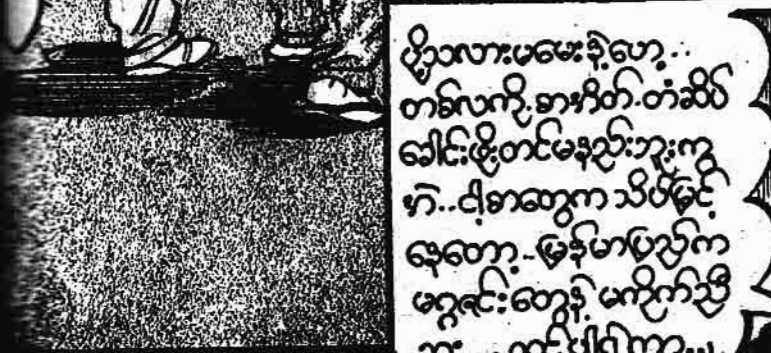

ငါ့ငါသနာက...
ကမ္ဘာတွေ..စာတွေက...
ဒါပေမယ့်...

အဖိုးကိမ္မော့က...
ယူရတာက..အသိရှိမာဖို့
ဆန္ဒတွေကို..မလွန်ဆန်
နိုင်ကြဦး...

ပျိုင်း...မင်းရဲ့ ကမ္ဘာတွေ
ဝတ္ထုတွေမဂ္ဂဇင်းကို...
မပို့ဘူးလား...။

ပျိုင်းလားမမေးခဲ့တော့...
တစ်လကိုစာအိတ်တံဆိပ်
ခေါင်းဖို့တင်မခွင့်ဘူးက
ဟဲ့...ငါ့စာတွေက သိပ်မမြင့်
နေတော့..ဖန်မာပညာက
မဂ္ဂဇင်းတွေနဲ့ မကိုက်ညီ
ဘူး...ထင်ပါရဲ့ကွာ...

ဟိ... ဟိ... ဟိ...
ပုဂံ... မင်းကဗျာတွေကို
ကယ်တော့တွေ့ကြောက်လေမယ်
ကျောင်းသူတွေကတော့ဆို
မှာတော့ကလေးကလေးပဲ...

ဟိ... ဟိ...
ရင်တွင်းဖြစ်...
ခံစားချက်တွေ...
ကွီးကွ...!

အေး... နီလီလုပ်...
ကျောင်းဝါကျ... မင်းရဲ့
ခါတွေကိုကြော်ငြာသလိုလောက်
တော့... ဒါဆိုမင်းရဲ့အားပေးသူက
ကျောင်းထိကကောင်မလေး
သိပ်သဘောကျသွားမှာ
ကွ...!

မိုးလုံရဲ့ သေတွင်းကျမဟာကို ကိုယ်တိုင်... အဟတ္တိထင်ကာ
ပုဂံ... ကျောင်းဆိုက်သွားခဲ့သည်...!

ဆိုက...
...ရဲ့... ကျောင်း...
...ဘူး... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...
...ချက်တွေ... အများသိမှ
...ငါ့ကိုကိစ္စပဲ...
...ကြော်ငြာတစ်ခုလုံးပဲ
...အဟတ္တိ...!

အတန်းတူ မေ့ရတာ... ကျွန်တော်...
တို့သုံးယောက်ပူးပေါင်းဖြစ်ကြတယ်...
ဘယ်ဘဝလောက်လည်းမသိပါ...
တူညီမျှတ... ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်...
ခရီးတစ်ခွက်တည်းသောသား...
ဇီးတော့သည်အတွယ်အထိ...
ရည်းစားမဖြစ်... အဖို့မပေါက်...
သေးသော ချစ်ဖို့မပျောက်...
တွေ့ဟုဆိုရမည်ထင်သည်...!

ငါတို့က... အခြမ်းပျောက်
သုံးယောက်ပူးပေါင်းမိ
တာပဲက...!

ဘာပဲက...
အခြမ်းပျောက်
ဆိုတာ...

x x x @ C # x + - +
x + + x x + + C * *
x x x ...

ဟုတ်တယ်
ဟုတ်တယ်

ကျွန်တော်က...
ပုံစံလေးကို...
ပေါ်ပေါ်ပေါ်...
မိုးလုံးခွင့်ပုလင်း...
သဘောကုန်...
ထောက်ခံ...!

မင်းခက်က မှန်တယ်...
ကြီး... ဟတ်တယ် ငါတို့တွေက...
မှမ်းပျောက်လူသားတွေပဲ... စာသင်
ခန်းရပ်မှာ ငါ့အဖေကို တော
ရွာဖွဲ့ဖို့... ဖြစ်မယ်ကွ...။

ဘာလဲ...
ကံကြမ္မာကို...
ခေါင်းနေရမှာ...
လား...။

အခုခပ်သိမ်းတာမဆိုတီးယု
လွန်ကုသုံးဖို့လည်း ပွဲကြီးပေး...
သလို ငါတို့အဖေမင်းမှန်ရင်
ငါတို့တွေဟာ မှာပါ...။

ဖူးစာမှန်ရင်...
ရွာငါလို့တောင်မလွတ်
ပါဘူးကွ...။

ငါတော့ ကံကြမ္မာ
ကိုလည်းမခေါင်းမိုင်းဘူး...
ဖူးစာကိုလည်း မျှော်မနေချင်ဘူး...
ဒီတော့... ဒီနေ့ကစပြီးလည်းစား...
တစ်ယောက်တော့ ဇွာ...
မာပဲ...။

မိုးလုံးက...
ယတိဖြစ်...
ကြမ်းဝါးသည့်...
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...
မိုးလုံးဆန္ဒကို...
လျက်လျော့ခွာခွာ...
ကျွန်တော်နှင့်ပူးပေါင်း...
တစ်ခွယ်ငင်တစ်ခွယ်...
ပါရတော့သနား...။

ဟော့ဒီမှာ...
ဒါက... ဝမ်းထိက... ကွင်းနီ
ခုနီးသိင်္ဂီ...
တီး...)

ရင်... နှစ်ဆယ့်ငါး...
ခါး... နှစ်ဆယ့်သုံး...
တင်... နှစ်ဆယ့်ငါး...
လက်မခွဲ...)

ဝံကျာရည်
လား...)

ဝံကျာရည်... သူက...
မယ်ပိုင်ပွင့်ဖြူတော့ အဆင်
မပြေတာပေါ့၊ ဟော့ဒီမှာ မြန်မာ
စာမေ့ကျွေးက... ကလျာရင်း
ဒါ... ခိုင်သလင်ထွန်း...

ကလျာရင်း
အိမ်က မယ်ပိုင်ဖြူရင်း
ခွန်(ခွန်)

အိမ်က မယ်ပိုင်ဖြူရင်း
အိမ်က မယ်ပိုင်ဖြူရင်း
အိမ်က မယ်ပိုင်ဖြူရင်း
အိမ်က မယ်ပိုင်ဖြူရင်း

ဒီရွာသိပ္ပံမှာ...
ဖလားပဲ၊ ပထမီ၊ သမီး၊ ဒီအိမ်
မေ့ကျွေးကစားတော့...
ဝံကျာရည် ကိုယ်တော်ပိုင်...
ခွန်(ခွန်)

နေပါဦး... မိုးလုံးရ...
မင်းဒါတွေကို ဘယ်က
ရလာတာလဲ...?

ထားပါတော့...
ဒါတွေကို ငါတို့က
ဘာလုပ်ရမှာလဲ
ကွ...

ငါ...
သဘောကုန်တာ...
ကလေးချင်းပဲ... ကုန်တာ
ကို... မင်းတို့တွေချယ်
ကြပေါ့...!

ဖိုင်နယ်က...
ကိုကောင်တပ်ကြီးဆိုကလေး..
သူက.. တစ်တန်းကို ခွဲခွဲခွဲ... နေ
နေပြီး... မှတ်တမ်းခွဲထား
တာကွ....

သူငယ်ချင်းကောင်းပီသနွာ.. ဆောင်...
ကြဉ်းဟာသည် မိုးလုံးကို.. ကျေးဇူး
ခကားပြောရင်... ပုပြင်က...
ငါတပ်တွေကို ကြည့်သည်....

ခိုကေ...
ဟောဒီက... ရွှေငွေဦး...
ကို.. ငါသဘောကုန်
တယ်..!

ဘိဒါ...
ထထထမေ့ကရေခင်းပဲ...
ကဆင်ပြေပါတယ်ကွာ..
ပွဲကြီးမင်းရော...?..

မဆိုင်ဘူးလေ...
ဒါ..မေ့ကပေါင်းခုံက..
ဖောင်းတွေက...ဒါကိုများ
မင်းက...

ဖောင်းမကပွဲ ဒီခွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်
ငါတကယ်ကိုခိတ်မဝင်စားတာပါ
ဗျဲလွန်းရော...။

ဒီဆိုင်လည်း...
မင်းခိတ်ကြိုက်တွေလုပ်
ပြောသိလား ပွဲကြီး...။

ငါတပုံမထင်ဘူး
သဘောကပုဂံ...ရင်..
အိန္ဒြာကျော်ရင်က..
ငါ့ချစ်သူဖြစ်တာ...
ကြာပြီပေါ့...။

ငါ့ပုဂံကတော
ခိတ်ကြိုက်တွေလုပ်ကြစို့..
ဆက်ကြီးစားဖို့ပဲ...
လို့တော့တယ်...။

မိုးကုံးခွင့်...
ပွင့်ကတော့... ကာဖာဆိုင်
ခွင့်ရောင်... ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ
ဘက်သို့... ခြေခံကြာ...
ဖန်တော့သည်..!

ငါ့တူဖိုး ဆုံးရှုံးထိ... လိုက်
ဖက်ဖက်... ခွင့်ပေး
ပါ...!

ဗွဲ ဗွဲ...

ဟာ... မွှား...
ဟိုမှာ... ကလျာစုဝင်း...

ကင်တင်းနိုက်...
ခားပွဲဝိုင်းတစ်ခုမှာ...
ထိုင်နေသောကလျာစုဝင်း
နှင့်ရယ်ရယ်မောမော...
ခကားဖေါင်ဖွဲ့နေသော...
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို...
တွေ့ရ၏...!

ဗြဲညိုရတာ...
ခွဲညှမ်းခားထင်တယ်ကွ
ကာဆက်လုပ်မာပီ
မိုးလုံး...

သုဂ္ဂိုလ်ခားဆိုလည်း
ကာမာမာလိကွ... ငါ့ညှမ်းခား
ဖြစ်ကောင်လုပ်မှာ
ပေါ့...!

ဆုံးဖီးသားစုပျားနွံထံသို့တင်ရည်ပြန်ထည့်သုံးမည်ဆုံးဖတ်ချက်မျိုးဖြင့်မိုးလုံးက...
ကလျာစုဝင်းတို့ခားပွဲဝိုင်းသို့ဦးတည်လျှောက်သွားသည်...!

ကု...
ကု...

ဟာ...ဟာဟာ...
ဘယ်တုန်းကလောက်လဲ
ကုန်တော်လို့မယ်...
နော်...

သွက်...
ဟဟဟ...
ဟဟဟ...

နော်...
ယု...က...??

ကိုယ်..အခုပဲ..
ကလျာတို့ကလပ်ခိထိ ကျော
ခိုသေးတယ်.. အနိကယ်လဲက
နေကောင်းတယ်..
မျိုးဟား...

ကိုယ်..
ဗိုလ်မှ အိမ်လာခို
ဖို့မယ်...

မိုးလုံးသလုပ်ခေတင်မြို့က ဖိုမြင်သည့်..
ကလျာခွင်းအနီးမှာတိုင်ခိုခွင့်လျက်
ဝင်ထိုင်သည်...!

မိုးလုံးက..လမ်းကျောက်ကရောင်း
မြိုင်တင်ရေ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးလို့
စကားကိုရေဟက်မထင်အောင်ဆိုနေ
တော့ မင်သက်နေသည်လျက်
ခိုတိခိုတက်သည်..!

ကလျာ...
ကိုယ်သွားတော့မယ်နော်
နောက်မှဆုံကြတာပဲ

သုလ်ခင်း...
မြို့တော်မလို့ဟား..ဆောရီး...
နား..ဒီမှာကိုယ်နဲ့ကလျာ...
ကလေးတစ်ကလေး...ဆွေး...
မှီလို့...ဟိ...ဟိ...

ဗျာ...
နား.. ဗဟိုတက်
ဒွင်းပြုပါဦး...

ကလျာစုဝင်း၏အဖော်ဟောင်းနုနှင့် ဒွတ်ဆက်ထွက်သွားတော့မှ သုမက...မိလုံးကို...
ချက်မှောင်ကုပ်ကြည့်ရင်း...

ရှင်..ဘယ်သူလဲ... ဘာတွေ...
လာကြောင်နေတာလဲ..?

မင်းနဲ့ရင်းနှီးခွင့်ရချင်တာ...
ကိုယ်နာမည်က...
မိလုံးတီး.. သခင်...
ဖတ်ခါရိုးယား...တက်
နေတယ်

ဒါ..ပြဿနာမဟုတ်
ပါဘူး.. ကလျာရယ်...

ကျွတ်...
တို့သိချင်တာ...
ယူ..ဘာလို့တို့ကို...
လာ..ကြောင်နေ
တာလဲ...?..

ရှင်းပါတယ်..
ကလျာ.. ကိုယ်မင်းကို
မိတ်ဝင်စားတယ်၊ မင်းနဲ့ရင်းနှီး
ခင်မင်ချင်တယ်.. ဒါက..
နီဒါနီ... ..

ကလား...
ဒီလောက်ကုန်ပြောင်ကြောင်နိုင်
တဲရုဥင်းစားခကားမျိုး... တို့...
မကြားဖူးသေးဘူး... ..

ဟဟဟဟဟ
ကလျာ..

တန့်ဖိုးဖြစ်တဲ့ကချိန်တွေကို...
ဘလေးထားတဲ့ကနေနဲ့ ကိုယ်..
ဝေ့လည်လည်မလုပ်ချင်ဘူး...
ဒါ.. ကာလယန္တရားကြီးကို..
ဂျေပက်(JPEG)နဲ့ချုပ်ပိုက်တဲ့
သဘောပဲ.. ကိုယ်...
ကလျာကိုချစ်တယ်..

ဟိုကေ...
ဒါဆိုရင်.. တို့...
ချစ်သူတွေရဲ့လိုးရာ
ကိုတင်မြှောက်..
ဘလေး.. သောင်ဂွက်
ကြံခို... ..

ဖိုးရင်...
မင်းနဲ့ကိုယ်.. မိတ်ဆွေ
ဖြစ်ကြမယ်... ..

နီနီနီ... မှာတော့...
ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ.. မင်းရဲ့..
ချစ်သူတစ်ယောက်ဘဝ
ပဲပေါ့.. ကလျာ... ..

ကလီ...
ကြိုက်သွားပြီ... ..

နှိပ်လုံးသားကို.. အိုးမေးလ်.. အင်တာနက်ဖြင့်ချိတ်ဆက်ထားသော
ခေတ်တွင် မိုးလုံးနှင့်ကလျာစုင်းတို့လျင်မြန်စွာအဆင်ပြေစွာသွားသည်..
... ကို.. ကျွန်တော်.. မအံ့သြပါ..!

ဘယ်လိုကြီးလိဟာ..
မင်းတို့ဇာတ်လမ်းက ရင်ခွံ
ခရာ... မကောင်းလို့က်
တာ....!

ကျွန်တော်သြချမိပါသည်၊ သည်မျှအထိ
ဘုံပေါ်လအောနိုင်လှသော မိုးလုံးတို့နှင့်
အချစ်ကိုဘယ်လိုလက်ခံရမည်မသိပါ၊
ပျင်းအဖြစ်ကတော့ ခုည်းခုည်းရင်ခွံ
ခရာ... ကောင်းသည်..!

ငါနဲ့.. ရှေ့စင်ဘို...
မလုံကပ်မိတ်ဆွေဖြစ်သွားတယ်..
ရှေ့စင်ဘို.. သူ့ယမ်းခင်းက ငါနဲ့ရင်းနှီးတော့
သူ မိတ်ဆက်ပေးလို့.. အဆင်
ပြေသွားပြီ..!

ရည်းစားဖြစ်ပြီးရင်..
ရင်ခွံခရာတွေ အများကြီးပါကွာ..
အိမ်.. ဟုယ်တိကယ်...
ပျင်းကွ...!

လေးစားတယ်
သယ်မို့!

အိမ်.. မင်းဘာဆက်
လုပ်လေ့.. ပျင်း...

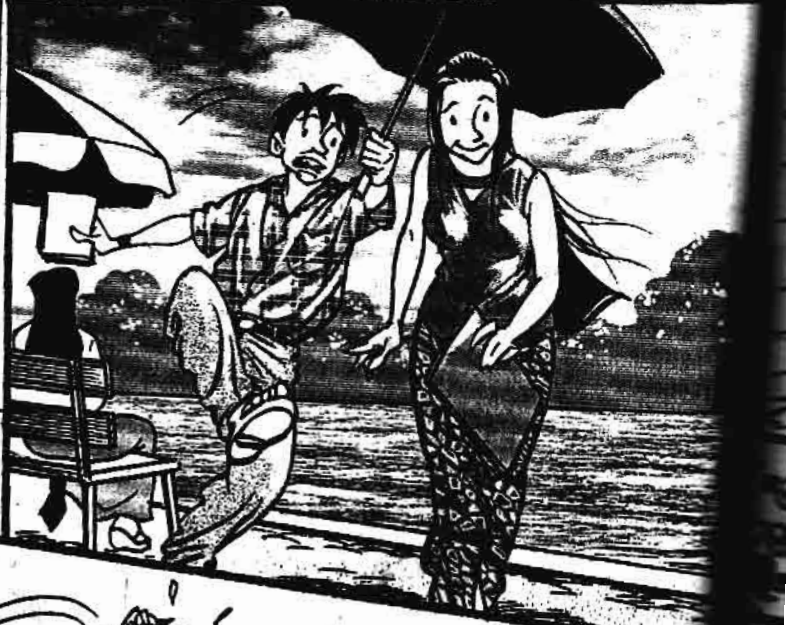

ငါ...ခံစားရတဲ့အထူးတ...
ကမ္ဘာတွေ သူ့ကိုပေးဖတ်မယ်...
ငါ့အဖွဲ့သားတွေနဲ့ပုံကိုသူ့လက်ခံ...
ယုံကြည်ရင်...အိုကေ...ရင်ခွင်...
နိုးတော်ရောက်ပြီ..

အဲဒါပဲ...
နားထောင်...
အားလုံး...
ရယ်...

ချစ်သူရည်းစားတစ်ယောက်ကို တရားဝင် ပိုင်ဆိုင်ဖို့ အတွက် ပြင်ပက...
ရင်ခွင်ခည်းချက်တွေကို ရှိသမျှ ကျွေးဖန်တီးသည်...။

ဒါလား...
ပယ်ဖယ်...

အားရသလိုကွန်ပျူတာကားကုန်...
များပြားစွာကုန်ချက်ရှိရသလား... ကျွန်တော်မသိပါ...
ဖွင်းနှင့်ရေခဲ... တို့ချစ်သူဖြစ်သူကကြသည့်နေ့မှာ...
မိုးလုံးနှင့်ကာယကစားတို့ရည်းစားအဖြစ်မှ တကူးဝင်ခဲ့တဲ့ထွက်
သွားခဲ့ကြသည်...။

မောက်ဖြန်ဆို...
ငါတို့ခင်မင်မှုသက်တမ်း...
တစ်လတည်းတင်းမြဲညှိဖို့
ငါ့အဖေတောင်းမယ်...

... ဖွင့်
ဝေခွဲဖို့ရန်

ဘယ်လို...
ဖြစ်သွားကြတာလဲ... မိုးလုံးရ
မင်းတို့ဟာက ဖြန်လှ
ချစ်လားကွ... ?

ရည်းစားထားရတာ အတော်ပျင်းစရာကောင်းတယ်ကွ... ငါတို့ကင်ဒ်တင်းဆိုတယ်... အင်းလျား...
ကားတယ်... ဖြိုထဲမှာလည်းတယ်... လုပ်ကိုင်ကြည့်တယ်... အဲဒီအထဲထဲထဲထဲထဲထဲ... သူလည်း
အဲဒီမှာတယ်... ငါလည်း... မိတ်မပါတော့ဘူး... ”

ကျွန်ုပ်တို့
အားရသလို
ဝိုး

ကျွန်ုပ်တို့
မဟုတ်...
လုပ်လေ...
ဝိုး

!!!

ကား! ငါ့နားလည်လို့က်...
ငါတယ်၊ အချစ်ဆိုတာ... မတူညီဘဲ
ပေါင်းစပ်အတူပဲ၊ ငါက နဲ့ပြား... သူက
အိုကြာကွေးဆိုတော့ နှုတ်ခတ်
လမ်းခွဲပေါ်ကွာ...။

ဒါဆို... လုပ်ခမ်း...
မင်းရဲ့ အချစ်က သာမန်ကို
လေ့လာတွေ့ရှိချက်...။

နဂါး ကမ္ဘာတွေ
ပေးမပေးတိုင်း...
ကြိုက်တတ်လုပ်...

အင်း... အချစ်ဆိုတာ...
ဆေးခါးကြီးတစ်ခွက်ကွာ... သူ့အလို
သဘောကို လိုက်လျောဖို့... ငါဆေးခါးကြီး
သောကားခဲအုတ်လုပ်ပုံ... သူ့လည်း
ငါ့လိုပုံဖြစ်နေဆဲပဲထင်တယ်...။
ဟုတ်တယ်...။

ဒါဆို...
ဒီအတ္ထုလေ...
ဖော်...
န...

ကောင်းလို့က်
ပေါ်တစ်ခဲ

အချစ်အကြောင်းကို... ကျွန်တော် ကျမ်းတစ်စောင် ရေးရလျှင်...
ကမ္ဘာတွင်... အတွေးအခေါ်ဆုံး ဘုတ်ခံ အုပ်စာရင်း ထင်သွားနိုင်စေ...
ထို့ကြောင့်... ဝက်သားအဆီတို့ကြီးကိုလည်း မြည်းခမ်းကြည့်...
ချင်သည်၊ နှိပ်စားခြင်း နှိပ်စားကြားကိုလည်း ကျွန်တော်...
ပူးတွဲစားကြည့်ကာ... အရသာခံကြည့်ချင်နေပါသည်...။

ထိုနေ့က...
ကျွန်တော်ရဲ့...
နှစ်ဆယ်တစ်နှစ်မြောက်
မွေးနေ့...
ဘုရားတွင်... ဆီမီး
ပန်းလှူဒါန်းကျ...
ကြည့်နိုးနွား...
ကုသိုလ်ယူကြပါသည်...။

ဝက်သားအဆီတို့
က, လော
မိသားစု ဘီ...
ရမ်းလီမိမယ်
ထင်ရမယ်...

သို့ဖြစ်... ကံကြမ္မာက ကျွန်ုပ်တို့အား ချမ်းသာပျော်ရွှင်စေရန်...
အချစ်ဆိုသော အရာ... ကျွန်တော်ရဲ့ တွင်... သို့ ဝမ်းနည်းကျစင်လျက်...
လာပုံမှာ မိမိအဖွဲ့အစည်း... မတူညီ... ပြင်းလှပည့်... ထပ်တူမကျခဲ့ပါ...။

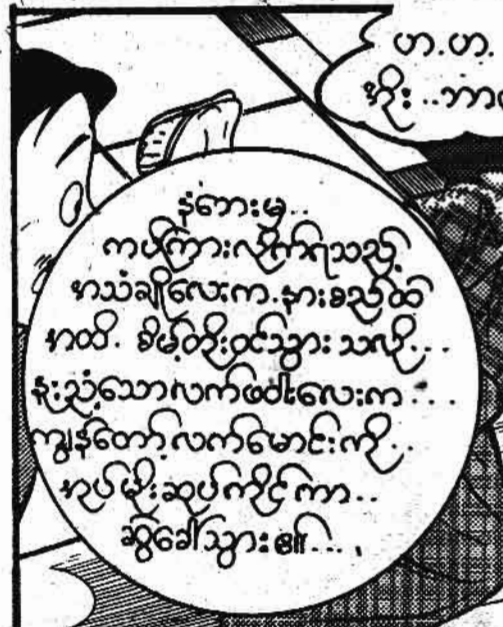
မိလုံနဲ့ပွဲပြင်းက... သူ့နေရာကျေးမည့်ကွန်တော့ကို
မျှော်နေကြပါလိမ့်မည်... ကွန်တော့ကားရောင်းနေခွင့်
ရောင်းချပေးရ... သည်းခံစာပေးပြန်ရတော့မိ...
ဘာသာကိုက်တွေကုန်နေသလို... မြင်ရဖူး...

ဟာ...
ဟိုမှာကားတစ်စီး...

ဒါမိလုံက... မပါဘူးဟာ...
လာ...လာ...

ဟာ...ဟာ...
အိုး...ဘာတဲ့

နဲ့ကားမှ...
ကယ်ကားလက်ကိုင်သစ်
အသံချောင်းက...နားခွင့်ထိ
ကထိ... မိမိတို့ဝင်သွားသလို...
နဲ့သုံးသောလက်ထပ်လေးက...
ကွန်တော့လက်မောင်းကို...
အုပ်မိုးဆုပ်ကိုငှက်က...
ဆွဲခေါ်သွား၏...

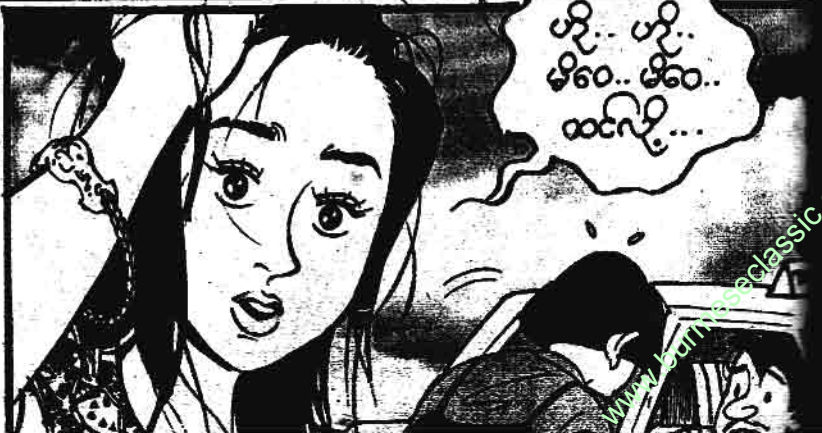

ဝိကနိလျှပ်ဒါယမိ
 သွားတို သံစွယ်တွေ
 ကြားက မျက်နှာ..
 ခုခွဲလေးနဲ့ နှုတ်ခမ်း
 ဖူးဖူးလေးက ဝင်းမြို့
 နေတို.. ခေတက်ဘယ်
 သီးလေးပမာ..
 ပထမဆုံး...
 ကျွန်တော်ရင်ခုန်သံ
 တွေ.. ဝန်းခန့်...
 လွင်ခင်ကျ...
 သွားသသ..

အော...
 အောရီးဗျာ..

ရတနာသိမ်းသွားတို.. သူမရဲ့..
 လက်တွေကို နှိပ်ဖျော့တသ၊
 မိတ်နဲ့ ကျွန်တော်နှုတ်ဖျားက
 ယောင်ယမ်းထွက်သွားတို.
 ခဏားက ကိုယ့်ကိုကားလား..
 နှိပ်လှပါတယ်၊ တကယ်..
 တောင်ပန်ရိမျှာက.. သူမ...

ဟို.. ဟို..
 မိဝေ.. မိဝေ..
 ထင်လို့...

ရှက်စိတ်နဲ့...
တုန့်ခါနေတဲ့အသံချို
လေးက...ယောက်ျား
တစ်ယောက်ကို နှလုံးသား
ကို...တသိခံသိခံလှပခါ
သွားအေးသွား... နက်နီ...
အချိန်မှာ သူမရဲ့အဖော်
မိန်းကလေးက သူမကို...
ကလေးကလေးက ခေါ်ခေါ်
သွားလို့ကတည်းက...
အချက်ချင်း ကမ္ဘာပျက်
တော့မယ်အတိုင်း...။

ဟဲ့...လာ...
ဟိုမှာ...တကယ်တော့
ထားပြီးပါ...။

အဖွား...
ကားလေးရဲ့တံခါးကို...
သွပ်ပိတ်လို့မှာတင်လက်ကလေး
တစ်ဖက်မှာ... ရွှေရောင်...
ဟမ်းမိချိန်းလေးကလက်...
ခနဲ...တောက်ပရွာရွာခက်
သည်...။

ထားတဲ့ တကယ်တော့... သူမတို့နှစ်ယောက်လောက်သွားဖို့...
ကလေးကလေးက... သံက... ကျွန်တော်အတွက်... အသက်ကယ်
ပို့... တစ်ချောင်းဖြစ်စေချင်ဖို့...။

ကျောက်စွန်း...
သိတာ...ကို သွားမှာ..

ဖြစ်တွေ့ခံစားကြည့်ရဲ့ ဂင်ချသံတွေ
ဆူရှေ့နဲ့ဆိုင်းခေတ်လက်ချောင်း သွယ်
ပေးတွေရဲ့ အတွေ့အထိက...
အကြောပေါင်းတစ်ဆောင်စီချွား...
ခေတယ် ဆိုတဲ့ ပညာပါပီ မင်းသမီးထံ
အဆပေါင်းများစွာ အမွမ်းထက်
နေပြီထင်ရဲ့...!

ပုံပြင်ထင်ကင်မေ့တွေထက်ပိုမင်ခွာ... ခွဲထင်ကျန်ရစ်
ခဲတာ... သူမရဲ့ ဖြစ်ကားသွေးကွမ်း နေတဲ့ မျက်နှာပေးပါ...!

ဟို... ဟို...
မိဝေ... မိဝေ
ထင်လို့...

ကံကြမ္မာသည်... မြင်းရုပ်ခဲလွှဲတာ...
ကျွန်တော့်အားသာထိကပ်သီးကပ်သပ်ထည့်
သွင်းပေးခဲ့သည်... ထိုမြင်းရုပ်ခဲ... မိုးအမည်က...
အချစ်... တဲ့...!

ဒါတော့... မင်း...
လွန်လွန်းပြီ ထင်တယ်
ဟုတ်...!

ဒါဆို...
မင်းကင်! ကို
နာကောင်တွေ...
ငါကမင်းကိုလက်သီး
ခိုးပဲ ထိုးမယ်
လေ...

အေးကွာ...
မိန်းမတစ်ယောက်လက်ခိုး...
မိမိ... ဒါလောက်ကို... ဖမ်းရင်
မင်း... ဘတ်ခကာ... လုံးဝ
မခိုးသင့်ဘူး...!

အကူပေးပေးလာမူ...
ကွာ... မြို့ကုလားသော
တောင်အနိမ့်အခါ
အားလို့... မိုးလုံးနှင့်
မြင်းကပ်ခလက်
ဘတ်... စေမေးကြရအိ...

ခံစားဖူးသိတာ...
အတွေ့အထိထက်
မြို့... သက်ရောက်မှု
ရှိတယ်... လက်သီးခိုး
ထိုးတာထက်...
နာကျင်တဲ့ ခကာ... လုံး
သိတာမျိုးပေါ့
ကွာ...!

ဟုတ်ကမ်းလား...
ငါတို့ကတော့ နယူးတန် ရဲ့
နိယာမပဲ... သက်ရောက်မှုတိုင်း
မှား... တန်ဖိုးနဲ့ သက်ရောက်မှု
ရှိတယ် ဒါပဲ... - - -

ငါ... အခု...
အိမ်နီး... ကောင်မလေးကို
သေကောင်ပေါင်းလဲ
ချစ်နေမိပြီကွ... - - -

ဟကောင်ရ!!
ခွဲခြား... ခွဲတွေ့ခဲ့တာ
မိန်းကလေးကို ချစ်နေတယ်ဆိုတာ
ရပ်တည်ရေငုတ်လေးကျင့်နေသလို
ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား... ပုဇွန်ကု... - - -

ပုဇွန်
ကုသောက

ဒါဆိုရင်...
နယူးတန်က ငါ့အတွက် နိယာမ
အသစ်တစ်ခု ထုတ်ပေးလိမ့်မို့
မယ်... ထင်တယ်... - - -

ဟုတ်တယ်မို့လို့
အသေးအမွှေး ကိစ္စတွေက...
အချစ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင်...
အခိုင်မာဆုံး... နှလုံးသားကျမ်းစာ
တွေ... ဖြစ်သွားတတ်...
တယ်လော... - - -

တက္ကသိုလ်မှာ...
သူတို့ဖောက်ဖျက်တာလိပ်စာ
ငါ...ကြားလို့ကတယ်
ကွ...!

ထားပါတော့...
ဗွတ်က... ခုကိစ္စကမင်း...
မို့မို့ဖြစ်မယ်... နားမညစ်မသိ...
မိမိအာမသိတဲ့မိန်းကလေးကို...
ဘယ်လိုရှာတွေ့...
နိုင်မှာလဲ...!

ဟုတ်ကား...
ဘယ်မှာနေတာ
တဲ့...လဲ...!

ကျောက်မြောင်း
'သိတာ' နားမှာ...

ဇော်... ဇော်...
ဒီအဖြစ်မျိုးတွေ...
ကယ်နှိမ်သလား

ဝမ်းတွေ... ဝမ်းတွေ...
တ ကယ်နှိမ်တာ...
ဖြစ်မှာပေါ့...!

ကျွန်တော်၏
ခွလုံးသားဆာလောင်
မွတ်သိပ်မှုများ...
ဖြေပျောက်နိုင်မည်
ဆိုပါက... ဘုရားကပြီ
လည်းကောင်း... အထိက
ပါရန်... ပိုင်းနှင့်...
ငြင်းဆန်ကြမည်...
မဟုတ်ပါ...!

ဟဲ့ကောင်ရဲ့...

မင်း ကောင်မလေးကို
ငါတို့... မင်းကတော့
ဘယ်လိုတာမှမလဲ
ပုလင်းရ...!

ညာ... လက်
မှာ... ကျွမ်းမချိန်းနဲ့
ကောင်မလေး
ပေါ့...!

မခက်ပါဘူး
ကွာ...!

မင်းပါကွာ..
ကပ္ပလီမခေါင်းတုံးက..
သန်းတစ်ကောင်မှာရတာမှ
လွယ်လိမ့်မယ်
ဟဲ့...!

ဟာ! မရှိပြီ
ဟစ်...
ဟစ်... ချိန်း

ရုရှားဝါးဝါးကောလိပ်ကသော...
ပျဉ်းကွယ်ကောင် တစ်ပါးနှင့်
ကောင်မလေးကထိတ်တလန့်
လှည့်ကြည့်၏...။

တွေက...
တစ်ယောက်...
လည်း...ဖြစ်နိုင်
တယ်ကွ...။

မဟုတ်ဘူးကွ...
နောက်ကကြည့်တော...
တုသားပိုမိုနဲ့

သေချင်တယ်...
သေချင်တယ်..အော်ရတာ...
အင်္ဂါတစ်ခုအကတော့ဘူးကြာရင်
ငါ့ကိုအဆုံးထပ်ပြီး...ခါနဲ့ပိုင်းထု
ကြမယ်ကိုနိုးပဲ...ဟား...

မင်းတို့ကလည်းကွာ
..ခြံစိုမှပေါ့..
ကံကြမ္မာကငါ့အတွက်အဆုံးထပ်ပေးခဲ့ပီး
မှပဲ...ထပ်ဆင့်ကောင်မနော်...ပေး
မှာ...သေချာပါတယ်၊

နား...ကြီး...တက
ဟမ်း...ခိုနိုး...ပဲ

ဟမ်း...ခိုနိုး...
မဟုတ်ဘဲ...
လက်ခံကတုတ်
ပိုင်းကွေးတို့...ထက်
လက်ခံတော့!

တစ်ခုခုတော့
တစ်ခုခုပဲ..

အင်း...ပွဲကြီး...ပွဲကြီး...
ဆံ့...ရွှေသွား...ကျိုး...အထိ
စောင့်ရင်?...မင်း...
သေမှာပဲ...ပွဲကြီး!....

တစ်ပတ်နှစ်ပတ်မှ... သုံးလေး
ပတ်ကြာလာတော့ မိဘဝံ့နှင်
ပုလင်းတို့မြိုလျက်လျော့...
ကြီးတွေလျော့ကျလာသလို...
ကျွန်တော်ချော့လင်းချက်
များလည်း အရောင်မှေးမှိန်
စပြုလာသည်...။

ညီလေးတို့...
နိက... မဟုတ်ဘူး
ထင်တယ်...

နေ့တိုင်းတွေ့နေလို့...

ဟယ်မိချိန်း...
အဲ... ရွှေဟယ်မိချိန်း...
ထာထားတီးကောင်မ
လေးတွေကို... လိုက်ကြည့်
နေတာမျှ...
အဟဲ...။

ကဲ...
ဆရာကိုပိုရှေ့သွယ်
သုံးယောက်ကို...
ခခန်းခေါ်ခဲ...
မျာ...

တွေ့မှာပေါ့ ကျွန်တော်တို့က...
နေ့တိုင်းလျှောက်နေတာကို...

ဟုတ်လား...
အာဟာရပုံကြ
တာပဲ
ညီလေးက...

ထုပ်ပိုးသက်သေခံရင်း ကျွန်တော်တို့၏ အဖြစ်များ
ကို... မှောက်တစ်ဝက်... ရှက်တစ်ဝက်ဖြင့် ဝိနိသ်...
ရှင်းပုံရတော့သည်...

အိပ်ခါနီး...
တစ်ခါတော့ကုသပီခေမိဒူဂျီက
ဒီကောင် ပွဲကြီးရုံကောင်မလေး
ကို... ရှာတွေ့ခဲ့ရင်... မေးမြန်းပြီး
အဆောင်ကို... အကြောင်းကြား
ပေးပါနော်...!

ဟား...ဟား...
မင်းတို့ကောင်တွေ... အတော်ရောက်...
တာပဲ... မိတ်ဆွေတွေနဲ့ကွာ... ငါတို့က...
သတင်းပေးတိုင်းတာ... တော့တာဝန်အကု
ခပ်သေ့ရတော့ပေါ့...!

သဘောကောင်းကျိုးနားလည်ခွင့်ကွတ်တတ်သော လူအရာရှိကြီး... ကြောင့်... ကျွန်တော်တို့...
အဆောင်ကို အခွင့်ရယူကင်းစွာ မြန်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်...

မူကြီး...
မိမိခိုင်တာကို မေ့လိုက်
မိကွာ... တကယ် ဖူးစာရှင်
ဆိုရင်... မင်းနဲ့ ဖြေဖို့ ဆုံကို...
ဆုံရ မှာ...

တတ်တယ်ပွဲကြီး...
ကောက်မြောင်း သွားလုံနဲ့ ခက်ခီမှာ
နေတယ်ကို မပြောနိုင်ဘူးကွ...
မို့လို့ ပြောသလို ဖူးစာရှင် က မှန်ဆိုရင်
မင်းနဲ့ ဖူးကို ဒက်ခန့် မှန်လာမယ်
ခိတ်သာချ...

ညယ်ချင်းတွေကို ကျွန်တော် အဖြစ်တောင်ချင်ပါ။ ကာလနုနုလို့ ခပ်ပေမာကျနေသော...
ဖြူစွာနတ်မင်းကိုသာ ပစ်ပစ်ခစ်ခစ်ကိန်းဆီနေမိသည်။ မျှော်ငိုပေဝါး သွားသော မျှော်လင်ချက်ကတော့
အာရုံစေစားရာကို မယုံကြည်သော်လည်း... သူမကို တွယ်ငိုနေသော နှလုံးသားက ကျွန်တော်အသက်
ငြိမ်နေသဖြင့်... ရင်ခွဲနဲ့ နေဦးမှာ သေချာပါသည်...။

တိပလာချာပီး...ယိုယွင်းမှုမှာလည်းဆိုသော...ကာလ
ယန္တရားကြီးကိုဖြင့်တီးခင်း...နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းသား
ဘဝကိုရောက်ခဲ့ဖူး...။ သတ်ပုံမမှန်...ကာလနှင့်ကျေ
မော်ဒန်မမည်သောပုလင်းခန်း...ခံစားချက်တောင်ပံ
ကျင့်...။ အကွမ်း...ခံတွင်းပျက်ဆွေကို...ကျွန်တော်...
ခံစား...အားပေးလာတတ်ခဲ့သလို...။

ကောင်းတယ်ပုလင်း...
မင်းခံစားချက်တွေဖွဲ့ခွဲထားတာ
မြဲပဲသိကိုရတော်မူမိ... မျက်ခွဲ
ခတ်ပေးလိုက်သလိုပဲ...
ဆက်လုပ်ကွာ...။

ကျွန်တော်က...ပုလင်းကိုချိကျားသလို
ကျွန်တော်အားပေးအကားကြောင့်...
ပုလင်းယိုယွင်းချက်တို့ပုလင်းပဲ
လာသတည်းမဆိုနိုင်...။

ဝမ်းသာစရာပဲ
ဖွဲ့ကြီးလေးငါ့ထည့်တွေကို
ထွက်သေ့ကိုသိစာက
တွေးလို့ကတယ်
ကွ'!

အိုကေ...
ဒါပဲပိုင်... မင်းရဲ့...
ကောင်မလေးမှာတွက်

ဒီတစ်ခေါက်
မြို့ထဲတက်ရင်...တို့...
နှစ်ယောက်ပါ လိုက်ခွဲ
မယ်...!

ခုနုညည...
ထွက်နေစစ်ဖို့တိုးပေါ့
ပိုင်း၏ အလွမ်းထည့်
တွေကို. အာလေတိုက်
အာစတိုက်က တွေးချယ်
သည်တို့...!

ဒီအသံ ကိုပုဂံဟ၏. အာလေတိုက်ကောက်တော့
ပျဉ်းကို ငှမ်းသာအယ်လ် ဆီးကြိုသည်...!

လာများ...
ဆရာပျဉ်း... ဆရာ. အာမ
တွေက သိပ်ရယ်ရတယ်...

၆၅

အိ...ဟိ...ဟိ...
ကျွန်တော်ရေးတာက...
အကွမ်းထည့်လေ
ဗျာ...

အိုးဟိ... အိဒါက...
မော်ဒန်ဖြစ်တာပေါ့!
ဆရာပုဖြင်းရဲ့...

ကပဲဖြစ်ဖြစ်...ပုဖြင်းရဲ့
ရင်တွင်းဖြစ်စကားခွေအားပေး
ပုံနှိပ်ခွင့်ရမည့်ပုံ ကျွန်တော်
ဟိ...ဝမ်းသာရပါသည်...!

ကိ...
အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်
ဘိယာတော့ ဟိဇက်
ကွာ...

အကွမ်းကို...
ဟာသဖြစ်အောင်...
ရေးနိုင်တဲ့ အရေး
ဆရာဆိုလို့...ဆရာ...
တစ်ယောက်ထိပ်
နှိတ်တယ်...!

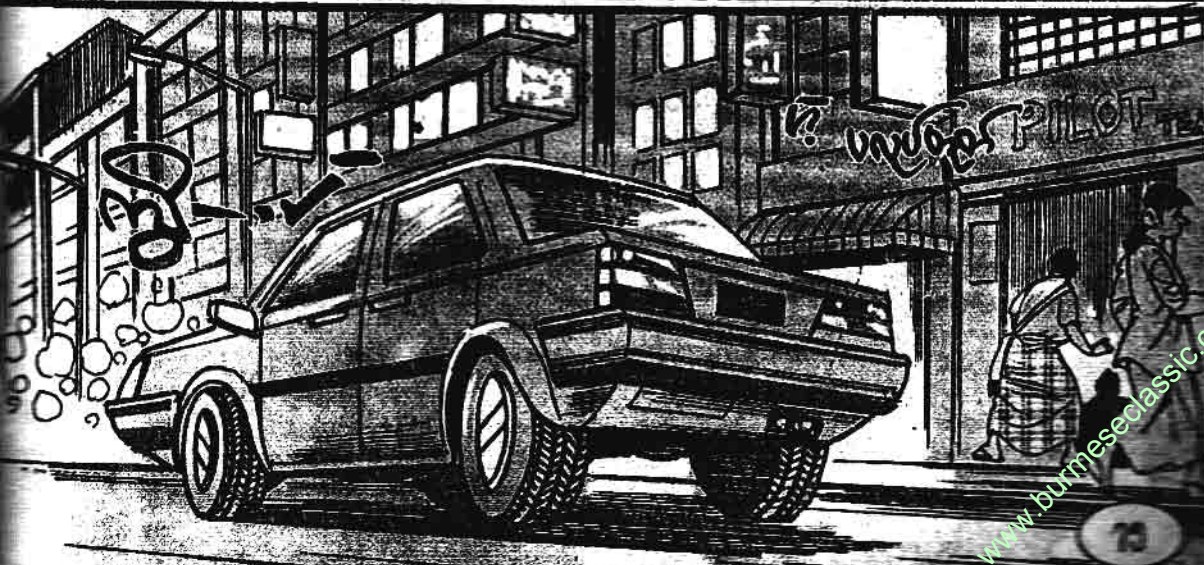
လေးအားတယ်ဗျာ...
တကယ်...တကယ်...

အိဒါ	အ. ဝ. ဝ. ဝ.
အိဒါ	-

ဆက်ရေးပါဆရာ...
ဈေးချယ်ထားတု...
အခုလေးပုဒ်အတွက်
အခုပဲ...အခုခွင့်ပေး
လိက်ပါမယ်...

မိလားနှင့်ကျွန်တော့်အဖွဲ့
ကိုပုလင်းကဟက်ဟက်
ဟက်ဟက်လှိုက်လှော့ခါပါ
သည်။ ရွှေကျင်တောက်ပနေ
ဆီသို့ဆောင်သည်။ မြို့ပြကို
ကလိကလိရွတ်ဆက်နေပေ၏။

ဒီမှာလဲ...
အိမ်ကိုင်...ကို...

အိမ်ကိုင်...ကို...

ဟဲ့...

ဟဲ့...

ပစ္စည်းပေး...
မိန်း... မိန်းထိက...
အိမ်ကိုင်...ဘောင်
ပေးမှာ...

ဘယ်လောက်...
ပေးရ...ပေးရ
သွား...ပေးပွဲကြီး...
လမ်းပျောက်ရင်
မိုးလင်းတောင်
ရောက်မှာမဟုတ်ဘူး...

ဒီမှာ...သယ်ချင်း...
ကိုယ်ကိုမှာတစ်ချိန်...
ကျန်ဒယ်... အော့...
အဆောင်ရောက်တာနဲ့
အော့... လိုတာထပ်ပေး
ပေးမယ်... အော့...

ဟဲ့!

အိမ်...
ဘယ်လောက်
ပေးရမလိ...
သုလင်ချင်း...

သုလင်ချင်း...
မိန်း...ထပ်ပေး
ပစ္စည်းပွတ်...အော့...

ရပြီတယ်ဧ...
ရပြီတယ်ဧ...

အိမ်လဲ

ရပြီတယ်ဗျာ...
ကိ...ကိ...
တက်ကြပါ...

တစ်ကံပါဗျာ...
တစ်ကံပါဗျာ...

ကျေးဇူးတင်စဉ်ကားအပူပူပူပူကိုပွဲကျေးဇူးတင်စကားမှာတစ်စောင်လောက်ဆိုသင့်ပါသည်...
ကျွန်တော်တို့စကားကိုယုံကြည်လက်ခံခွာနှင့်လိုက်ပိုမေးခဲ့၏

အဘေတင်ရော့မှာ... ကားလေးထဲမှာပဲ
ကျွန်တော်တို့ နောက်ဆုံးလက်ကျန်
ငွေတစ်ထောင်ကို ငွေတင်ပေးသည့်...

ခဏလေးစောင့်...
သင့်လျော်စွာ အခန်းကဏ္ဍထပ်
ပစ္စည်းမယ်၊ ဘယ်လောက်
ကျသလဲ...!

ရဖို့တယ်...
တစ်ထောင်ပဲ
ပေးပါ... တက်ဖို့ပစ္စည်း
ပါ ခဲ့တော့...!

ဟာ...
ဖောက်ဖက်တာများ...
ခင်ဗျားသာလျှင်ကိစ္စပဲ
ရင်... ကျွန်တော်တို့ သူတို့
ပလက်စတစ်... ကို...
ခေါင်းနှိုးနေ...
ရဖို့...!

ကျောင်းသားခင်း
ခန္ဓာခိတ်ခိတ်... ကုသိတာပါများ...
ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားတို့ပွဲ...
ကျောင်းသားတစ်ယောက်
ပါပဲ...!

ဟာ!
ခင်ဗျားလည်း...
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားပဲ
ဟုတ်လား...!

ဟုတ်ပါတယ်...
ကျွန်တော်နဲ့အတူသုံးနေပါ...
နေရာအဆောက်အအုံ...
တက်နေပါတယ်...

တွေ့တာဝမ်းသာတယ်ဟု...
ကျွန်တော်ကတယာပျက်...
မက်သ် ဖိုင်နယ်ကပါ၊ ဒီကောင်က...
မိုးလွဲ သူကပျင်း... တစ်ဆောင်ထဲ
ကတူနေကြတာပေ...

မှတ်တမ်းပါမယ်
...ဝိဒ္ဓါတန်းဘက်ကလျက်
ရင်... လာခဲ့ကြပါ...

က...
ခွဲခြားစိမ်းမို့ အံ့အားအိမ်
ကာလဒ်အပင်
မာမို့ ဝှမ်းနွက်.

အိမ်က... အိမ်က...
ဝှမ်းနွက်ဟု...
ဝှမ်းနွက်...

ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်နှစ်ဆက်မောင်းထွက်သွားသောတက္ကစီပေးကွီး...
...ရင်... ရှေ့ကားကုန်ရဲခဲကြသည့်...!

နောက်တစ်နေ့...
ကျောင်းရောက်တော့ ကျွန်တော်
တို့သုံးယောက် သန့်ဇော်ဆိုတာ
ကျောင်းသားမှီရ ဖြစ်နေတာကို
ဘက်ထွက်ခဲ့ကြသလို...။

စာသင်ခန်းရဲ့ ကော်ရစ်တင်မှာ... သန့်ဇော်ကို အမှတ်ထောင်
တွေ့လိုက်ရဖူး...။

သုက... ကျွန်တော်တို့...
မူးနေတော့ ခင်ဗျား... ကာမှန်
ရောက်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လား
လို့... မယုံမရဲဘဲ...

ဟာ...
ကိုတာယာဗွဇ်...
တို့ပါလား...

ကိုသန့်ဇော်... ဟုတ်တယ်ဗျ...
ကလပ်ခိုအားတုန်း
ခင်ဗျား သိလားခို...
ကြတာ...

တွေ့မှ...
တွေ့ပါလားလို့...
ဗျာ...

တက္ကသိုလ်..
ကျောင်းသားကတက္ကသိုလ်မောင်..
အတော့ အံ့ဩမိလို့...
ကိုသန်းခေါ်ရေ...!

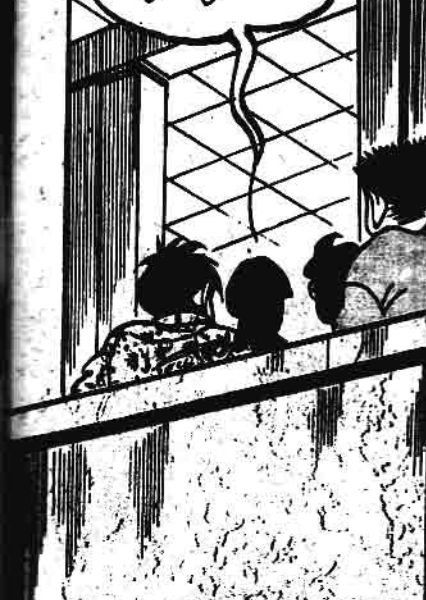

ကျွန်တော့်ဘဝဟာ...
ထူးမခြားနားပါဗျာ...
ပြည့်စုံနယ်ထဲကလွှာ...
တစ်လွှာ. ဧတီ...!

ကင်တင်းနဲ့ရောက်မှ သန်းခေါ်ဘဝဟာကြောင်!
ကို.. ကျွန်တော်တို့ ညွှန်ယောက်ရင်းနီးစွာ..
သိကြားခွင့်ရခဲ့ကြပေသည်...!

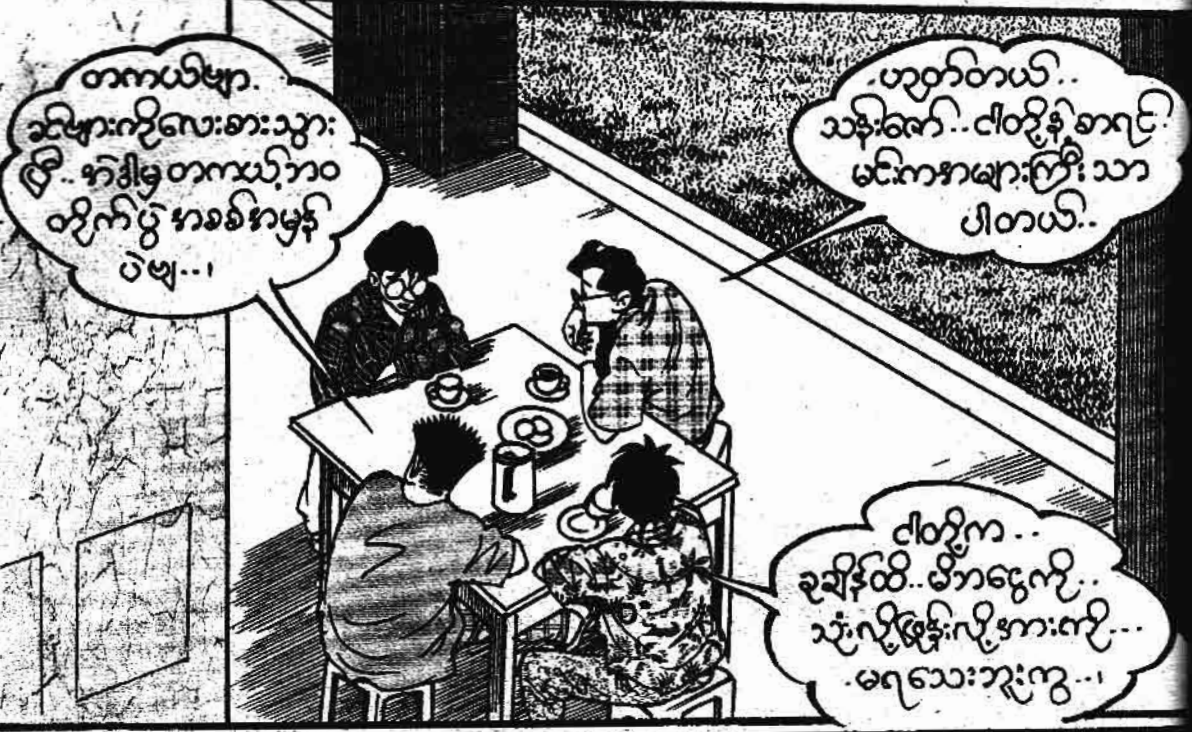

ဒါကတော့ဗျာ.. တက္ကသိုလ်..
ကျောင်းသားချင်းတူပေမယ့်
ဘဝချင်းတော့ ဘယ်တူနဲ့ ပါမလဲ...
ကို.. လာဗျာ.. ကင်တင်းနဲ့
သွားရကောင်...!

ကျွန်တော့်ကို မွေးပြီး...
ကမ္ဘာ့အဖေက ရွေးဆင်နေတာက ဆင်
ဆုံးတယ်၊ ဒီကလေးထံ ဖွဲ့ထပ်ရပ်တည်
ခိုင်တာ. ကျွန်တော့်ဘဝဟာတော့ရဲ့ ပြု
ပျိုးဆောင်ပေးမှုပဲ။ အခု.. နေ့ဘက်..
ကျောင်းတက်၊ သွားကတက္ကသိုလ်..
မောင်တယ် ဒါပဲပေါ့ဗျာ..-1

သန်းဇော်က အကြောင်းကြားလို့တော့ ကျွန်တော့်အဖွဲ့ရဲ့ ချစ်ခြင်းများလှသွပ်မိုက်မဲခဲ့ သည့် အဖြစ်များကို တွေးတော ကျင့်ကြံလို့ သိမိလိမိ သေးတော့၏။

တကယ်ဗျာ...
ခင်များကိုလေးစားသွား
ပြီ... နိဒါးတကယ်က
တိုက်ပြီ အခပ်အမုန်
ပဲဗျ...။

ဟုတ်တယ်...
သန်းဇော်.. ငါတို့နဲ့ အာရင်
မင်းက အများကြီး သာ
ပါတယ်..

ငါတို့က...
ခင်နိထိ... မိဘတွေကို...
သုံးလို့ ခြေစိုးလို့ နားကျ...
မရသေးဘူးကွ...။

ဒါတော့ဗျာ...
ဘဝကံက မိဘလုပ်ခွာ
သုံးပိုင်ခွင့်မလေးတော့...
ကိုယ်နားကိုယ် ကို
ရမှာပေါ့...။

ဟာ
ဟုတ်ပြီ

ခင်များစကားက...
ကျွန်တော်ကို သတိပေး
လို့က သလုပ်ပဲဗျာ... ဒီတစ်ခါ
အဖေဆီက ဆွေမှာရင်...
ပို့တာငါးရမယ်...။

ဘယ်လို...?
ပူပိုင်...။

ဟုတ်တယ်လေ...
အဖေမရှင်...ငါ့...
ဗွားအဖေ...
ဖိတောင်း...
ကျမ္ဘာပေါ့...

ခွေးကောင်...

သား...
ယုံဖတ်ကာ...
နောက်ပိုင်း...
ခွင့်ကျွန်တော်တို့...
လောက်...ကင်တင်း...

ကြီးမား...
လက်တဲအကြံ...

မနက်ဖြန်...
အင်းလျားကို...
တို့တွေ...
ကွ...

လွှဲကိရင်တာ
ပေါ့...
ဒါပေမယ့်...
ကွ...

မင်း...
အားတဲအားဒါ...
မယ်လေ...

မအားတက...
မနက်ဖြန်... ယွန်းနဲ့ ချိန်းထား
လို့ကွ၊ ခ်... ယွန်းဆိုတာ... ငါ
ချစ်သူ ယွန်းနဲ့ပဲလေ...။

ဟား...
ဒီတစ်ချက်လည်း မင်း... သာ
သွားမိနဲ့ပဲ... မင်းက ကိုယ့်အကြောင်း
ကိုတွေ့ရောင်ရှာနိုင်တယ်...
သူပြန်ကောင်းကြီးဖြစ်
သွားမိနဲ့ပဲ...။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ...
သုံးလောက ဘဝနဲ့ စီးချင်းဝ
နေရပေမယ့်... ဖေးကုမယ်
ချစ်သူတော့မှီသေးတယ်
ဒီကောင်... တော်ပါ
တယ်ကွာ...။

အဟိ...
ဒါကတော့... နှလုံးသား
ရဲ့ ခေစားချက်အရ
ပေါ့ကွာ...။

သုံးလောက ခွဲ၍ အမြဲနိမ့်မင်းတစ်လျှောက်လုံး... ကျွန်တော်တို့
သုံးယောက်.. အချစ်ကို ဗဟုကျင့်ပြီး အပြင်းအထန်
ဝေဖန်ဖြစ်ကြသည်...။

အေး...ဟတ္တိတယ်...
သနားခေါ်ချစ်သူက.ဝက်ကဆီတံး
ကြီးလား...အကြာကျေးနဲ့နဲ့ဟားလား
မေးကြည့်ရဦးမယ်
ဟား...ဟား...ဟား...

ငါတို့ကမှ...
လက်တွေ့ကျကျဘာက...
သေးတယ်ဦးမှ...

အဲဒါ...
ငါတယ်...

မင်းအခု
အိပ်မက်ဝ
ခွဲလား
ဟ

မို့လို့ဒါကလူကြည့်ခယ်ခဲကားက.ကျွန်တော့်နားတွင်..
အားပြင်းသောဗုံးတစ်လုံးအဖြစ်ပေါက်ကွဲသွား၏..
မေ့မရသောသူမ၏ ဖြိုပြဲများတစ်ဖက်ဖက်ယုံလွင်နေသလို
ခွဲလုံးသားတွင်တစ်တစ်တို့ယုံသန့်နေကြသည့်...။

ယွန်းကို...
သက်ဝပ်ဖို့ဆိုတာ..
ဝင်သလိုမကွယ်ပါဘူး
ကွာ...။

ကျောင်းပြီးတာနဲ့..
သူ့အဖေက.ယွန်းကို..
အိမ်ထောင်ချဖေးတာ
မယ်...နဲ့...။

မနက်
လူတွေ
ချစ်

ခိတ်လေတယ်ကွာ...
ယွန်းက သူ့ကို... ဆီးဖို့ချည်း...
ဖြော... ဖြောနေတယ်..

မိုးခြားရေ... အတွက် အပင်းအထဲသို့ နှိုင်းနေလော့'ပါလက်ခဝိုင်း အရူးထက်
ခုံးသား အနားသတ်မြသနာများကို ကျွန်တော်တို့ သိလိမ့်ကွာရသည်..

ရေဖွ
တားဘက်က
တာ...မင်း...
အဟိ... ..ကဟိ...
ဒါကတော့... နှလုံး... တာဟား
ရဲ့ခေစားချက်က
ပေါ့ကွာ... ..

ငါ...
ယွန်းကို... သိပ်ချစ်တာပေါ့
ကွာ... ဒါကြောင့်လည်း!

သနားစရာနှင့် ခွဲ၍ အမြဲလမ်းတစ်
သုံးယောက်.. အချစ်ကို ဖလားကျင်
ဝေဖန်ဖို့ကြသည်...!

မလေးစွား မွာ..
အလုပ်သွားလုပ်မယ့်အခါအစဉ်
ဆွဲထားတာပေါ့...!

ကာဆန်းသလိကွာ...
ထပ်ပြီးမှ အကောင်အထည်...
ညိုရတာပဲ... အရေကြီးတာက...
အိမ်မှာလည်း...
ဖြစ်ပုံကွ...!

" ယွန်း... ဂျီဘဝက... အစပြည့်ရုံနဲ့တယ်... ငါ့သဘောက...
ကျောင်းပြီးသွားရင် နှစ်နှစ်လောက် အလုပ်ကြီးစားပြီးမှ...
တင်တယ်တဲ့ ဘဝမျိုး... "

ယွန်းကို... ဇနီး...
ပေးချင်တယ်...!

အေး...
လက်ရှိအခြေအနေက... မင်း...
ဇနီး... ဖြစ်အောင် အရေးပေးမှာ...
တတ်ဘူးသနားလော်... အချစ်နဲ့...
အချိန်ဟာ... လက်မှစောင့်...
ဘူးကွ...!

ယွန်းကို...
လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာ...
ထင်သလို မကွယ်ပါဘူး...
ကွာ...!

ကျောင်းပြီးတာနဲ့...
သူ့အဖေက... ယွန်းကို...
အိမ်ထောင်ချရေးတော့...
မယ်... ဟဲ့...!

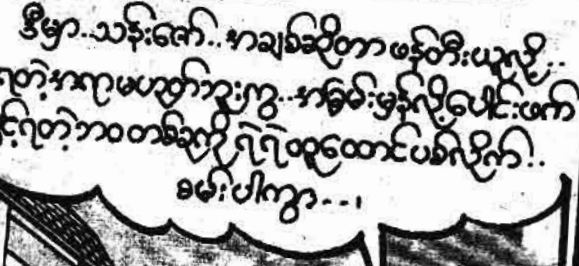
ဘယ်သူ့ခိုလှုံ
သနားလော့..

မပြည့်စုံတဲ့ဘဝကို
ခါးသီးမှူးကော်တွေကိုငါ့..ခံစားဖူးတယ်
မိလား.. ယွန်းကို..ဆင်းရဲနွံထဲ
ဆွဲမနှစ်ချင်ဘူးကွာ...

ယွန်း အဖေခို...
အာရင်းဖိုးဆုံးမိတ်ဆွေ
တစ်ယောက်ရဲ့သား
လို့..ပြောတယ်..

ဒီမှာ..သနားလော့..အချစ်ဆိုတာ ဖန်တီးယူလို့..
ရတာ အရုဇမဟုတ်ဘူးကွာ..အခမ်းဖွဲ့လို့ပေါင်းဖက်
ခွင့်ရတာကတစ်ခုကို ရဲ့ရဲ့ထူထောင်ပစ်လိုက်..
ခမ်းပါကွာ...

ကိုယ့်အား
ခွင့်ပေးလို့က
ယူပေးဦးစားပဲ
ပြန်တယ်..

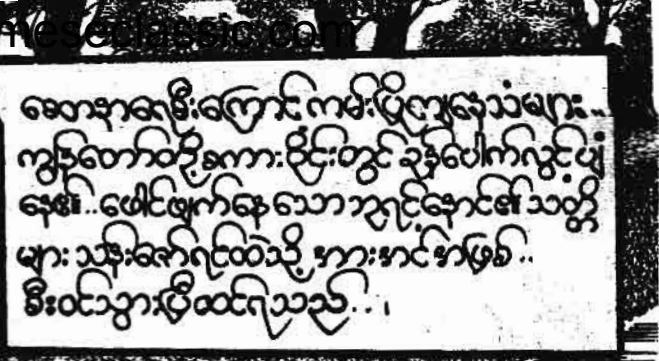
ကိုးကွေ့ကတော့
တပ်မဟာ..
အချစ်ပစ်မှားတော့
မင်းမပါလော့..

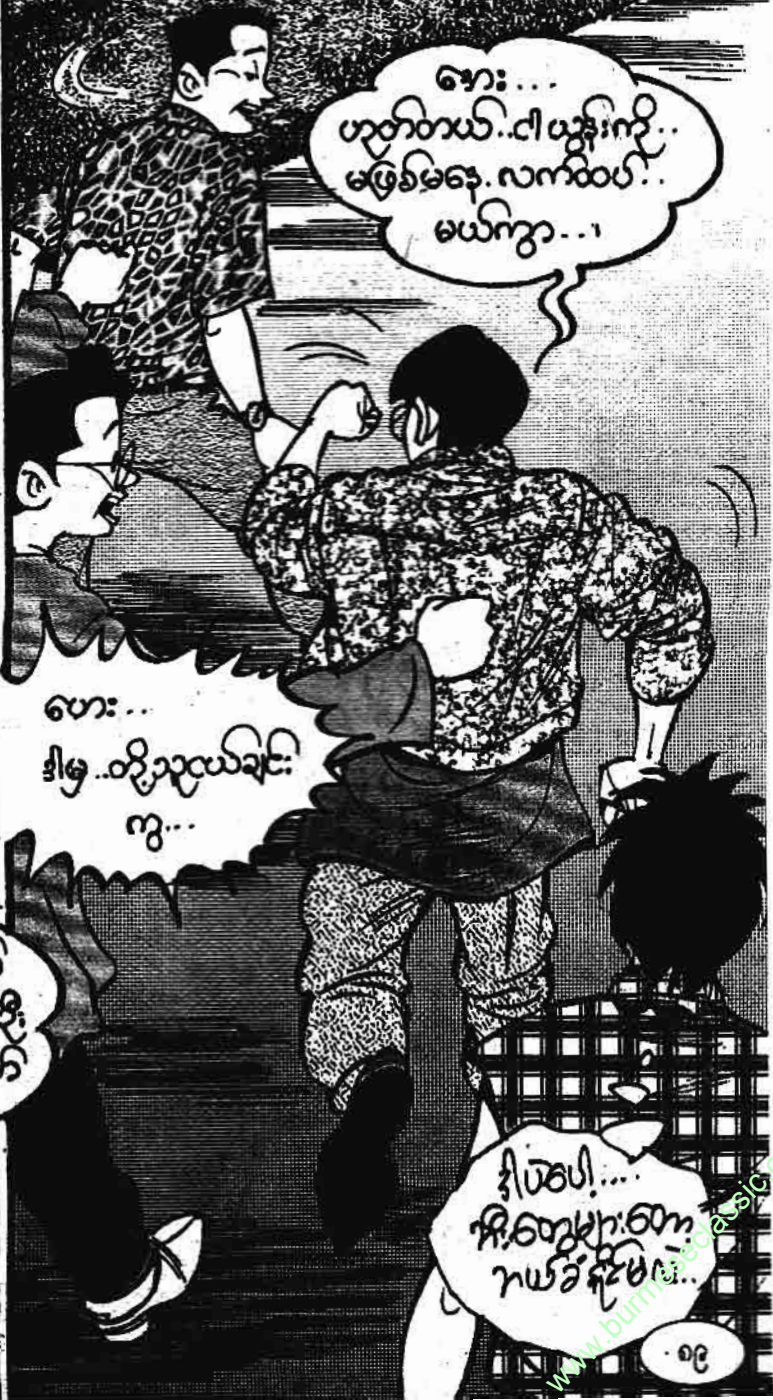

ဟော့ကောင်...
 အသုံးအစားဆင်းရဲလို့ဟုတ်လား
 ခွဲသားသင်းမကွဲဖို့ကပိုအရေးကြီးတယ်။
 မိမိမယ်ဆိုရင် မဖို့မကမ်းခိုတစ်သက်
 ..လုံး..ကွမ်းဆရာလုပ်မိမယ်..

ဟုတ်တယ်..
 နေ့စဉ်သက်သာရုံရင်ခွဲထိထင်မယ်
 နှိုးနှိုးကွက်လှည့်မင်း..ထည့်တွက်ဖို့
 အချစ်ခင်ခင်တာ ခုလုံးသားအတွက်
 ဖိတာမင်ခက်လုံတာခွဲကွ..

ခေတ်အရစီးကြောင်းကမ်းပြိုလှနေသံများ..
 ကျွန်တော်တို့ခက်ကားငိုင်းတွင် ခုခိုပေါက်ကွဲပျံ
 နေ၏..ဖေါင်ဖျက်နေသောဘုဉ်နှောင်၏သတ္တိ
 များ သန်းခေါင်ရင်ထဲသို့ အားအင်အာရုံစူး
 စီးဝင်သွားပြီထင်ရသည်..

ဟေး...
 ဟုတ်တယ်..ငါ့ယွန်းကို..
 မဖြစ်မနေ့ လက်ထပ်..
 မယ်ကွာ...

ဟေး...
 ဒါမှ...တို့သူငယ်ချင်း
 ကွ...

ဒါပဲပေါ့....
 အိပ်စားစားဝတ်
 ကျခံနိုင်မယ်..

စာဖေပွဲ နောက်ဆုံးနေ့တွင်..
ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ကံ့ကော်တန်းသို့ဖြာ
ဖြာသို့ သန်းတော်နှင့် အတူရောက်လာကြသည်။

မင်း..
ကောင်မလေးကို..
သေချာဖြောထားလား..
သန်းတော်..

သေချာပါတယ်မို့အုံးရဲ့..
အာဖြေခန်းကထွက်တာနဲ့..
သူ့ကို.. တန်းလားလိမ့်..
မဟ..

ခက်တာက..
ငါ..ငါ.. ဘယ်ကိုမျိုးဖြေ..
ရင်ကောင်းမလဲ ကွာ..
ဟင်...!

သေခမ်း

အိမ်ကိစ္စကို မခင်းစား
မိန်းကလေး...

ဟိ ဟိ...

မပူနဲ့ မင်းအတွက်..ငါ..
အခမဲ့ကုသပေးမယ်...

အရေးပေါ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သော
ကဗျာဆရာသိပ္ပာနွေအိမ်တွင်..
ခေတ္တနေရာနှင့်ပူပြင်းခင်းစားမိ၏..
လတ်တလောဖြစ်လာသောနှလုံးသား
ပျက်စီးမှုအတွက် အဆင်ပြေစေဖို့
အရေးကြီးလျက်ရှိသည်..

ရော့..

ငါတို့သုံးယောက်ရဲ့ပိုင်ဆိုင်
တဲ့ စီးပွားပဲ..ငါ့သောင်း
စွဲတယ်...

မရှိမဖြစ်တုံ့ပြန်ဖို့ မယူမဖြစ်
ယူကိုယူရမယ်သနားရော်..
ဒါ့ငါတို့ရဲ့ အကြံလက်ဖွဲ့အဖြစ်
နဲ့ မင်းကိုလက်ပြုတာ..
လက်ခံခမ်းပါ..

ဟာ...

ရလပ်နဲ့ ငါ့ဇယားပွဲကြီး..
မင်းတို့နေရာတကာကုသပေးနေ
တာကို အားနာလှပြီ....

ဟဟဟဟ..
ဒီကချိန်မှာမင်းကတွက်
လိမ္မာကမ္ဘာပဲ...
စိုင်းနို...!

ကျွန်တော်တို့တိုက်တွန်း
ရင်းတွေကိုအတင်းပေး
သည့်၊ ချီပြာတန်းပေါ်တွင်
ပေးငိုင်းရွာထိုင်နေသော
သန့်ဇော်၏ရင်ခွင်သံများ
နားနေမည်လားမသိ။

မဆီမဆိုင်... နာရီတကြည့်ကြည့်...
လည်တဆန့်ဆန့်ဖြစ်နေရသည့်ကကျွန်တော်
တို့... သုံးယောက်...!

ဟေ
ဒါ...
ဒါ...

ကံကြမ္မာပန်းတစ်ခင်းဘယ်သူယမ်းထိုးကခုန်
နေချိန်နာရီခင်းချက်တို့အာသွားထက်ဓားတစ်
ပမာ ကျွန်တော်မြင်ကွင်းထိ ရောက်ကုန်

အံ့ဩဖိတ်များလွင်ချောပြုံးကျသံ၊ သံသယ၏တစ်ရိုးနိုးတောင်ပံခတ်ဟန်၊ တောက်ပ
နေသောရွှေရောင်ဟမ်းခါးချိန်းလေးကော်ဟန်သံ အသွင်သဏ္ဍန်များ ပေါင်းဆုံရာမြစ်တစ်စင်း
သည် ကျွန်တော့်ရင်တွင်းသို့ အဟုန်ဖြင်းဖြင်းနိုးဆင်းသွားသည်...

သော့ချာတယ်
ဒါ...
ကလေးကပဲမက
ထိက...
မင်းသမီးလေး

ဟွန်း...ဟွန်း...
မောင်တို့...
ဒီမှာ.....

ခေါ်သံနှင့်အတူလင်အကဲသောမျက်ဝန်းဖြင့်
သူမ့အပြေးတစ်ပိုင်းဝင်လာသည်က...
သန်းဇော်၏ရင်ခွင်သိသလို...။

သူက...
ပုပြင်း... မိုးလုံးဆိုတာက...
သူလေ...

အဆင်သင့်မှ...
တွေ့ပါ့မလားလို့ စိတ်ပူလို့ကို
ရတာ... မောင်ကို...

သူက... တာယာပွဲကြီး... တဲ့... မောင်ကို
အကုန်ခွီးဆုံးတွေပေါ့.....

မောင်တို့စောင်
နေတာကြာပြီ... ယွန်း...
ဒီမှာ သူငယ်ချင်းတွေလည်း
ပါတယ်...

သန်းတော်၏အဖို့အစဉ်မကျသော
မိတ်ဆက်ပေးဖူး... သူမ၏အသိ
အမှတ်ပုံအပိုင်းတစ်ပုဒ်... အရာ
အားလုံးသည်အမှောင်တိုက်ထဲ
သို့ပြုတ်ကျတုန်း၏... ကျွန်တော်
အိပ်မက်ကဗျာတစ်ပုဒ်က...
သန်းတော်၏ နှလုံးသားဘက်တိုက်
တဲ...လား...

သွားပြီကွာ.

မိမိရင်... ကျွန်တော်အတွက်တော့ သွေးမိုးရှင်ရှင်ထွက်နေ
ကံ့ကဗျာတစ်ပုဒ်ပမာ... ပြင်းထန်သောမိတ်ဆက်ကျိန်စာကို
ခွဲထုပ် နှင်းချေပစ်လိုက်ချင်ပါသည်.

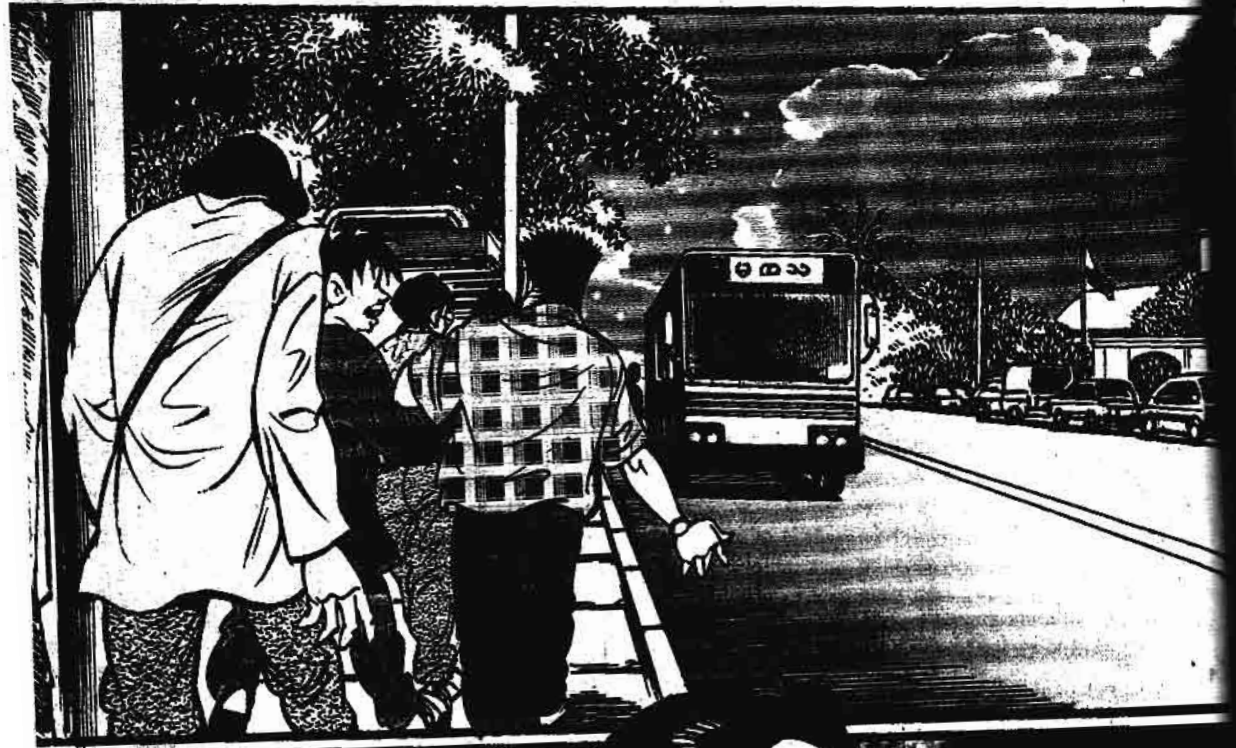
ပွက်ပွက်ဆူနေသော...
နာကျင်ခြင်းများက...
ကျွန်တော်ပါးကိုကလေး
ဗြာညီစယ်နေကြ
မြန်သလို... ..

ပါပေးကောင်...
ဖွဲ့ပြီး... အချိန်မီတကလေးလုံး
ကျိသွားရဦးမှာပေ...

ဟုတ်တယ်..
မြန်မြန်လုပ်ကြ...

အားလုံးနှင့်အတူ... ဦးတည်ရာသို့ထွက်လာခဲ့ကြသည်..
မိုးကြောင်... မိုးရွာသင်းသွပ်မြူရင်ခိုခိုသံများနှင့်သူမ၏လက်ထပ်ပွဲကိုကျွမ်းကျင်သက်သေပေးရလော့
အောင်ကျွန်တော်ထင်ကြွေးစက်ရာမှာလဲလျောင်းမိခဲ့ဖူး... ..

ဒါပဲ သားရဲ လျှို့ဝှက်ချက်
အပိုးက ခြောက်တွင်း နက်နက်
ထဲ ခုန်ချသွား သာလို့ မိုး.....
ဇူးနတ်မင်းကြီး ရှေ့ ဒါပဲ သား
ဆိုတာ သေဆုံး ပြီးရင် နောက်
တစ်ဖန် အသက် ပြန်ထွက် နိုင်ပါ
မဟား ဆိုတာ သိခွင့် ရှိသော နှင့်
ဖြေတော်မူပါ.....

သန်းလော ခေါ် ကျေးဇူး တွန့် ပြန် သူ့ အစား ပွဲ ကို ကျင်း ပြု ဖြစ် ခဲ့
ကြသည့် ကျွန်တော် အတွက် ကတော့ မိလင် ချက် အဟာရ
ကို အပြင် ထပ်ဆင့် မျိုး သိပ် မှီ နှင့် ရော နှော့ကာ ဆို နှင့် ခွာ ..
စား သုံး ခဲ့ ရ သည့် ဝမ်း ဝင်း ဝိုင်း တစ် ခု ပါ

ပွဲကြီး.....
စားလေကွာ...
ထည့် ထည့်..

ဟေး ..
ရေလောက်တာ များ
သွား ကို ကွဲ ..

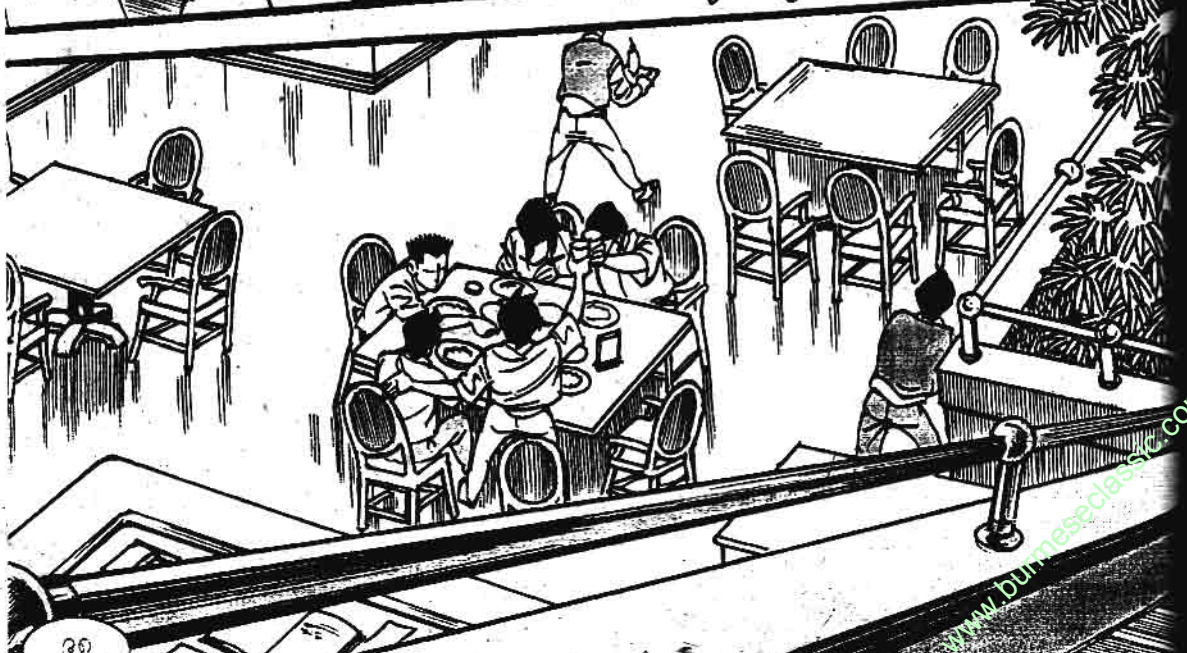
မင်းက... ပိုအရေးကြီးတယ်သနားတော်.. အင်အားရှိထားဖို့ လိုမယ်ကွကဟီး:....

ဟာ.. မှမင်း ဒီကောင်...

ခေတ်လို... တကယ့်မထင်ပါနဲ့ကွာ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်သွားတော့ ဒီး ပျားစွာနဲ့ ဖို့အားအင်လိုတယ်လေး ဒီ... သဘောပါ.. တိဟိ...

မှက်သွေးဖြောင့်ဖြောင့်နေသောသူမ၏မျက်နှာကို ကျွန်တော်မြင်ရချိန်တွင်.. ကျွန်တော်လား အာရုံမရဘူးအားကုန်ခံပြန်သည့် သူငယ်ချင်း ဇနီးမယားဟူသောကန်သတ်ချက်များသည် ကျွန်တော်နေ့ကံကျောက်ကျိုးနှင့်လားတောက်သလိုရှိ၏. ခဏသုံးယုက်ထောင်ချောက်မှတ်သိမ်းအားကိုယ်တိုင်ခွဲစားပေးပစ်လိုက်ချင်ပါသည်

ဝင်းကျင်တွင်ရှိသော... ဝိုးတပါး မောင်းရိပ်များကို တိမ်မည်းများ
ခွဲမွှန်းနေသော လရောင်က လျှောင်မြောင်နေသည့်...

သန်းဇော်မသိဘောင်
ယွန်းက ငါ့ကို အကူညီ
စောင်းတယ်... ပွကြီး...

ဘာတဲ့လဲ...
မိုးလုံး...

သူတို့ အိမ်ငှားနေ
ချင်လို့... ဟောဒီဟမ်းမိချိန်း
လေးကို ရောင်းချင်လို့ဟာ
တယ်...

ဟင်
ကယ်လို့...

ဟုတ်တယ် ပွကြီး...
သန်းဇော်မသိရင်တား မှားနဲ့လို့
ငါတို့ နဲ့ တွင်ပင်ပီး လေးလူကတား
ငါ... ယွန်း... ရဲ့ သတ္တိကို ဆိုးကျူး
တယ်ကွာ...!

ငါ့ကိုပေး... မိုးလုံး... ငါ့အတွက်ပေး...
မယ်... ဂမာဂမာဆယ် အိမ်ရဖို့
ပိုင်းခံစမ်းထားကွာ...

ဟမ်းမိန်းလေးကိုကြည့်ရင်... လင်ခန့်နှိမ်းများဆူလောအိ...
အတိတ်ခါးခါးကိုတူးဆွတတ်သောသံသရာအိတ်စိကော့ပြန်
အက်ကြောင်းထဲသို့ကျွန်တော်ကျွမ်းပြန်ကျသွားပြီဟုထင်သည်။

ဟမ်းမိန်းနဲ့ မင်းနဲ့
ကတော့ ရေခက်ဆုံကို
ဆုံလွန်းတယ်...
ဟိဟိ...

အိမ်ငှားခပေါ်
ထင်ဖို့ရင်ဖို့ဆရာ... သူမင်းဖို့
နဲ့ ခုဝယ်ထားတာမျိုးပြဿနာ
မရှိဘူးတဲ့...။

အသစ်ခက်ခက် ခန့်မောင်နှံ၏လတ်တလော အခက်ခဲကို ကူညီရန်... လင်ထိမှ အကျင်ကြောင့်
များကိုထည့်တွက်နေခရာမလုပ်ပါ။ ရေနှစ်နေသူအတွက် ခွယ်တစ်မျှင် မြက်တစ်ပင်တော
ကျွန်တော်ဖြစ်သင့်သည်ထင်ပါသည်....။

တောင်ချောက်တစ်ခုလို့...
မြစ်နဲ့သောကျွန်းတော်
အင်မောမူကိုဟမ်းမိချိန်း
လေးကပါရင်မဲခိုးသဏ္ဍာန်
ဒွင်ထိုင်ကြည့်နေသည်ပမာ
အပိုးအပိုင်ရောင်းချလိုက်
ဆက်ဆံလျှင် ကျွန်းတော်ထက်
မိုက်မဲသို့မိန့်မည်မထင်ပါ။

အကြိမ်ကျော်နေသည်လက်နိုးတုဒာက္ခရာ...
သေသပ်ရွာဟာထပ်မံနေသောဆုလက်မှတ်
တစ်ခောင်လို့တယုတယသိမ်းဆည်းလျက်မိုး
ဖေဖေမိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ ငွေကိုဆွေ့ယူကာ
ယွန်းနီထံသို့သွားပေး၏...

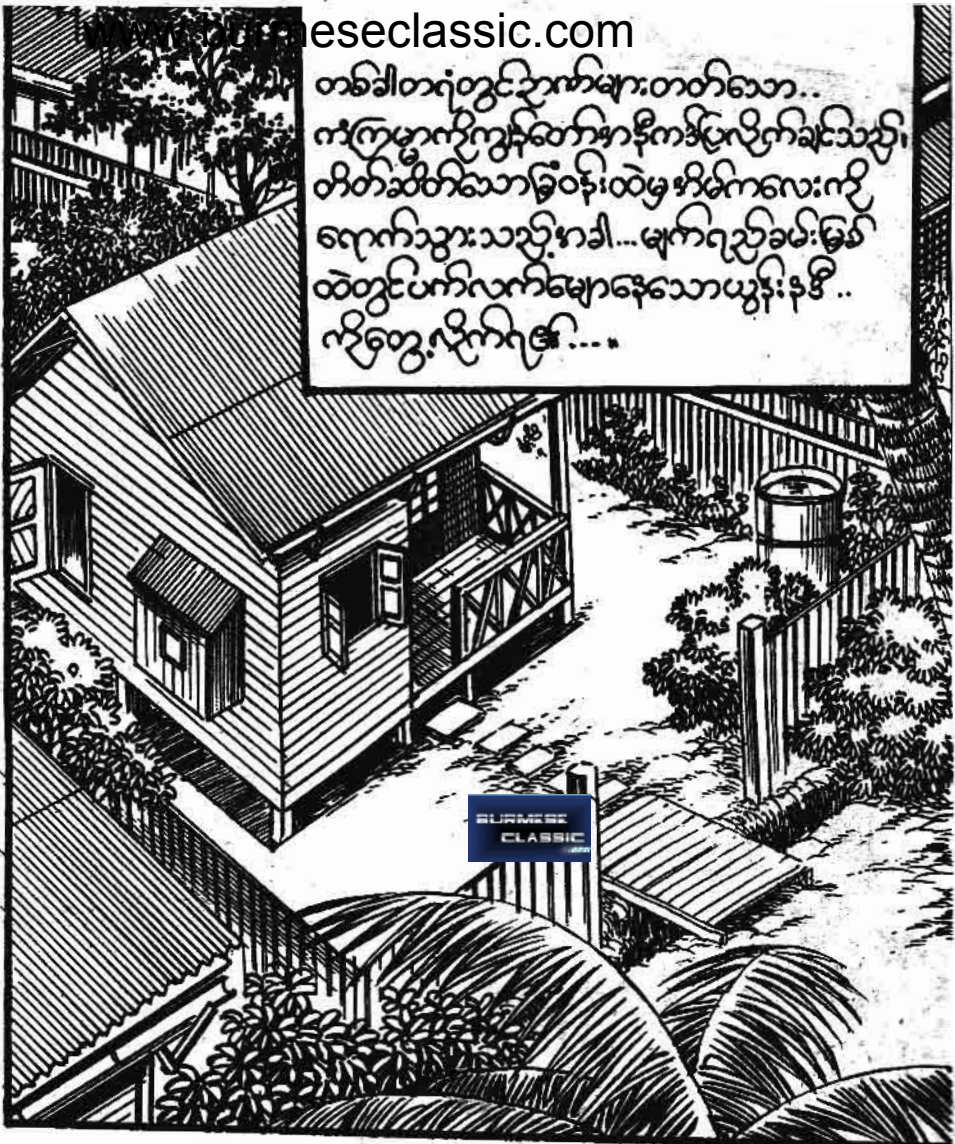

အသိတစ်ယောက်
ဆိုမှာ...ခဏထားတယ်ယွန်းနီ...
လို့တံ့အခါ..ဖြန်ယူလို့ရတယ်..
ဟုတ်လား...

ကျေးဇူးပါကိုတာယာ...
ကျွမ်းဘဝမှာ အချစ်နဲ့ အဆင်တန်ခါ
ကိုလဲ လွယ်နိုင်ပါတယ်.

တစ်ခါတရံတွင်သူ၏များတတ်သော...
ကံကြမ္မာကိုကွန်တော်အနိကန်ပြုလုပ်ချင်သည့်
တိတ်ဆိတ်သောခြံဝန်းထဲမှအိမ်ကလေးကို
ရောက်သွားသည့်အခါ... မျက်စိညှိခမ်းခြမ်း
ထိတွင်ပက်လက်မျောနေသောယွန်းနီ...
ကိုတွေ့လိုက်ရ၏....

ဘာ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ယွန်း
ဘာလို့ငိုနေတာလဲ..
ပြောခမ်း.....

မောင်...
သိပ်ရက်စက်တယ်ကိုတာယာ...
သူ...သူ ယွန်းကို...ထားခဲ့...
အဖေ...ဖေ...

ဟဟဟ

BURMESE CLASSIC

ယွန်းက
ကောက်ကုန်စွဲကလေးနဲ့
နေသောစာတစ်စွဲကိုပေးဖို့
အဖေ့တော်တို့သုံးယောက်ပူးပေါင်းဖို့
ပီလောက်ကောင်ဘာသာမရှိလို့
သည့်ကပါ...ကောက်ပါကတိုင်
ဖိပ်ပါလိမ့်မည်...

ယွန်း...
ယွန်း... မောင်သိပ်ရက်စက်တာပဲ...
ကလေးနဲ့အတူ... အဖေ့တော်ကလေးနဲ့...
ကလေးနဲ့... ကလေးနဲ့... ကလေးနဲ့...
ယွန်း... ယွန်း... ယွန်း...
အဖေ... အဖေ... အဖေ...
အဖေ... အဖေ... အဖေ...
အဖေ... အဖေ... အဖေ...

ဝေကန်
ဒါ...လုံးဝမဖြစ်သင့်တဲ့
ကိစ္စပဲ...

ကျွန်မချေးက...
ဖြန်ဟတော့...မောင်ကို
မတွေ့တော့ဘူး...အိမ်မှာပဲ
ထားခဲ့တယ်..!

ဒါ...လုံးဝမဖြစ်သင့်တယ်...သနားလောက်မရှိတော့
ဘူးဆိုင် မိဘအိမ်ပြန်ပို့ဖို့...ငါတာဝန်
ယူတယ်..!

ကျွန်တော်တို့ဖြင့်...ခန့်ပွဲ...သရေကျနေချိန်တွင်..
အိမ်ရှေ့မှ ကားတစ်စင်း...ထိုးရုပ်သံကြောင့်
ထွက်ကြည့်ကြ၏...!

ဟွဲ..!
ထားမိလားထင်တယ်

ကျွန်တော့်အားမေးမေးခိုင်းခိုင်း...
ရဲ့အရာနှင့်ပတ်သက်လို့... မေးအိမ်ပေါ်ရောက်လာဘူး...

ဟာ ဂဲတွေ

ဟင်!

ဟွန်းနီ... ဆိုတာ..
မိန်းကလေးနော်.

ဟုတ်..
ဟုတ်ပါတယ်
မိန်းကလေးစစ်စစ်
ပါ.. ဆင်ဗျ...

ဟိဟိဟိ

ဒါ.. နောက်ခရာမဟုတ်ဘူး
မိန်းကလေးရဲ့ မိခင်တွေက တိုင်ချက်
ဖွင့်ထားတယ်. ကောင်မလေးကို
ခွဲခွားတာဘယ်သူပဲ
မင်းလား....

မ... မဟုတ်ဘူး
သူ... သူ...

အိ... ဗဟုတရား...
သူ... သူပါ... ဆင်သူ...

တောက်

ကျွန်တော်...
အိ... သူ... ဗဟုတရား...
သနိုးရော်... ဟာ...

အာ... ခုတ်တယ်
ကွာ... ခခန်းရောက်မှ
ရှင်းကြတော့...
သွားမယ်..!

မို့...
ခိမေသာ...
ပုပေါင်းမှာ...
ဖိစီးမိရ...

ဟေ့...
တကယ်ပင်ရ
မှာလား...လို့...

အကုသိုလ်ကံ၏ ဖြားယောင်းသွားဆောင်မှုနှင့် အတူစားသုံးမရသော
အဆိပ်ဖီးတစ်လုံး၏ ခန့်ကတန်ကို မှစားရလေမှန်း မောင်ရွှေကန်ခါနဲ့
သော ကျွန်တော်တို့ အချုပ်ခန်းသို့ ခံမိန့်ရန် ဖိတ်မိန့်ကာ မြို့ ခံရပါ
လေတော့၏... .

ကိုခိုးသွားတဲကောင်မျက်မှန်နဲ့
တာယာပွကြီး...တဲ...

အခုကယ်... ခိုးသွားခိုင်း.....

ဟဲ 'တာယာ'
ခိုခိုကို ခိုးသွားတာ မင်း
ဟတ်လား.....
ဘုရားရေ.....

မ... မဟတ်ဘူး
အခုကယ်လဲ.....

ဟာမိ.. မင်းမခိုင်ရင်..
ငါ့သမီးကဆိုတာပေါ့ဟုတ်လား
ကောင်းသကွာ မင်းနဲ့သမီးကို
ပေးစားဖို့.. ဘာပွားနဲ့ငါ့.. လူကြီးချင်း
စိတ်ထားဖို့သားကွ.....
ဟား..ဟား..ဟား.....

ဟိဟိ.. အနိကယ်လ်က
အချက်မသိတော့.. သားမက
ရောက်ထင်.. အဲဒါပေ.. ငွက်မသိတော့
လဒ်.. သူတို့ထင်.. အိ.. မွားပြန်ပြီ..
ဘာပါလိမ့်....

ကဲ..ကဲ..
တာယာရ.. မင်း
အဖေနဲ့အမေလည်း အိမ်မှာ
ရောက်နေတယ်.. သူတို့..
သိရင်အတော်ကံ့ပြန်မှာ

အနိကယ်လ်.. မိမိ..ဟိ..
အ..အား..

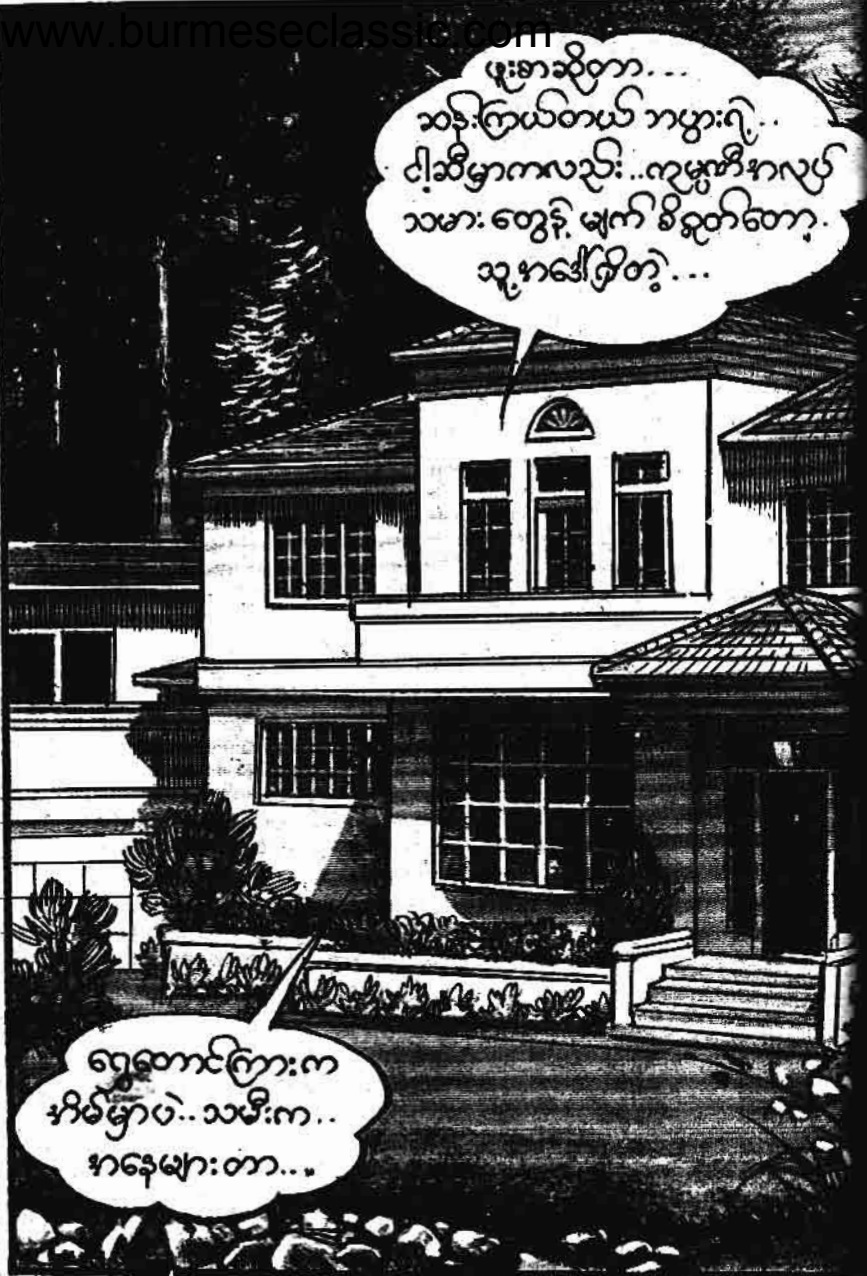
ဖိုး...
ဟေ့ကောင်..
ခေါက်ပိတ်နိုးလေ့အထိုး
လိက်လေ...
လျှာအစာသိနိုး..

ဘာတွေ
ဖြစ်ကုန်တာ
လိကွ..

ကံတရားက..
မနိသားပြန်လို့..
ညီညာဟာမိ
နိပိတ...

ဖန်ဆင်းရှင်
ရိုးရဲအနမ်း

ဖူးစာဆိုတာ...
သန့်ကြယ်တယ် ကပွားရဲ့...
ငါ့သိမ္မာကလည်း... ကုမ္ပဏီအလုပ်
သမားတွေနဲ့ မျက်စိခွတ်တော့...
သူ့အပေါ်ဖြစ်တဲ့...

တွေ့တောင်ကြားက
အိမ်မှာပဲ.. သမီးက..
အနေများတာ...

သားတို့အဖေပွဲဖို့ကတည်းက
အဖေ.. မျှော်နေတာ.. လာမယ့်ရက်
ရောက်မလာတော့.. စိတ်ပျက်
တာပေါ့!....

ပုကြီးကတော့...
 သားမမြောကုဘူး... လူကြီး
 တွေတောင် ကုလည်လျက်
 သွားတယ်.. သွက်ပဲ့ကွာ..
 ဟား..ဟား.. ဟား..

ဘုမားရေ...
 ကလေးချင်းတွေ အိပ်ပြီးမှတော့
 တိုက်ကက... မင်္ဂလာပွဲကို အမိန့်ခံပုံ
 သိစဉ်ပေးရတော့မှာပေါ့ကွာ..
 ဟင်း..ဟင်း..

တောကလည်း...

ဟု
 မင်းတို့နှစ်ယောက်တစ်ပတ်
 မကတော့ဘူးဆို မိန့်ကလေး
 ရှင်းဘက်ကိုကြည့်ခေါ်
 ဟေ့ကောင်...
 ဘာမှမြောမနေနဲ့
 ငါတို့နှစ်ယောက်ကိုအားခံ...
ဒါပဲ...

ဟေ့ဟေ့
 သိလောက်ကြီး
 နဲ့မိန့် အလုပ်ပါ
 ဒီလို.....

ဟား...
 ဟားဟားဟား
 ဟေ့ဟေ့

ဟေ့ဟေ့
 သိလောက်ကြီး
 နဲ့မိန့် အလုပ်ပါ
 ဒီလို.....

ကဲ..ကဲ..
မင်းတို့သုဇယာချင်းတွေ
လည်း.. ဧကားဆေးနေကြ
ပါစေ...

ကျွန်တော်နှင့် ယွန်းနုဖီ အကြည့်ဆုံသွားချိန်တွင်..
သံခွင်မဲ့ ဂစ်တာတစ်လုံး အိပ်ငိုက်နေသလို... မိုးလုံးနှင့် ပူဖောင်း
ကလည်း ဖြေရှင်းချက်မဲ့နေသော ကာရုဒါအဖွဲ့ကို ငြိမ်သက်
ခြင်းဖြင့် ဂုဏ်ပြုနေကြသည်... ..

အဖေ့အဖွဲ့နှင့်ရေခွက်မပြယ်ခင်ပိုသောကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သုံးယောက်
မှီမည်ထင်သောနေရာများသို့ကန့်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ မေ့ဇာတ်တေးပါ
တော့မည်ဟုသုံးဇာတ်တေးသောခံစားချက်များကရောင်ပြန်
ထင်ဟပ်နေကြပြန်၏...။

ဘိညာဓပျောက်
တာထက်ရှာရခက်တယ်
တာကယ်...

ရှာရတဲ့
သူချင်းတော့မတွေ့ဘူး...
ဒါပေမယ့် အခု... ငါ့ရင်ခွံနဲ့
နေတုန်းပဲကွ...

စားကွာ...
မင်းအစား... ငါတို့တောင်...
ဖုတ်လျှိုက် ဖုတ်လျှိုက်
ဖြစ်ဟာပြီ...

စားကွာ...
သန်းလောက်ရှိမှာတော့ထက်
လယ်ထပ်ကျသွားတဲ့အုပ်ကွပ်
ငတ်ပြီးရှာလျှိုက်ချင်တယ်။

ကံကောင်းလို့...
မင်းရဲ့တွေ့မင်းသမီးလေးနဲ့
တွေ့ခဲ့ရင်တောင် ကံကြမ္မာ
က... မတွေ့ရဲစရာဘဲ...

ဘယတော့မှ...
မတွေ့နိုင်တော့ပါဘူး မူပိုင်ကု...
ထားပါ..ကခု..သန်းလောကီ..သတင်းတစ်ခု
ရဖို့..ကရေးကြီးတယ်ကွ...

ဟ
ငါ..ခုမှသတိရတယ်..

သန်းလောကီ
ကရမ်းခင်တဲ့ သူတစ်ယောက်
ရှိတယ်ကွ..ငါ သွားမေးကြည့်
လို့က်မယ်....

သတင်းသမားတစ်ယောက်၏ မြေလှမ်းများလို့ဖို့လုံးထွက်သွားသည့်...
တက်ကြွလာယဉ်းပင်းကူညီစိတ်၏ စေစားရာများအားကျွန်တော်တို့မလွန်ခပ်ဖြစ်ကြပါ...

မြောင်မြိုင်အေးခက်နေသော...
မေတ္တာတရားကို ချီကုန်ကြသွား
သော... နှုတ်ခမ်းနဲ့တစ်တောင်ဖြင့်ချယ်
သည့်... မြောင်မြောင်ကတော့ဟာသ
တစ်ခုဖြစ်ပြီထင်၏....

တောက...
သနားရေ... သိပ်
မြိုက်လှင်တယ်...

ဘာလို့လဲ မြို့လို့
ဘာထူးလို့လဲ...

ရဲရင့်ခြင်း
ဆူညံပန်းဆူ

အေး... သနားရေက...
ဒီနေ့ပဲ... ကလုပ်ပါမိန့်နဲ့
မလေးစွားကို ထွက်သွား
ဖို့... တဲ့...

သေချာလို့ဟာ!
မိုးလုံးကု...

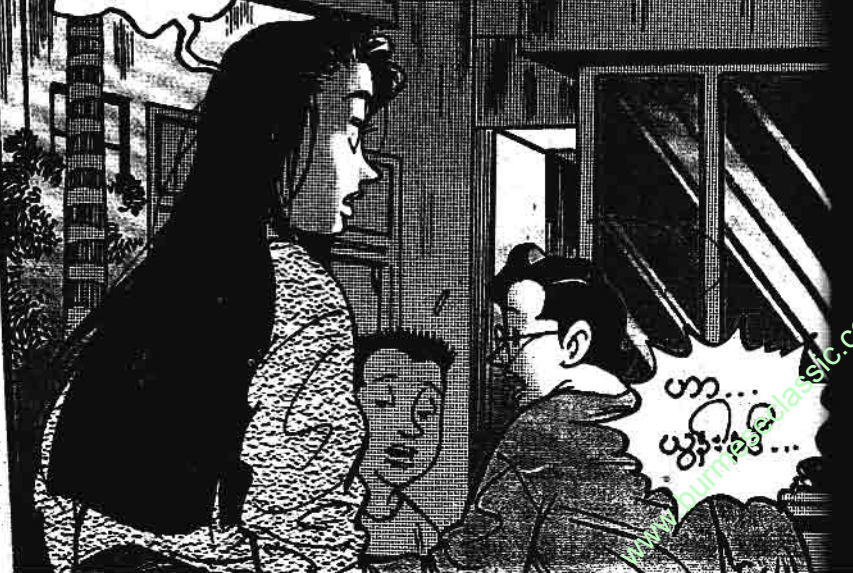
သေချာလို့ကသမ္မ
ဒီကောင်အနားမှာရှိလို့ သေ
ကောင်...ထို့ပစ်မိမှာ...
အသေအချာပဲကွ..

သန်းလေးမရှိတော့ဘူးဆိုလို့...ဘာ
ဆက်လုပ်ကြမလဲ...ဒီကိစ္စတွေပစ္စန်း
ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲ...
သန်းလေး...ကွာ...

ကို...တာ...ဟာ...

တိကျသေချာသော...
သန်းလေး၏သတင်းတစ်ခု
က...ကျွန်တော်တို့ရှင်ကို...
အပိုင်...ပိုင်ဖြစ်စေမိထင်
သည်...ကြမ်းဝါး...အံ့ကြိတ်ရွာ
တောက်လောင်နေသော...
သောကမီးများ...ပျန်းနှံ
ကို...မကူးခက်မပူလောင်
စေချင်ပါ...

ဟာ...
ပစ္စန်း...
www.burmeseclassic.com

ယွန်း... အားလုံးကြားပါတယ်...
သတ္တိမဲ့ပြီး သတ္တမရှိတဲ့ယောက်ျား
တစ်ယောက်ကို... မေ့လျက်
ပါပြီ...

ယွန်း သိပါတယ်... မောင်ဟာ
ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်တတ်ဘူး
ရတယ်... ယွန်းကလည်း မေ့လို့
ရအောင် မေ့မယ်... ကိုမိုးလုံး...

နီလို့လေ...

တစ်ခုပဲတောင်းပန်ချင်တယ်
ကိုဇာယာတို့တွေကို...
အရှောင် အယှက်ပေးမိသလို
ဖြစ်ရတာကို... ပါ...

ဟ
ယွန်း...
ချစ်နီဇာ...

သံချေးစားရသောစကားလုံးတို့
လည်ချောင်းထဲတွင်ကပ်နေလျက်ဆုံးသွားသည့်
ပွဲလုံးချိတ်တွင်ဖျားဆင်းတတ်သူဟူ၍ဆိုတော်...
ကထင်မခံနိုင်ပါ.....

ယွန်း..ဘာလုပ်ရမယ်
ဆိုတာ..ယွန်းဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ...
ကိုတာယာ..၊ နယ်ဒီတို့ကနီကမံတွေ
ကိုလည်း..ယွန်းငြင်းမ္မာပါ...

ကျွန်တော်၏ခံစားချက်များကိုမည်သို့ကာသင်
လိက်သည်မာသိပါ..မာနုဆန်သောပန်းလှိုင်..တစ်ပွင့်၏
တောင်ပံခတ်သံမျိုးဖြင့်..ယွန်း..နှုတ်ချွေးဟာသည်...။

သူ၏ တိတ်ဆိတ်မျက်ငုံသက်ကြော့ရွာ လူတစ်ယောက်... ခိုမြှောက်နိုးပေါ်တွင်
ကျွန်တော်ထိုင်နေမိသည်၊ ကောင်းကင်ပိုင်မြူကြယ်ခင်များ... ခွင်းသောက်ကျ
အိပ်မောကျနေသည်... နှယ်... "

ဒါ...
ဒါ အလုပ်တာလဲ
ယွန်း... "

ဟေ့...
ယွန်း... "

အသုံးအဆောင်
သေတာတစ်ခု...
အမှောင်ရပ်ဆိုင်းကွင်း
ကို အကျဉ်းတန်ခိုး
ကျွန်တော်တွေ့မြင်လိုက်...
လသည်....

ယွန်းကားလုံးနဲ့
ဝေးရာကိုသွားမှဖြစ်မယ်...
ကိုတာယာ..၊ ကားလုံးနဲ့တင်ချင်း
သာဖြစ်ပါ... ..

ကျွန်တော်နဲ့ပစ်ခတ်ခိုမိသွား
ကား...ပထမဆုံးအကြိမ်ယခုလို
မာကျောစွာသက်ဆံ့မိသည်ဟု
ထင်၏.. ကသိတရားနှင့်နှလုံးသား
လွန်ဆွဲကာကြောင့် သူ၏ခမ်းနား
သပ်ယပ်မှုသည်တစ်ခုံတစ်ရာကို
မျှော်လင့်နေသလို....

ယွန်းသွားမယ်...

ယွန်းနီနီ

သားရော်မရှိတော့...
တာနဲ့ဘဝကိုမျှတော့ကံကညံ့
ခံ မလိုလား..... ယွန်း...

မင်း...
ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို
ပြင်လိုက်...

ယွန်း.. ကဲဒီလောက်မပျော့...
ညံ့ဘူးကိုတာယာ.. ဒီပေမယ်.. ကတ္တ
ဆန်ဆန်ရွှ်နွာသွားတဲ့မောင်မိမိလည်း
သုရင်သွေး.. ကိုဂိုဂိုရင်ရင်မွေး
မ္မာပါ..

'သန်းတော်ရင်သွေး'
ဟုတ်လား..

ယွန်း
ယွန်း မ္မာ... ဟိ...
ဟိ....

ပေကံ့လှစ်ထေးနေသော သူ၏ကလေးကောင်တွင်.. ကျွန်တော်မြတ်နိုးစွာလမ်းဖူးသည့် ယွန်း
မုက်နှာရလေးကို မြင်တွေ့နေရ၏.... လောက်ဖျားဆန်သော လူကလေးက တံတိုင်းတစ်ခုသာ
မရှိခဲ့လျှင်... ကျွန်တော်.. လမ်း၏မေးဖျားတွင် တွေ့ရှိနေသော နှင်းခက်ကို သောက်မိလိမ့်မည်
ထင်ပါသည်....

နားထောင်ခမ်း...ယွန်း...
မင်းဘယ်မြဲသွားစရာမလိုဘူး
ကိုယ်.. မင်းကို..လက်ထပ်
မယ်...

ဟင်မင်း...
ယွန်းဘဝကို..ယွန်းတာဝန်ယူ
မယ်.. ယွန်းအတွက်နဲ့ကိုတာယာဂို
ဖြူခင်သန့်ရှင်းတိ ခေတနာတွေကို
မညွှန်ခွမ်းခေ
၇၇၆....

ယွန်းရယ်.. အရာစားလုံးထက်
ယွန်းရင်သွေးလေးအတွက်..ကိုယ်
ခင်းစားပြီး သုံးဖြတ်တာပါ..
ယွန်းကို...

ညှိမလေးအရင်!
လို့..ကိုယ်စောင့်ရှောက်မယ်
တုတ်ပြန်လား...

ဟင်္ဂင်...ဟင်္ဂင်...
ဟွန်း...ဟွန်း...
သိတယ်.....

ငိုကြွေးနေသူကို ချောမြို့ပေးချင်ပါသည်...
အလင်းသံသ့ဖြစ်လာကောင်းကင်မှ ကြယ်ခင်းများ...
တစ်ဖွတ်ဖြတ်ကြွေကျနေကြယ်ကြွေခပ်ဇာ...
မေ့မိကိစ္စရောက်ဘိလွင်ပျောက်တာမျိုးပါ...
မှောင်မိုက်နေတဲ့ ဟွန်းဘဝကို ကြယ်ကြွေကဝမျိုး...
အစာလေးပဲဖြစ်ဖြစ်...လင်းလက်စေချင်ပါသည်..

ဘာကွ! မင်းဆိုး...
သလင်း ပွဲကြီး... မိဘတွေရဲ့အား
လည်မှုကလွဲကို ဖြင်းမြင်... မင်း...
ငြင်းဆန်ရင်... ယွန်းကခွင့်ပြု
မ္မာပါ.. ပွဲကြီးကု...

ကလေးအဖေ...
နာမည်ခံဖို့အထိ...
မင်း မကုသလို့သင့်ဘူး
မရွှ်မားသင့်ဘူး...
ကွ....

မိုးလုံးနှင့်ပွဲကြီးက ကျွန်တော်ကို တူတူပျစ်ပျစ်ပေးနေသည်... တူ
ငြင်းဆန်ဖို့ မချေပချင်ပါ။ ယွန်းနဲ့အိမ်ထောင်ပန်းတစ်ပွင့်က ကျွန်တော်
အလုံးသားအစုံတွေကို နားဖြောင့်ပန်းဆိုင်တာ သူတို့ မြေမယ်ဘဲရ
ကျွန်တော် ကသက်ကိုဖြင်းဖြင်း ချွတ်လိုက်သည်.. ဘားကင်များ
ဖြေခွဲလန်းဆန်းသလို ဖြစ်သွား၏... ခိုကော.....

ဟုတ်တယ်မိုးလုံး
ယွန်း... အခုခွင့်ရောက်နေတာ
တွေ.. နောက်ထပ်ရောက်လာ
မယ်ခွင့်တွေ.. အားအံ့
အားအံ့.. ကွာ...

ခွဲဟာက...
မဟုတ်သေးဘူး အခက်အခဲ
တွေကို စေတနာအားတိုင်း ခုခံ
ကုသီခဲကြတာ.. ယွန်း...
သိတယ်...

ယွန်းကို.. နာကျင်
စေမယ်အရာ မှန်သမျှ.. ငါ...
ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပေးမယ်..

ယွန်းဟာ...ငါမြတ်နိုးခွဲလန့်စွာ
လွန်းလို့...ငါတို့ပင်ပင်ပမ်းပမ်း
ဌာပေးခဲ့ဖူးတု် ဟမ်းပဲဆိုနိုး လေး...
ဖြစ်နေလို့ပဲ....

ဟေ့...

ဒါဆို...ဟမ်းပဲဆိုနိုးလေးက
ယွန်းနိုး...!
ဘဏ္ဍား...ရေ...
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
ကွာ....

မာယာပဉ္စလကဆန်လော့...အဲဒါမျှနေကျကဆိုင်
များမိုးလုံးနှင့်ပူပင်း၏ အသံတကူးပေါ်သို့...
ခုနိချာ့ကူးဖီဝင်ရ၏...ဆွဲငင်ကားကောင်းသော...
သည့်...ခတာတွင်...ဖျိဖြစ်သောသံယောဇဉ်တို့
မျက်နှာသစ်နေကြသည်...။

ဒါဆိုရင်...
ယွန်းကိုမြောမဖို့
မင်း...လက်ခံလိုက်
တာပေါ့....

ဟင်္ဒါင်း...
မလော့ဘူး... ဒီကိစ္စတွေကို
ယွန်းမသိလော့ဘူး... ငါ... ယွန်းကို
ညီမအောင်းတစ်ယောက်လို့...
ခေါ်ဝေါ်တာပေးမှာပါ...
ကွာ....

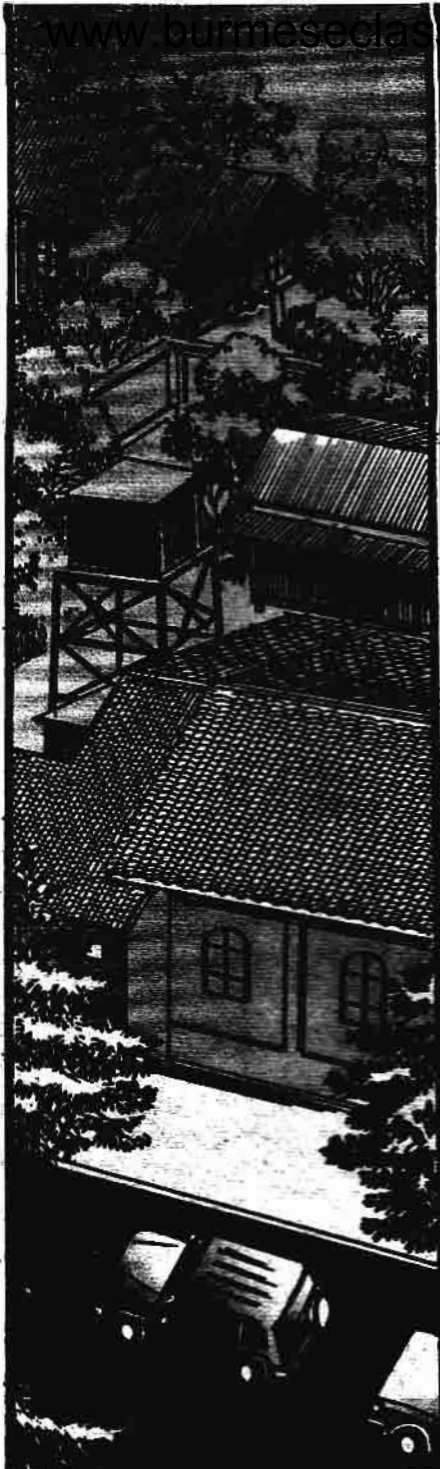

မင်းကိုချီးကျူးပါတယ်
ပွဲကြီးလု... အံ့... ဝမ်းနည်း
လည်းဖြစ်ရတယ်...

လူအသိုင်းအဝိုင်း
ထိကာတစ်ခုဆိုတာ အချစ်
အတွက်ရင်ခွံခေလုံနဲ့မခမ်းနား
ခိုင်ပါဘူးကွာ...

ကုန်တော်အားနားလည်မှုများ
ဖြင့်ကြေကွဲဝေသိစွာကြည့်ရင်း
ပူဖြင်းကလက်ခွဲလှပယမ်း၏
ကုန်တော်၏ချော့ရည်ပူနှလုံးဆွ
နီးချော့မှုကိုဝမ်းဖုံးတနည်း
ကြည့်နေသည်သည်အတတ်စား
အုပ်.. အောက်တော်ယာကုန်း
ထင်ပိုင်တော်ပျိုးသွားလေသည်...

ရွှေနှင့်ထိုက်တုံ
မြေပန်းခရေ

ထိုစဉ်မှာပဲခဲတဲ နှလုံးသားကို လေးလံပြစ်ဖို့ ဟန်ဆောင်...
လက်ထပ်ပွဲဖြောင့်ပြာစာစိခွဲ အစားထိုးခွဲရပါတယ်မောင်...
ထပ်တူပွက်ခဲတဲသမ္မုယာဖိုပက်ဆွေကို ဖင်းသက်ခွဲက...
အကောင်းစားဆွေခွဲ မွေ့မြှောက်သင့်ဟန်လို့ ရခိုင်သမီးကား
မောင်ရယ်...

ငါတို့သွားတော့မယ်
ပွဲကြီး... ယွန်း ဒိုင်ဘက်
ခဲတယ်နော်...

သူတို့ပို့ဆွဲတောင်းချက်က...
ကပ်ပျံယ်တွေကများကြီးဖြစ်မှန်း... ယွ
လိတာပေါ့... သူတို့ဟာတကယ်လေ
စားထိုက်သူတွေပါ... မောင်သိရဲ့
လက်ခံရဲ့လားဟင်...

ဟုတ်ကဲ့
ယွန်းသူတို့ကိုဘယ်တော့မှ
မမေ့ပါဘူး... ကချိန်မလွေး
ထင်ခဲ့ကြပါနော်...

ခေးကွာ...
ဇနီးမောင်နှံ ပျော်ရွှင်ချမ်းမိခဲ့
ကြပါစေ...

စိတ်ချယွန်း...
ဇောဇောဆယ်
တော့... ရန်ကုန်
မြေမှာပဲရှိဦး
မှာ...

မင်းလည်း
တို့ကဆုံးကိုမကြာခဏ
တော့လာကွာ... ပွဲကြီး...

စိတ်ချပါကွာ...

ကတ္တသိုလ်ဂ်ခွင်ကို...
ဆူခုံယှံခဲတြသုချင်...
ခွဲမွက ကကွမ်းဂုမ်သမ်
ဆွကိုတစ်လုံးဖြီးတစ်လုံး
ခွဲဆသလိုမျိုး... သုတို့
ပဲယောက်၏ နှုတ်ဆက်ဆ
မှုက ယွန်းဂင်ကိုလာဖြီး
ဆိုက်ဆတ်၏... .

ဝမ်းကျင်တစ်ခုလုံးတွင်း.. ယွန်းခွင်ကိုတာယာသည့် အကြင်လင်မယားဖြစ်ကြ၏-
တကယ်တမ်းတွင်မူ ချစ်ခိုင်းမေတ္တာဟုရှာသာခေါင်းခတ်ကောက်မှ ပြီးခိုင်းမဲ
စာပားများသာဖြစ်ပေမည်. အို.. ကိုတာယာရဲ့ မျက်နှာယွန်းပြင်က သိမိသ်
စွက်ပွဲဟန်တွေဖြစ်နေတာများလား ယွန်း ခိတ်ဝင်စားသွား၏... .

ယွန်း...
ကွတ်ကွတ်လက်ပံနေ့နောက်..
ကိုယ်တစ်ဖက်ခန်းထိမှာ..
အိပ်မယ်...

ကိုတာယာ...
သင့်သလိုပဲဆိုပါ..
ဂုပါတယ်....

ဒွင်ဖက် မိဘများ၏
ကျေနပ်ကြည့်နဲ့ ခြင်းများကြောင့်
တစ်သီးတစ်သွန် စိမ့်ပေးထားသော
တိုက်တွင် ယွန်းတို့နေကြရသလို...

ဘားဆေးမှန်မှန်သောက်..
နော်ယွန်း... ဓားချင်တာရှိရင် ဖြော..
ကိုယ်စီခွဲပေးမယ်... သူ့နဲ့..
ကိုယ်အာရုံပိုက်ပြန်လာမှလမ်းပျောက်
မယ်သိလား... တစ်ယောက်တည်းဆို
ချော်တွေ့တာတွေလုပ်နေရင်
မကောင်းဘူး...

ကိုတာယာ၏ သိတတ်လျက်လျော့မှ့များက ယွန်းကို
ရင်နဲ့ လျှိုက်စာခွာမြစ်ခေဇ်...

ဘိ... ဟိုလေ..
ကိုယ်က.. ခိုးရိုမိ..
လို့ပါ...

တစ်ခါတစ်ရံကင်းမဲ့ခွာ...
ဇာတ်ကားတစ်ကားကိုတင်ပါ...
အိယုယုများကြောင့်တစ်
ပုံပုံကောင်းဆိုးကောင်း...
အားသာမောင်ကိုအကူ
ကတမ်းတမိသလို...
အိယုယုများကိုအကူ
များကိုယွန်းမသတ်
ချင်တော့...။

အိုး... ဘာလို့
ငိုနေတာလဲ
ယွန်းရယ်..

မောင်ကိုသတိပေးပါ
ကိုတာယာလုပ်...
မောင်သာအတ္တမသတ်
အလုံးသား...။

ဖြစ်မယ်ဆိုရင်..

အိုး... ယွန်း... သွား... ငြိ...
ကိုတာယာကို...
ခေါ်ကား... သူလို့
ဖြစ်သွား... ငြိ...

ယွန်း... ကျတု... မျက်စိ...
မောင်ကိုအကူ... လို့
ထက်... ကိုတာယာ... ကို
သား... လို့ဆိုတာ...
ယွန်း...
ဘယ်လို... ငြိ...။

ကဲ... ငိုမနေပါနဲ့တော့... ယွန်းရယ်...
ကိုယ်တို့... နဲ့... ငြိ... မွေးလာတဲ့
ကလေး... က... မျောက်ကလေး... နဲ့
တူတူတတ်သတဲ့...။

ယွန်းကသာ... ဘားနာတော... သူကလယ်စား...
တော့နဲ့ ဘွဲ့နဲ့ စောက်လို့ကြည့်မိ... ပါး... ပျော်တတ်လို့ကတော့သူ...

ဝါဆိုလှိုင်...
သူ့လှိုင်အမောက်ကလေး
နဲ့... ဖြစ်နေမှာပေါ့!
နော်...

ဟဲ့တိတာပေါ့...
သန့်တော်လှိုင် ချောမှာ
သေချာတယ်နော်
ယွန်း...

လေးစားထိုက်သူကိုလေးစားတ
မက်လာတစ်ပါးဆိုတာထက်...
ယွန်း... ကိုတာယာကိုလိုပိုသာသာ
လေးစားသွားမိမိ... ယွန်း... လိပ်ဖ
သန့်သန့်နှင့် သူ့ကိုယ်ကြည့်
တယ်တော့မိတာ...
မောင်... ခွင့်လွှတ်မည်...
ထင်ပါသည်...

မောင်ရယ်.. မေ့နိုင်ကောင်ကြီးစားနေမှန်းသိလို့မှိုဝါမကုန်းမှိုဝါမကုန်းပေးသလား... ပြောပါလား
မီးလောင်ကောက်ကုတ်သံယာထက်မှာ.. မြေမျိုခဲလှတဲ့မကုတ်ညှပ်တစ်ကုတ်ကိုထိပ်ကလေးဖြင့်ပျံ့ခိုက်
ဆိုကယွန်းကိုပြသနာစွာသွား၏...

မောင်ရယ်

ကြောက်လန့်တကြား ရူးရူးငါးငါးကောက်ဟစ်မိသလိုထင်ပါသလို
တစ်ဖက်ဆုံးဆိုမှလျှပ်စက်သံ.. တံငါးတွန်းဖြင့်သံများတခက်တခက်
လျင်မြန်စွာဖြစ်သွား၏...

ဟို.. ဟိုလေ..
မိတ်မကုတ်ဆိုးတွေ
မကုတ်လို့..

ယွန်း.. ယွန်း
ဘာဖြစ်တာလဲ...
ဘာဖြစ်လို့လဲ...?

ဟတ္တိလာ: နေဦး...
ကိုယ်... ရေတစ်ခွက်
သွားခပ်ဖျက်ဦးမယ်...

သိပ်မလျှပ်
ခြားနဲ့... ဗိုက်ကိုသတ်
ထား....

ကမန်းကတန်းခပ်ယူလာလော့-ရေတစ်ခွက်ကိုသုတ္တိကံ...
ကကွယ်ဗာကာဖျော့စော့နေသောကလျတကုးများကို... သူထံ
ကကျိပါးလျလျကလက်ခုပ်တီးနေသဖြင့်... ယွန်း... ရင်ခွံသံတွေကားခဲနေသည့်လား...
ဂုသိမဲ့ မွန်တိုင်းလို့ဖြင့်ထင်နေမည်လား... ယွန်းကိုယ်တိုင်မသိကွဲပါ...။

ဂုဏ်...ဂုဏ်...
ကျေးဇူးပဲ...
ကိုတက... ခဲ...

ဆိုတာသာစိုးရိမ်နေ...
ဆော့များနွားနှင့်ဖေ့ဖေ့
နိုင်းလှသောသွင်ပြင်များ...
က...ယွန်းရဲ့ရင်ခွယ်ခံကများ
ကိုထော်နေသလို...
ယွန်း... မျက်နှာ...
လွှဲပစ်လိုက်သလို...

ယွန်း.. ဘာဖြစ်..
သွားတာလဲ.. ခေါင်းမူး
လို့လား...

ကိုယ်..
ဘာလုပ်ပေး....

မဟုတ်ဘူး
ဆိုတာသာ.. ဟိုဂေ...
ဟို... နာဟို....

ရဲတက်သွားသောသူမျက်နှာကြောင့် ဝေပူရွာတက်သွားသည်ဟုယွန်းထင်၏။ ကြည့်ပါဦး...
ထော်ဘောင်းဘီတို့နဲ့နံ့နှင့်သွားသွင်ကမိတ်တပ်မာမိမ်သောစိုးရင်းသီးတစ်လုံးပမာ....

ခေတုရီးခေတု... ယွန်း..
ရဲတက်ရက်ကြီးထလာလို့..
ကိုယ်.. မေ့သွားတယ်....

အိပ် စာဝေကတောင်...
လွှာချည်း မှန်လည်အိပ်ခက်
မရခဲ့ပါ... အချစ်အိပ်ခန်း...
တိုက်ခိုက်မှုများကြောင့် ပွန်းပဲ့
စုနားကန်ရာကလိမ်လိမ်ဖြင့်
နားဆိုနေသော အိပ်ခန်းလိပ်ပြာ
သည်.. ပိုင်ရှင်မဲ့အချစ်ဟုလွှင့်
အဖြစ်ကို မြည်းနေ၏....

အချစ်ဟုသည် ဖွဲ့ချည်ထိကပ်သောကင်ချိမ်ကြောင့် လန်းဆန်းစွေစွေ
ခေါင်သည်ဟု ဆိုခဲ့လျှင်..... အို... ကိစ္စကယာကေ..
ပွန်းလှုပ် အိပ်ခန်းခြင်းတွေ့... အိုး... ခြင်္သေ့ကနေမဟာ... သိချင်လို့ကတော့...။

ယွန်း...
ဘာလုပ်နေ
တာလဲ...

ကိုတာယာ...
နာကိုတွေ...
ဖီးပုတ်ကံပေး
နေတာ...လေ...

ဟာ... မလုပ်ပါနဲ့ ယွန်းရယ်...
ဇိုက်ထဲက, ကလေးကို ငှားပြီး...
သက်သာကောင် နေခမ်းပါ...
ဒါတွေ ထားလို့က်...

ဘယ်ဟုတ်မလဲ...
ကိုတာယာရဲ့ ဇနီးဖြစ်နေပြီး
ယွန်း... ဘာတစ်တာမှ...
တာဝန်....

တော်ပါတော့
ယွန်းရယ်....

ကိုယ်နားလည်ပါတယ်...
ယွန်းကနေ့ကတော့... ယွန်းနဲ့ဖွေးလာမယ်
ကလေးကတော့... ကိုယ်ရဲ့အနာကတိ
ကို... ဆေးကုပေးသွားပါ...

ကိုတာယာ... ခြင်္သေ့...
ခိုင်မာသော... ခြင်္သေ့...
ယွန်း... ခြင်္သေ့...
တကယ်ဆို... ခြင်္သေ့...
တောင်... ခြင်္သေ့...
တောင်... ခြင်္သေ့...

ကိုတာယာ...
ရေခဲ... တော့...
အလုပ်ပေး... လာတယ်
မဟုတ်လား...!

ကိုယ်... ရေခဲ... ခြင်္သေ့...
ဤမယ်နော်... ယွန်း... ကလေး...
သင့်တော့ဘူး...!

ယွန်း... ခြင်္သေ့... ခြင်္သေ့...
ဂရုစိုက်တာ... လွန်း...
ငဲ့... ခြင်္သေ့...
လွန်းပါသလား... မောင်ရယ်...

ဆရာဝန်တစ်ဦးက...
သောဗွေးဖွားအုတ်နီ...
ကိုတာယာကကုမ္ပဏီက...
ခွင့်ယူကာ... ယွန်းကိုအုပ်
တစ်ဦးဖြစ်... ကုမ္ပဏီမှာ
များက ယွန်းရင်ထဲတွင်...
ခွေးတွေရွာခံစားရသည်...

ယွန်း... တိမိ...
မကြည့်နဲ့တော့...
မဟုတ်... တွေကိုက်နေ...
ဦးမယ်...

အာရေး...
ဒီကမ္ဘာပေါ်... လေးရယ်...
လို့ဟင်းဟင်း...

ဟာ... ဘာ...
ကျွတ်... ကျွတ်...

ဟေ့... ကာဖြစ်
လို့လဲ... ယွန်း...
ကာဖြစ်တာလဲ...

အနာဂတ်တစ်မျိုးဆက်သစ်လေး၏ လက်တံ့မှ ကုသကြီး...
အချိန်မတော်ကတွင် အချက်ပေးလာသည်... ခိုးနိမ့်ပုဂ္ဂိုလ်
များ အထူးသားပေါ်လွင်နေသော ကိုတာယာ...ကို
ယွန်း... လှမ်းဆွဲထားလျက်ရှိ...။

မဖြစ်ဘူး...
ဆေးလုံသွားမှပဲ...
ယွန်း...

အသက်ပေးကျွေးမွေးရမည့်ရင်သွေးဟူသော မြောက်ပင်ချက်က...
ယွန်းကိုကတိတသိစွာပေးဖြစ်ပေါ်ထင်၏...ကိုတာယာ၏စေးကုစောင့်
စောင့်မျှနှင့်ကတိဆေးလုံသွေးထွက်ခဲ့ကြသည်...။

ဇွတ်...
ကိုတာယာ...သာ...
မွေးမွေးဖော်ကလေးအဖေ
ဖြစ်ခဲ့ရင်...ကယ်လောက်
များ....

အိမ်ထဲ
ထိုးရောက်...
ယွန်း

အင်္ဂါပြုတ်ဆွားလော
အနာအလင်

ကိုတာယာရောက်လာ
ဆိုတော့.. မြေဖျော့ခွင်လေး
ဆဲသောယွန်းယုက်မှာပေါ်
မှာ.. အဆိုပြန်ကမ်းတစ်ဖွင့်
ပွားပွားခွင့်ခွင့်ပွင့်နေလိမ့်
မသွင်ထင်သလို...

ယွန်း...
ဆဲကောင်းတယ်
နော်.....

ဒီမှာလေ...
သမီးလေးက.. သိပ်ချစ်ဖို့
ကောင်းတာပဲ...

ရင်ခွင်လျှပ်စားရွာပင်... ကိုယ့်အပေါ်မှာ... မိမိအဖေအဖေ...
 ကိုယ့်အဖေအဖေ... မိမိအဖေအဖေ... ကိုယ့်အဖေအဖေ...
 သော-ရသပျစ်ပျစ်ပေး... ပြန်ခွဲနေပါ... တစ်ချိန်တည်းမှာပင်... ဆိုနှင့်
 ဇောလျှော့အားတစ်ခင်းကနာကင်ရွာခိုက်ဝင်လာပြန်သည်...
 ယွန်း... မျက်စိမှမျက်ရည်မိုးများသည်... ထန်ရွာကွသွန်းလာ၏...

သွေးသားဆူ
 နိုး... မိမိပါနဲ့လား
 ယွန်းရယ်

အို... ယွန်း...
 ယွန်း... ငိုနေတယ်
 ဟာဗာ...

ယွန်း... ကရမ်းဝမ်းနည်းလွန်း
 လို့ပါ... ကိုတာယာရယ်... သူ့ခံစား
 သမီးလေး... ကမမဲ့သမီးလေးရဲ့
 အနာဂတ်... အို... သမီးရယ်...
 ယွန်း... အားရကောင်
 ငိုပါရအေ...

တိတ်ပါ...ယွန်းရယ်...
မနက်ဖြန်ဆိုရင် ခေ့လုံကာဆင်း...
လို့ရပြီ...ကလေးတွေပါ...
ကျမ်းမာနေတာ ဆုလာဘ်
တစ်ပါးပါ-ယွန်းရယ်...

သတ္တလိတ်..
မုက်ရည်တွေ..
သတ္တလိတ်..

ကိုတာယာက.. မြောမြောဆိုဆို...ယွန်း၏ မုက်ရည်တွေ...
သတ္တလိတ်တွေ... သမီးလေး၏ မုက်ရည်ကို...
ယွန်း... ကြည့်ရအောင်...

ကျေးဇူးတင်..
ပါတယ်.. ကိုတာယာရည်
တကယ်တော့.. ယွန်းက
မှား.. ကိုတာယာ
ဟာ...

ဖြောချင်သောခကားလုံး...
များကို...ဖွင့်အန်ချလိုက်ချင်
ပါသည်။ သို့သော်...နောင်...
တည့်နေသောကာလရှိမှ
ချုပ်ကိုင်များ...မိန်းမသားတစ်
ဦး၏မွေးရာပါအောင်ခည်းမျှ
များကြောင့်...ယွန်း...
ခကားကိုရုပ်တန်လိုက်
မိသည့်...

ဖြောပါ...
ကိုတာယာ...
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...ယွန်း
ခိတ်ဝင်ခားပါ
တယ်...

ယွန်း...ကိုယ်လေး...
ဒီနေ့ယွန်းကို အလေးနက်ဆုံး
ခကားတစ်ဦးဖြောမယ်လို့
ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။

ယွန်း...လက်ခံမယ်...
ဆိုရင်...ဒီ...သမီးလေးရဲ့...
အနာဂတ်ကိုဖခင်တစ်ယောက်
အာမခံ... ကိုယ်... ဖွင့်ဆိုလို
ပါရစေ...

အိ...
ကိုတာယာ...
ရယ်...

အာပိုးတစ်ဖူး
ဖွင့်သစ်ခပန်း
တစ်ပွင့်၏ကြည့်
ရယ်ခြားသံများ
အိပ်မက်ကဲ့သို့...
ကြေကွဲသော
မြေပေးလက်ဖြတ်
ယွန်း...မြက်ဖြတ်
ဝင်ဝင်...ခိတ်လိုက်
သည်...

လေလွင့်နတ်သား၏

အိမ်ထဲမှာ

ကတို့ပါးစားလေးထိမှတွေ့ရင်တောက်ပသောဟမ်းမိချိန်လေးက...
ကွန်တက်ဒူလုံးသားကိုဖြင့်ဖြင့်သည့်ပမာ...။ အခုကတိကစသစ်မိ
ဒါနဲ့ကိုလင်နဲ့သမားဖြင့်ကွန်တက်ကွန်ဖြင့်သင့်နေမိသည့်...

ယွန်းရယ်...
ဒီဟမ်းမိချိန်လေးဖြင့်ဖြင့်
တစ်ချိန်တုန်းက...

ကွိုက်... ခွဲပစ်...
ဖြတ်နိုးခဲ့ သူဟာ... ခင်
ဟင်... သိရင်...

ကျွန်တော်အစ်မသောယုနီ...
များနဲ့လုံးသားမှာလှုပ်လှုပ်နေပေမယ့်ပါသွား...

မိမိတွေမှလူငါ့ကလံသံတို့က ကျွန်တော်ပျော်ရွှင်မှုကတော့
များကျိဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်၏... ယုနီ၏မိဘတွေဟား...
သတင်းကြားပြီးလျှောက်လာသော ကျွန်တော်မိဘတွေဟား...
ကပြေးသွားကာတံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည့်...။

မ ဖြင့်နဲ့ မိုးလုံး
ခေါ်သောမြက်တာကွာ...

စား...!
ဟုတ်တယ်ကွ...
တို့မှာသုံးခေါက်လည်း
ပါလာတယ်...။

တံခါးစေ့မှာ ကွယ်ကာရုပ်နေသော သန်းခေါင်ကို ဖြစ်လိုက်
 ရသည့် ကျွန်တော် ဒုလုံးသွေးများ မောင်းဖြိုခီးသော ခြစ်
 တစ်ခင်းလို့ ဖြစ်သွားဖို့ထင်ရဦး... ဒါက ပြင်ပေါက်ကွဲသော
 ခံစားမှုများ ကာဖုန်သန်လွန်းလှသည်...။

www.burmeseclassic.com
 လူတစ်ယောက်မြေးထွက်ခဲ့တာကို...
 တွေကို... မင်း... နားထောင်...
 ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း... ကား... တွေက...
 ဖြစ်နေတာ... ..

ရင်ဘတ်တစ်ဆင့်...
 သိမ်းသွင်းလိုက်သောသား...
 အခကား... သံတွေက... ကျွန်တော်...
 ရင်ခွင်မှာ... သွေး... သွေး... တန်း... များ...
 သား... နေတို... မျက်ရည်... ရတနာ... တစ်...
 ခင်း... လို... ဖြစ်နေ...
 ထင်သည်... ..

ဖွဲ့ကြီး... တော်တော်ကွာ...
 မင်း... နားထောင်...
 နေပြီ... ..

ဟတ္တိတယ်... ဖွဲ့ကြီး...
 ငါတို့... မှတ်တိုင်... နာမည်... တာ...
 တွေကို... မင်း... နား... ထောင်...
 ဖြစ်... ကွာ... ..

ငါတို့... နှစ်... သောက်...
 ဘဝ... လုပ်... တည်... မှီ... ကွက်... တာ... ကွ...
 တစ်... ကို... နာ... သည်း... နာ... သိ... နှာ...
 သိ... မှာ... ယု... ရ... နာ... ဖေ... နှ... ထပ်...
 တွေ... ဖြီး... ..

သနားစရာခင်
ခဏားများကို...
ကျောက်လုပ်လုပ်
သက်နေသည့်နားက
လုံးလုံးလျှပ်စားနေ
သောနှလုံးသားနှင့်
ပိရောမိတ်နေပြီ
ထင်သည်...။

တောင်းပန်ပါတယ်... ဦးသမီး
လေးက... မွေးရာပါ နှလုံးကား
ခုည်းတိ...။

ရောဂါသည်လေးပါ...
နီကလွယ်ထိကသက်ရှင်ကောင်
တွေနဲ့ သက်တမ်း... ကုခွဲ
ရတာပါ...။

ခုလည်း... သမီးလေး
ဝေဒနာကို ကုသဖို့ ဩစဆားလျ
ဗျာ... ဦးစီးစဉ်ထားတယ်...
နှလုံးကားထိုးကုသလျက်ရင်...
သမီးကသက်သက်ရှင်သန်ခွင့်
ရမယ်...။

သမီးလေးကတွက်
ပြောရတာပါ...။

မောင်ရင်နဲ့ သဘောမတူ
လို့... မြောတာမဟုတ်ဘူးဟေ့...
မောင်ရင်တစ်ခုစာကို ဆုံးဖြတ်ခေဆင်တယ်။
သမီးလေးက... သူ့ကသက်ဝက်...
မောင်ရင်ကို ပျံဖြတ်ခွင့်
နေတော့...။

ယခုတစ်ကောင်၏... ဘာဖြစ်သံကြောင့်...
နောက်ညှပ်ထဲကပေါက်ကုန်နေရတာသောခိုသော်
တစ်ကောင်သည် ကျွန်တော်များဖြစ်နေပြီ
လား... ဘာကွဲတော့ပါ... သန်းတော်၏
စကားကိုဆက်ကြားရသည်...

ငါ့... ရင်ခွင်ထက်သာရင်...
သူ့မှာဂျီမေတွာရိပ်ကောက်
မှာ... မွေးထွေးမြီး... ကာသက်
ရှင်သန်ခိုင်မယ်လေ...

မိဘတစ်ယောက်ကဲ့
ဆိုနှင့်တစ်စကားတွေကို... ငါ...
တကယ်အမှန်တရားလို့
ထင်ခဲ့မိတယ်...
ပွဲကြီး...

ယွန်း... ကာသက်ရှင်
ခိုင်မြဲကတော့...

ဒီမှာတင်... ငါ...
ယွန်းကိုခွန်လွှတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်
လို့ကတယ်...

ငါ... ရင်ကကွဲ...
ခံမြီး... ခွန်လွှတ်လို့ကရ...
တာပါ... သူ့ယံခင်း
ရ... ..

သန်းဇော်နဲ့...

နေ့တွေမှ ဒါတွေငါတို့သိလို့က်
ရတယ်... ယွန်း... ကထောလည်း...
စန်ခံတယ်ကွ... ခွဲချင်လို့တမင်
ဖန်တီးလို့က်တာ...
...တို့... ..

ခုတော့... ငါ..

ငါလေ.. မိုးလုံးနဲ့ပူငြင်းမြောမ
လို့.. မြင့်မြတ်တိုမင်းရဲ့ နိတ်ဇာတ်
ခေတ်နာတွေကို.. သိလို့က်ရ..
တယ်.. မင်းကို... ကရဇေး...
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ပုဂ္ဂိုလ်းလှ...

ဒါတင်မကားကွ..

ယွန်းနုနီဆေးကုရင်ဆုံးတယ်
လို့တောင်.. သန်းဇော်ဆိုကို
လှမ်းပြီး... ငြိုးလို့က်
ဆေးတယ်...

ဟုတ်ပါတယ်ပုဂ္ဂိုလ်းလှ..

ငါထင်ထားတာ.. လောကကြီး
မှာ.. ယွန်းခွဲတဲ့တော့ကွ.. လို့...

ဒါလုံ့သာ...
ရင်ခွက်ကွဲ...
သုဇ်...
ကို...
လမ်း...
တင်...
ဒဏ်...
တိုက်...
ကျွန်...
သိမ်း...
မရှိ...

သနား...
မင်း...
ကွာ...

ဟ...
လွန်တာ...
အခု...

...
အဆိုး...
ဖိုး...
သမီး...
မျှော်...

ဟ...
ယွန်း...
ခွဲ...

ကျွန်တော်များတန်းတွင်...
ဝေ ဝါးသွားသော အရပ်...
ယွန်း...
သမီးလေး...
www.burmeseclassic.com

လက်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့ပါအောင် ဆုပ်ထားလော...
ကတိပျက်လေး...
www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်၏...
အင်ကွဲရန်သင်းယုံနေသော
အဖိုးများဖြင့်... သမီး၏ အား
ဖက်ရမ်း ခွတ်ခက်ပျက်ဆုံးတွင်
အပြန်လမ်း မသိသော ဂုဏ်တို့ နှင့်
တစ်ခင်း... မြေသံ မကြားရောင်
တသွင်သွင်... ငိုကြွက် ရ...
လောသတ်...
www.burmeseclassic.com

လက်ထဲမှာတင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားတော်...
ကတ္တီပါသွေးလေးထဲက ရွှေရောင်ဟမ်းမခါနီး
လေးကို... ကျွန်တော်နောက်ဆုံးအကြိမ်...
ဗြဟ္မာ့ဂြိုဟ်... ငြိမ်သက်နေတဲ့ မြစ်ရေပြင်ကို
အဝေးဆုံး... အထိလှည့်ပစ်လိုက်တယ်...!

ရေပြင်တွေ.. ဂယက်ထဲ၊ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ရေပြင်က တာဒ်အတွင်းမှာပဲ.. ငြိမ်သက်
သွားပါလိမ့်မယ်...!

ကျွန်တော် ခြေလှမ်းတွေ...
တွေ့လှမ်းလို့ကိတယ်...
ကျွန်တော် ဤတည့်ကု
အရပ်က ဘာလဲမသိဘူး...
ခွဲခွားကုကဘယ်မှာလဲ...?
အဲဒည့်နာမ, မရှိပါဘူး...

မီးချင်းတိုက်ပွဲတစ်ခုလို့ နိဂုံးစာမျက်နှာမှာ..
ခွဲလုံးသား အငွေ့ပျံသွားတဲ့...
အခြမ်းပျောက်လှည့်သားတစ်ယောက်!...
ခြေလှမ်းတွေကတော့...
တတွေ့တွေ့လှမ်းနေဆဲ.....

ရွှင် လန်း ချမ်း မြေ ကြ ပါ ဝေ

စာဖေကလည်းဗျာ..
ဒါ..သားစာဖေဆင်းကြွားစရာ
ကိစ္စ...စာလေ...လိမ်စရာ
ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ..

မင်းနဲ့သတင်းထွက်
နေတဲ့အေးယင်..ကောင်
မလေးကကော..ဘယ်..
စာနေမှာထားရောက်
နေပြီလဲ-?..

ဘက်က...
မင်းဘာတွေ...
မြောနေ
တာလဲ..

ဟိုလေ..ဖေဖေမြောတဲ့အေးယင်
ကောင်မလေးဆိုတာ..နေခြည်..တဲ..
နေခြည်က..စာဆောက်အား..ဆောက်နေ
တယ်လေ..သူ့စာဆောက်အား
အတွက်..

စာရေးကပိုင်
နေပါပြီဖေဖေ..လက်ခံ
သတ်တော့မှာပါ..

ကုန်တော်တို့
ကုမ္ပဏီက ပစ္စည်းရေး
မှာတယ်...
အား

ငါမေးနေတာ..
လုပ်ငန်းကိစ္စမဟုတ်ဘူး
ဘိမိထောင်ရေးကိစ္စ
ကွ..!

နေခြင်း..က..
သိတင်: ကျွတ်ရင် မင်္ဂလာ
ခေတင်တော့မယ်လို့ မထူရင်:
တစ်ခုက.. ဘင်တာမျိုး မှာ
ဖော်လို့ကရတယ်..

ဒီကောင်ကျကြောင်ကြောင်နဲ့
မဖြစ်ဘူး.. မဖြစ်ဘူး မင်းကို ငါ
မိတ်ဆွေ ဦးခံမင်းသမီးနဲ့ ဘာဖြစ်
ဆုံး.. လက်ထပ်ပေးဖို့စီစဉ်
မှ.. ဖြစ်တော့မယ်..

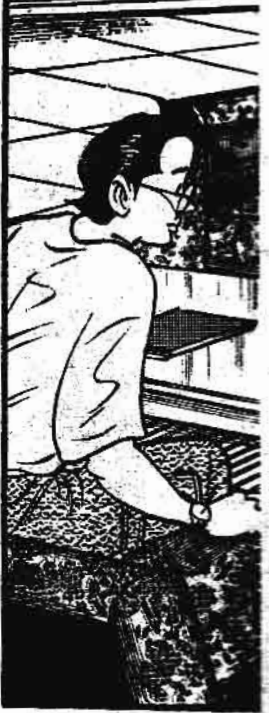

ဦးခံမင်း သဘော
ကျနဲ့ ဖြီးမလာ: ပေးပေလေ..
သူမိန်းမကလည်း သဘောတူဖို့ မှ
သူ့သမီးကလည်း ကျေနပ်
ဖို့ မှ...

သူတို့မိသားစုက..
ဦးခဲမင်းစီခွင့်ရင် ဘာလုံးနာမ်
ဗြဲတော့ကွ.. သူ့သမီးကလည်း
ပညာတတ်ဆိုပေမယ့် ငို၊ ငို၊ နား၊ နား
နေတတ်သူဆိုတော့.. ဖခင်တစ်
ယောက်မှာနေနဲ့ စိတ်မအေး
နိုင်ဘူး..

ကိုခဲမင်းကလည်း..
သားမက်လောင်းကိုမြင်ရ.. သူ့
သမီးကိုလည်းဖြုတ်မင်းကို နာလည်
စာပတ်လွတ်ဖို့ ပြောနေ
သေးတယ်..

ခုကာလ..
ကောင်လေးတွေကလည်း
အိယာလေးတမြို့မှာ အဖော်လေး
စာမမနဲ့ဆိုတော့ စိတ်ချရတဲ့
သူနဲ့ ပေးစားချင်
နေတာ..

ဖေဖေက.. မာမောတကော့နှင့်အားတက်
သရော့ပြောနေသဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ.. ငဲ့တလင်လင်
နားထောင်ရင် တက်တက်ကြွကြွ
ဖြစ်လာရအံ့..

ကောင်မလေး
နာမည်ကဘယ်သူတဲ့လဲ
ဖေဖေရ..

"မေတ္တာ"
တို့...

ဟာ...!
နာမည်ကြီးကလည်း
အောက်လိုက်တာ...

နာမည်က မြတ်စားလို့ရတာ
မှတ်ကိုမင်းလက်ထဲရောက်မှ
'ငယ်ခင်ထွင်မျိုးသောက်ဦးအောင်'
လို့မှညွှန်လိုက်ရင်မြောက်လိုက်သမျှ
ကောင်းကင်တစ်ဘက်တောင်
လွန်သွားဦးမယ်..

ကျေးဇူးကြီးပဲ
ပါပေးတယ်ခင်ဗေ..

ကိုယ်နှင့်နီးစပ်တော့မည်မမြင်ချူး... သောမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုစိတ်ကူးဖြည့်
နေရသည်မှာ... သိန်းနှစ်ထောင်ဟုကြော်ငြာထားသောကံစမ်းမဲကိုမျှော်လင့်နေသေး
အရက်သမားတစ်ယောက်၏ရင်ခုန်သံမျိုးဖြစ်နိုင်ပါသည်...

ဖေဖေရေးပေးသောမိတ်ဆက်စာနှင့်လိပ်စာကိုယူပြီး ပဟောင့်ဆန်သောရင်ခုန်သံတစ်ခုနှင့်နဲ့...
ကိုယ်သယ်ဆောင်ရင်! အသရေမချသော ခေတ္တရာရွှေဖြည့်ဖြိုးသို့အရက်ကိစ္စားခံရလေတော့သည်!

ငါတို့ကလေးဘဝ..
အတွယ်ယပ်ခပ်တုန်းက-မိန်းမ
ယုဇုံစိတ်ကူးရှိခဲကြသလား
မိုးလုံး

တာကွာ!..
ကလေးဘဝတုန်းကတော့
ဒါတွေဘယ်သိမှလဲကွ..
မင်း...ဘာတွေလာပြော
နေတာလဲ..?

၀၆၂
NOTHING
FURY

မိုးတို့မှပဲ...
ပြန်ယူကွာ...တော်
ငါ့မိန်းမဆုတံ...
ဝေါက်ကံခဲဒေ
လွန်းမယ်...
ကဲအချိုးလဲပဲ
ဒီကံကံ
အင်္ဂါတော်
မခဲတော့ဘူး

အိမ်ပြောတာပေါ့..
ဦးဆီရှိသူဟာ.. ဦးဆီကြောင့်
မာန်တက်ပြီး.. ဒုက္ခရောက်တတ်
တယ်ဆိုတာ.. ငါတို့မှာတော့
အတက်ပဲ ရှိတယ်..

ခြေထောက်
မှာလေ..

ဟား! ဟားဟား
ဟား ဟား!

မိုးလုံးထပ်ပြန်သည့်နှင့်!.. ပုကြီးရော.. ပုမြင်းပါ.. ဟားတိုက်ရယ်ခေါက်ကုန်ရင်ခွဲကြ၏!
မှတ်ပုံတင်ထံမှာရော အာပိုင်လက်တွေ့ မှာပါ အိမ်ထောင်ခွဲလိုလျှင်ခွဲခွဲများဖြင့်ကြည့်သာပုကြီးနှင့်!
ပုမြင်းတို့ကစိတ်ရောက်ပင်ပါလွတ်လပ်ကြသည့်၊ အောင်မေ့တသ လွမ်းလောက်စရာတွေမှာ
သလားဟုမေးလျှင် ဖြစ်ပါသည်ဟုဖြေချင်ပါသည်.

အခုလုပ်
အချိန်မျိုးမှာဆို ငါ့ရင်ထဲက
အလွမ်းတွေ ဖျိ ပျံ့ဖြိုး
တက်လာတယ်..

ဘာဖြစ်လို့
ပုကြီးလဲ

ဆီးသွားချင်လို့
ကွ..

ပေါက်ဖို့..
ပေါက်သွားဖို့.. မင်းကြောမဟုတ်
ငါပါ.. မဟားဒယား.. ဖြီး
လွမ်းသွားဖို့..

ခါကြောင်းမသိသူတွေသာ သူတို့နှစ်ယောက်က ကားနားထောင်နေပျင်
စာပေါစားနေကြသီးကြောင်တွေဟုဝင်မှတ်သွားနိုင်သည်။
တကယ်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ရာစင်စိုသည်။
ကြာတော့ကြာခါပါဖို့..... ကလေးဘဝ.. ငယ်စဉ်ကကလ..
ဟိုး... စေး... စေး... တစ်ခါတုန်းကပေါ့.....

မင်းကြားဖို့ ဖြီးလား..?
မင်းကြားဖို့ ဖြီးလား..!

ပွဲကြီးနှင့် ပုပြင်တို့သုံးတန်း... လေးတန်း
အရွယ်ကျောင်းတက်ကျောင်းတက်ခဲ့ကြ
ခဏကဖြစ်သည်။ အိမ်နှင့်ကျောင်းမှာစာတန်း
ငယ်စား၏။ ကျောင်းသွားလမ်းကလူလည်း
ဖြတ်သည်။ စာဆိုးဆုံးက ရေတွင်းပျက်ကြီး
အနီးတွင်ရှိသော..! မုထစ်ဂွတ်တို့ ငှက်
လင်းတသို့ ဆိုသော သစ်ငှက်တို့ကြီး ပင်..!

မကြောက်စမ်းပါ
နဲ့ကွာ.. တစ္ဆေဆိုတာသေးနဲ့
ကျော့ပန်းရင် ကြောက်မို့
ထွက်ပြေးသတုံ ကွ..

မင်းကဘာကို
ကြားခဲ့လို့လဲ..

မင်းနဲ့ငါ..
သစ်ငှက်တို့ကြီးကို
ဝိုင်း ဖန်း ပစ်ကြ
မယ်..

ဟိုရေအားက..
သစ်ငှက်တို့ကြီးမှာတစ္ဆေဆို
သတုံ.. ငါတော့ မာဒီရွှေကဖြတ်ရ
မှာကြောက်တယ်။ အခုကို
ကြက်သီးတွေထဲ
လာပြီ..

ဟတ္တရ်လို့ဟားကွာ...!
တောကြာတစ္ဆေက မပြေးဘဲ ဆွဲဖြတ်လွှတ်လို့ကမ္ဘာ
လှည့်တုံးနေပါဦးမယ်..

ပုလင်း... ပုလင်း... ပုလင်း... မောကြောင် အုဂုကို ငြိ
သစ်တောတိုက်... အနီး... ဒွန်ယောက်သာ... ရောက်ခဲ့သည်... သစ်တောတို
က်... ကလည်း... စေ့စေ့ကြည့်တော့မှ တစ်ခွေကြီး တစ်ကောင်
ငှက်တတ်ထိုင်နေသည်နှင့် တူလွန်းလှ၏..

ဟဲ...ဟဲ...
အဲဒီတော့လည်း ခုခု
ပေါက်ရတဲ့ ဒုက္ခ အေး
သွားတာပေါ့..

ငါ...ငါ ကြောက်
တယ်လွ...

ပုလင်းက တွန့်ဆတ်
ကြောက်ရွံ့နေစဉ်
ပုလင်းက... တစ်လွန်
သံလို့မျိုး ပေးလို့က်
သည်...

ပုလင်း...
ပမ်းဟေ့...
ဖြန့်ဖြန့်... ပမ်း

အဖိုး...!
မင်းမပြောခင်ကတည်းက
ဘောင်းဘီထဲထွက်ကျ
နေပြီ...

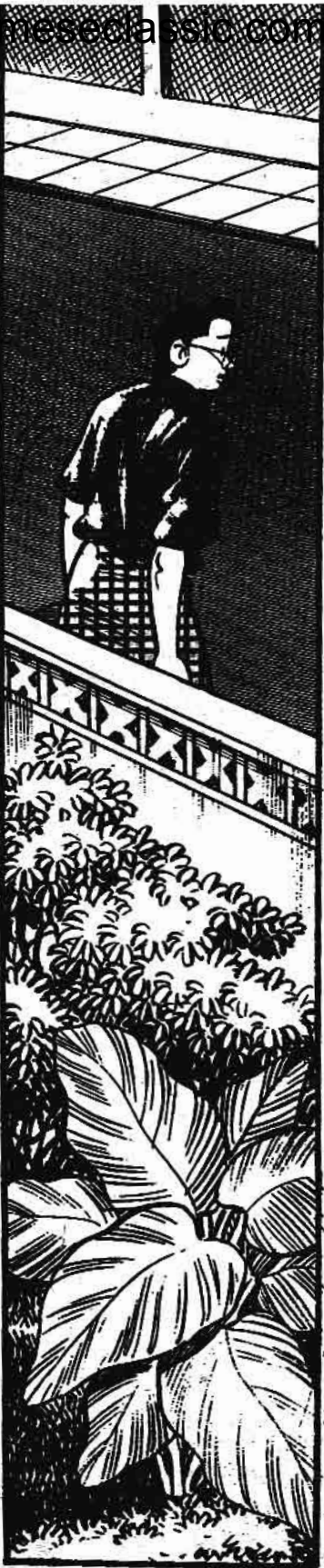
ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်
ဖြင့် ခူခူပန်းရသောစာရသာ
ကိုခံစားဖူးမှသာမည်ထင်သည်
ကြောက်လေယန်းလေ... ပန်းလေ
ကြောက်လေ... သို့သလိုမျိုး
တော်တော်နှင့် အားဖြတ်ဖျေ
နိုင်... သစ်ထွက်တိုက်ကြီးကတော့
ပွဲကြီးနှင့်ပွဲကြီးတို့ဖူးကမ္ဘာ
မှာ... မိုးဦးကျ မိုးရေဇက်တွေ
ထဲထွက်ထွက်ထိုင်နေချိန်
လျက်ရသလို ဂျဲဂျဲသွားခဲ
ရလေသည်...

ထိုသစ်ထွက်တိုက်ကြီးကို ပွဲကြီးနှင့်ပွဲကြီးတို့ ကျောင်းသွား
ကျောင်းဖြင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အမှန်အကန် ပန်းခဲကြပါသည်။
ခွဲမြဲခဲ့သောစာလေးအထကြောင့် စောင်းမေတသ ဖြစ်လှ၏။
ထိုသစ်ထွက်တိုက်ကြီးအားရောက်တိုင်း ခူခူပန်းချင်စိတ်ပေါက်
လာသည်။ ခူခူပေါက်တိုင်းလည်း ထိုသစ်ထွက်တိုက်ကြီးကို
သတ်ရနေမိပါသည်။ ယခုအရပ်ရောက်တတ်ထိုင်ပါပဲ ...

အတိတ်မဲ့စိတ်ကူးများကိုတစ်ပေခန့်..
သယ်ဆောင်လျက်.. ကျွန်တော်ခရီးထွက်
ခဲ့ရာ.. ဖြည့်မြင်တိုင်ဝေလီလေလင်းအချိန်
တွင်ရောက်ရှိသွား၏..

လိပ်စာ..
အရတော့.. ဒီစာမိ
ပဲ....

ဒီပန်းလေးတွေကို ဘာလားလို့ ချဲ့နေတာပဲ ဖြစ်မယ်..

ဒွန်ထပ်တိုက်လေး၏ မျက်နှာစာတွင် ပန်းလေးများ စားတယ်ဟု ယူဆနေသော ၀၀ ကန်ကန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို.. ကျောခိုင်းစားနေစေတာ ဖြစ်သံတိုင်ကြား ဖွဲ့လှမ်းမြင်နေရ၏..

အိမ်ထောင်ပဲ

မတုတ်ဆိုတာ.. ဒီနေ့မလေးလား မသိဘူး.. အလုံးစာပေါက်ကတော့ မမှန်းလောက်စရာပဲ ဟဲ့..ဟဲ့..

အဟမ်း! ဟမ်း! ဒီအိမ်က... ဘိုးမင်းတို့ အိမ်လား ခင်ဗျ..

ပန်းကို.. အာရုံစိုက်ရန် နေသည့် ကောင်မလေး ကျွန်တော်အသံကြား၍ လန့်သွားပုံရသည်။

သူမ.. နာထိတ်ဝါလန့်
လှည့်ကြည့်ကာမှ
ကုန်တော်.. သူကို
ကြည့်ပြီး.. လိပ်ပြာလွင့်
မတတ်.. ဒန့်ကန့်
လန့်သွားရသည်..
“ဆက်၍ ခုခွားတော်
မူပါ..”

“ နာသာ.. တော်စာရောင်ထွက်တာက.. မောင်စာနက်မည်းညှို့.. ထောင်ထွက်ခွင့်မကွဲလိုတယ်..
သရဲလိုဇာတ် ” ဟူသော ဦးပုည လက်နှိမ်ဖြတ်ထားသည်မှာတိုင်း.. နာသာ.. မည်းရသည်မှာထိတွင်း..
မုက်လုံးနှစ်လုံးက.. နှာခေါင်းဘက်သို့ပြောင်းနေ၏.. နှာခေါင်းစာလယ်၌ ဘုထွက်နေသည်မှာပင် ဒွတ်ခမ်းကွဲ
ကြားမှ သွားတစ်ချောင်းက ငေါထွက်နေသေးသည်။

နာဖေရေ...
နာဖေသားတော့..
လူဖြစ်စွဲဖြစ်ထင်ပါ
ရဲ့ဗျာ...

ဘယ်ခိုင့်
မေးနာရီမှာ...

လူ့ဘဝမှာ အလွန်အမင်း... အသိမာလည်း... ကျီးကျီးနှင့်
တောက်တောက်... တူပေါင်း... ခပ်ထွက်လာသည့်အသံမျိုး... အရိုးအကြောထဲ
အထိ ခိမ်သွားပြီး... တစ်ကိုယ်လုံး... ယားကျက်ကြီး... ဖြစ်သွားရသည့်

အိုက်

ဒါ... ဒါ...
ဦးခံမင်း အိမ်လာ
ခင်ဗျ...

ဖွတ်
ကွဲပါစေ...

ငုတ်မာနယ်
ငုတ်မာနယ်
နီ အိမ်မာ
မိ

ကွတ်ခိ

သူ၏ လျှက်လှဲ ပျံ့ပြားစွာ
တုန်လှုပ်လှုပ်ကလေးအသံက...
စာကလေးကြောင်ခုပ်သံမျိုး
ထွက်ပေါ်လာ၏... ပျက်... ခါ
အိပ်မက်သစ်ခိတ်ကူးများ...
ဘုန်းဘုန်းလှပြီး ခိတ်ခိတ်တွေ
ဘိ ဘိအားချင်လောက်
ကောင်ဖြစ်သွားရသည့်

လှည့်ပို့ပြီး ပြန်ထွက်ပေး...
ရလျှင်ကောင်းလေမလော
ဟု ပွဲကြီး ခုတ်စားချေဆီ
မှာ အိမ်ထဲက သို့သော်
သား လူကြီး တစ်ယောက်
ထွက်လာပြီး ပြီးရင်ပေါ်
တွေ့ခွာ ဖိတ်ခေါ်သည့်

ထွက်ကံ
အိ
ဟွတ်ကံ
ခင်ဗျ...

ဟော!
ရုဗ္ဗိကုန်က... ကိုဘုမားရဲ့
သား... မောင်တာယာပွဲကြီး!
ဆိုတာထင်တယ်... လာဟော
လာပါမောင်ရင်

ရှေ့ဖတ်ပြီး ချင်သော်လည်း... နောက်မဆိုတာသာ သည့်မှာ ခြေကနေမို့...
ပွဲကြီး... မလွှဲသာမထောင်သာ... အိမ်ထဲထဲလို့ ကိုရုဗ္ဗိ အိမ်ကနေအထား
သာမက... စည့်ခန်း ကာပြင်ကဆင်ကို တော့ မြင်ရခြင်းအားဖြင့် ဦးစံမင်းတို့
နေ့စာအားကြီးမားပုံကို ခန်းမှန်း သိရှိနိုင်သည့်

ဟ... ဟ...
မောင်တာယာ

၈၃

မတုတ်ရ...
သက်သာကံရဲ့ သူ့ပေါ်ဟော
ပေါင်မုန့်ထောပတ်သွတ်
လည်းထည့်ခဲ့ဖူး

ကျွန်တော် ခင်မိပေါ်ရောက်သည့်အခါ... တစ်ခါတစ်ရံ... ကျွန်တော်က
 သက်သို့... တစ်ခါတစ်ရံ... လျှပ်လျှပ်စွာ... စား... စား... က... ဦးခံမင်း၏ ဇနီးသည်မှာလည်း...
 ဟာဟာသလဲဖြစ်နေတော့၏..

ရောက်သည့်နောက်မှမထူးတော့ဟုသဘောထားကာ... စာကိုထုတ်ပေးလိုက်ကာမှ... ဦးခံမင်းလှမ်းခေါ်
 လိုက်လာတာသံကြောင့် ကျွန်တော်.. တော်တော်ကြီး... စတုန်းသွားရပြန်၏..

ကျွန်တော်... နဖူးကြောကြီး...
ဖွဲ့သွားရသည်... ဝက်ပါမကြီး...
ကိုရင်မဆိုင်ရလေအောင်...
နောက်ကျောခိုင်းပြီး အာဇာနည်
ဖွားနေဟန်လုပ်ရ၏...
ဦးခံမင်းအနေနှင့်... သမီးကို
ပွဲထုတ်ခါင်သလို စာတွင်ပါ
သော အကြောင်း အရာကို
လည်း သိလိုက် တစ်ချက်ခွတ်
နှိမ်ချက်မြတ် ဖန်တီးလိုက်ခြင်း
ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်တော်...
ထင်သည်။

ရေ...
သမီး

ရှုဆေးပျံး...
ကယ်ရောက်
နေပါလိမ့်

ကဲ...
ဖတ်ခမ်းပါဦး
သမီးရယ်

ကြားရသောခကား အရ... ဦးခံမင်းအနားသို့ မတုတ်ရောက်နေပြီ... မတုတ်လက်ထိ အရောက်
သွားပြီ... ဟုတ်ပြီ... သူ ဖတ်တော့မည်... သည်တစ်ကြိမ်... ဝက်ပါမ ဘယ်လိုသံခွဲမပြီးဖြင့်
လှံတံကျင်ထိုးလေမည်နည်းဟု... ဆဋ္ဌမအာရုံနှင့် မြင်ယောင်ကြည့်နေမိ၏..

ကု...
ကု...

အရ...
အကြောင်းကြားလိုက်
ပါသည်။

ဟဟ!

သတ်ခွာဖျား...

သူငယ်မြတ်သားနှင့်ခမ်းကျရသံ
ခွဲခွဲခွဲကားသံလေးကကျွန်တော်၏
နားခွဲကိုတို့ခွဲလှပုံနိုးလှိုက်သည်၊
ကျွန်တော်အံ့နားသင့်ခွာတစ်ချက်
ဝေကြည့်လှိုက်၏-ယောင်ရမ်းပြီး
ကိုယ်ရင်ဘတ်ကိုလက်ဝါးဖြင့်ဖိထား
ရမလို့ဖြစ်သွားသည်။
တော်တော်လှသောကောင်မလေး...
ပက်ပက်ခက်ခက်လှပနေပါသည်..

လက... ဂုဏ်ထူးခံပီးပေးပေး
တို့ကိုနိဗ္ဗာန်တိုက်ချင်သလို
ဖြစ်မိသောစိတ်များကြောက်
ပျောက်ငှက်ပျောက်ဖြစ်
သွားရသည်။ ဖေဖေသာ..
အနားမှာရှိနေခဲ့ပါလျှင်..
စင်ဘူးတောင်းတောင်းပြီး
အကြိမ်တစ်သန်းလောက်
ထိုင်ကုန်တော့မိမှာ..
အမှန်ပင်..

မောင်တာယာရေ...!
ဟောဒီကတော့... အန်ကယ်လ်
တို့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသမီး
'တုတ်တုတ်' တဲ့...

ဟို... ဟို...
ကျွန်တော်ခြံထဲဝင်လာစတုန်းက..
တွေ့ခဲ့တဲ့ကောင်မလေး
ကရော...

ကိုတာယာက...
ကပ်ကပ်ကိုမြင်မြင်ချင်း
မိတ်ဝင်စားလာခဲ့မိပြီးထင်တယ်၊
အဲဒါတုတ်တုတ်ရဲ့ညှိမယ်ကွ
ကပ်ကပ်...လေ..

အခုမနေ့တော့သောကျယ်လျှာကိုယ်...
လွှာနှင့်တိုက်ဖြာချင်ခိတ်ပေါက်သားမိသည့်...
ဘာပုံဖြစ်ဖြစ်...တုတ်တုတ်ဆိုသောမိန်းမချော
လေး၏...တရင်းတနှီး...ပြောဆိုပုံကတော့နှစ်သက်!
မြတ်နိုးဖွယ်လက်ခံရရှိလျက်လေသည့်...

ကဲ..မောင်တာယာ..
စားစားနားနားနေနေကျယ်အိမ်
လို့သဘောထားပြီးနေဦးပေါ့ကွာ..
လို့အပ်တာကိုရင်လည်းမင်းညှိမ..
တုတ်တုတ်ကို
ပြောပေါ့..

သမီးရေ..
မောင်တာယာနေဖို့
အခန်းတစ်ခန်းမိစဉ်ပေး
လျက်ပါကွယ်...

အာ..
မဟုတ်ဘူး
မဟုတ်ပါဘူး

ဟုတ်ကဲ့
ဒယ်ဒီ..

ဟုတ်ကဲ့ဆိုပြီ...
သမီးညီမကန်ကန်ကိုလည်း
တဆင့်ပွန်ခိုင်း မနေနဲ့ ဦးနော်..
ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျသေသေ
ချာချာ..ဖြင့်ဆင်
ပေးလိုက်..

ခေါင်းရင်းပန်းတွေဝယ်
ဖို့လည်း..ကန်ကန်ကို
မှားထားဖို့ဖို့..

မိတ်ချပါမာမိရဲ့..
သမီးကိုယ်တိုင်ခမ်းခမ်းနားနား
သေချာဖြင့်ဆင်ပေးမှာပါ..အိပ်ရဲ့..
ခေါင်းရင်းမှားထားဖို့ပန်းအဖို့ကို
လည်းဆေးခိုင်းထား
ဖို့ဖို့...

တယ်လေ!
ဒီကလေးမ နောက်တီး
နောက်တောက်နဲ့ နိမိတ်မရှိ
နုမာမရှိ..ကိုယ်ခင်ပွန်း
လောင်းကို အာဒီလိုပြော
ရသလား!

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ပွဲကြီးပျော်ပါသည်။
ဘဝမှာ...မျှော်လင့်မထားဘူး
သောပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုများ
ကို...ခရောက်သည်နေ့မှာပင်
လုံးဝယုံကြည်လက်ခံသွားမိ
သည်။ တုတ်တုတ်ရှေ့မှ...
မောင်းနှင်သော ဆိုင်ကယ်
နောက်မှထိုင်ရင်၊ မြို့တစ်ပတ်
လျှောက်လည်ကြသည်။

တုတ်တုတ် က ဆိုင်ကယ်အစီးကြမ်းလွန်းသဖြင့် အကွေ့အပိုက်
လမ်းများတွင် တုတ်တုတ်၏သေးသွယ်ကွင်းသိမ်သောခါးလေးကို
ဖတ်တတ်ဖက်မိမလျှင်ဖြစ်ဖြစ်သွား၏... တုတ်တုတ်ကဘာမှ
အမြဲမဆိုဘဲ ရယ်တောင်ရယ်နေသေးသည်၊ ယားလို့တော့
မာတ်မည်မထင်ပါ...

ကမ်ကမ်ဆိုတာ ကက်ပျိုမမြင်ခင်ပေးလော့ထမ်း
ပိုင်းတို့ ပုကြီးနှင့်တုတ်တုတ်တို့ထမ်းလက်ဆုံ
စားကြ၏။

ကိုတာယာ...
စားနော်..ဘားမနာနဲ့ဒီဟင်း
တွေက..တုတ်တုတ်ကိုယ်တိုင်
ချက်ထားတာ..

ကမ်ကမ်ကတော့...
ကျွန်တို့နှစ်ယောက်..ဖီးမွေးပေး
တာတို့..ဟင်းခိုင်းမြင်ခင်ပေးတာ
တို့...မွေးပေးတာ
တို့ပေါ့..

ဟင်! ဒီဆိုး
တုတ်တုတ်က ဘယ်ကပို?
ကိုချက်တာလဲ...?

ဟင်းခိုင်းကွက်ပို့
လို့ကမ်ကမ်ကမြောတော့
တုတ်တုတ်ကိုယ်တိုင်ဟင်းခိုင်းကို
ဖီးဖိုပေါ်ကချေး
တယ်လေ...

တွေ့...
ဒါကြောင့် ကရုဏာ
ကရုဏ်း နှိမ့်တာ
ကိုး...

ဆုလမ်းဆွဲခင်း ကျွန်တော်မပျင်းရဘောင် မိခင်
ကိုး... ၁၂၁ ကားထိုး မြီး ဟိုးဟိုး ဟတ်ဟတ်
ကဆိုးမသတ်ဘောင်.. ဂျပန်ရတနာကားတွေ ငြိည့်ရင်
တစ်နေ့တာလေး ကုန်ဆုံးသွား၏..

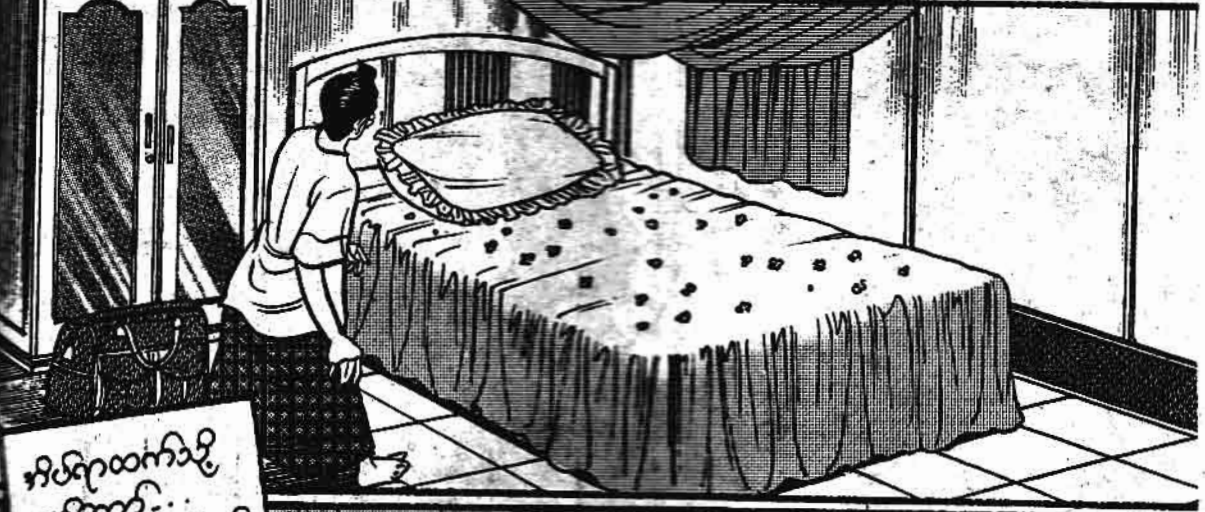

ကိုတာယာစား...
အိပ်ရာထဲဆင်ပေးထားဖို့ ဖို့
နော်..ခရီးပမးလာတာဆိုတော့
အိပ်ရာထဲကနားယူချင်
နေရောပေါ့..

ကောင်းပါဖို့
တုတ်တုတ်ရယ်
ခွတ်ခိုက်နော်..

အိပ်ခန်းထဲကို ကျွန်တော်လှမ်းဝင်လိုက်ကတည်းက... မျှံ့ဖျံ့သင်းသင်း ဂုန့်လေးက... နှာခေါင်းကိုပွတ်သပ်
ကျိစယ်ဖိတ်ခေါ်နေသည့် သပ်သပ်ယပ်ယပ်ခင်းကျင်ထားသော အိပ်ရာခင်းထဲကိုမှာ... စံပယ်ပွင့်လေး
လေးတွေ ဓာတ်အင်္ဂါဖြန့်ကျဲထား၏... တုတ်တုတ်စိစေတာနှင့် ဖိတ်ကျဲကိုမချိုးကျူးဘဲမနေနိုင်ပါ...

အိပ်ရာထဲကသို့
ကျွန်တော်...
ဖိတ်လှမ်းလက်ကိုင်
လှည့်လိုက်သည်...
အရသာရှိလိုက်
သည်ဖြစ်ခြင်း...

မိုးလုံးက... မွှေးခံလာတာကို... မြင်းပွဲကြီးတွေ
တစ်ခုတစ်ခုကို... ကျောက်လားသစ်... လယ်သံကြီးကလည်း
နားကြားမြင်းကပ်ရာ... ပွဲကြီးက မခံချင်ခံတာဖြင့်
မြန်မြန်လွန်သွားသည်။

ဟေ့ကောင်ပွဲကြီး...
မင်းပြောတာ... ဆင်ရူး... ကြိုက်ရူး...
ကိုရွက်ကို... ငယ်ငယ်တုန်းက သင်တော်တို့
ကြီးကို... သေးနဲ့ပန်းရတာလောက်...
တောင်... အခုသာမယ်မထင်ဘူး
ဆိုကွ... အခုတော့
ဘယ်နှယ်ဖြစ်...

အေးလေ...
ဟတ်သားပဲ... ငါနဲ့ပွဲကြီးတို့
ငယ်ငယ်တုန်းက သင်တော်တို့
ကြီးကို... ခုခုပန်းရတာလွတ်
လပ်တယ် အခုအပင်
မရှိဘူး...

ရှက်တာကြောက်တာ
လည်းမရှိဘူး အခုဟာက
သာယာလေမယ်မလွတ်လပ်ဘူး
အခုအပင်မကင်း
...ဘူး...

ဒါဖြင့်
မင်းက... ကလေးဘဝ
ကိုဖြန်လှည့်ချင်တယ်
ဆိုပါလော့...

ဘယ်သူမဆို
ကလေးဘဝကိုမလုပ်ချင်ဘဲဖြစ်ပါ
မလားမိုးလုံးကု... ကိုထီးဆိုတာ
တုံ့ဆိုချင်တောင်ဖြစ်သေးတယ်
မင်းလည်းကြားဖူးပါတယ်!

ဟိုဟို... နားကင်းတို့ကလေး၊ လေး
ကလေး... xx
တစ်ခါတစ်ရံ... xx ရှိလေး
တယ် xx

စိတ်ချ...
မင်းလုပ်ချင်တဲ့ကလေးဘဝ
ကိုမလုပ်ရစေရမယ်ကိုင်းကွာ...
ပုဇွန် မင်း ကလေးဘဝ
မလုပ်ရကစေ...

ဟာ! ဟာ!
ဟောကောင်
မမလုပ်နဲ့လေ..

ပုဇွန်၊ ခန္ဓာကိုယ်က...
မိုးမိုးလုံးကြီး...
နှစ်ဝင်သွား၏..

ဟိုဟို...
ဟိုဟို...
ဟိုဟို...
ဟိုဟို...

တစ်တစ်... သေးကွေး... ဣန္ဒြေသွား...
ဇွဲ... ဟိန်ကလေး... ဘဝအာဂွယ်...
မူလတန်းကျောင်းသား... လေးစာသွင်
ကို မြောင်း... လဲသွားသလား?

ဇွဲ... ဟော...
သစ်လှော်တိုက်... ဓားနီး... မှာ... အောင်... ရှေ့...
သုငယ်ချင်း... ပုပြင်း... ..

မင်းကို
အဖော်ရအောင် မြှော်ပို့ချက်...
မိုးလုံးက... ငါ့ကိုပါကလေး... ဘဝ
မြန်ရောက်အောင် လုပ်ပွတ်
လိုက်တာလေ...

ငါတော့... ဒီသစ်ငုတ်တို့ကြီးကို
တွေ့တာနဲ့ သီးနှံမိတင်းလာပြီ
ပွဲကြီး... ကဲ... ထူးခံအတိုင်း
မင်းနဲ့ငါတို့... ပမ်းလှိုင်က
ကြေကောင်..

အဟား
ကောင်းမွန်ကောင်း..

ပုပြင်းတိုက်တွန်းမျှကတစ်ကြောင်း သစ် ငုတ်တို့ကြီးကို မြင်ရလုံနှင့်ပင် နှလှပမ်းချင်စိတ်များ
တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာသည့်ကတစ်ကြောင်း မို့ အဆင်သင့်အနေအထားဖြင့်လိုက်သည့်၊

ဟေ့ကောင်
ပွဲကြီး
ပမ်း... ပမ်း...

အိုကေ
ပုပြင်း...
ကဲ... လာဇေ့..

မပမ်းရလျှင်..
မနေနိုင်လောက်အောင် အကျင့်ပါနေသော ကျန်တော်တို့.. သစ်ငုတ်တို့ကြီးကို.. ဘိသိက်ကြွမိကာ
ရေခဲရေချမ်းများ သွန်းဖျန်းလှိုက်ခတ်ပြောပင်..

ပေါင်ပေါ်ကို ရေခဲပုလောင်း လိုက်သလို ပုကန်တိုင်းကန်
ဖြစ်ကာ... ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာ၏... ထိမ်းမရတော့!
အဖို့နဲ့ ရှေးသော ကျွန်တော် ရွှေပြည်မှ ရေတံခွန်များက...
ချစ်သည့်လက်ကလေးဖြင့် ခင်...ဆေး...သော အိပ်ရာခင်း မြို့သို့သို့
လေး...အပေါ်...တစ်မျှထူး...လို့ မှိုင်ချင်စရာကောင်း...လောက်ကောင်း
ခူ...အိုင်ကြီး...ပေါ်ထွန်း...ကို သွား...ခဲ့...ဖြေ... ..

အခု...ဟူး...
တောက်ကွဲ...တော့...
နည်း...ဖြေ... ..

မနက်အိပ်ရာ
ထထင် အိသေး...ကွက်ကြီး...ကို
မမြင်အောင်...ဘယ်လို...
ရမလဲ... ..

မိုးလင်းကာနှင့် အလိုက်သိတတ်လွန်းသော မရေတံခွန်တို့က... အိပ်ရာလာသိမ်းမှာ သေချာသည်။
အိပ်ရာထဲတွင် ခူခူပမ်းတတ်သော သတို့သားတစ်ယောက်ကို ဘယ်အဖျါမကများ ကြည့်ဖြေ...
လက်ခံနိုင်မည်နည်း... ကျွန်တော်...အတွေးလည်း...မပက်...အထေးလည်း...မပက်ဘဲ...သေး...အဖို့ကွတ်
ကို...ကြည့်ဖြေ...ထိုင်ချင်စိတ်ပေါက်နေတော့သည်။

ထိုင်နေလို့တော့ ဘာမှဖြစ်မလာနိုင်

ကျွန်တော်အိပ်ရာခင်းကို ချီလိုက်သလို
မိုနေသလို အကွက်ကို ခုတ်ပြီး အနီးနီး
ညှစ်သလို ညှစ်ချလိုက်ရင်..

ဟဲ့ဟဲ့!

ဟို!ဟဲ

ဟာ!
သွားမြန်ပါဦး..

ကျွန်တော်ညှစ်ချလိုက်
သလို ကိုရွေးသေးရေ
များက... မွေ့ရာပေါ်
အကွက်သားထပ်မံ
သွားမြန်သလို..
အိပ်ရာခင်းမှာ နည်း
မိုမြဲတိုင်း မိုနေဆဲ....

ပြဿနာပဲ...
အင်း!! ယပ်ခပ်ပေးရင်
မြောက်နိုင်တယ်!

လျှပ်တစ်ပြက်ပေါ်လာ
သည့်အကြံအစဉ်ကွဲ: ခါးမှ
ပုခုံးကိုချွတ်... အဖျားဒွန်
ဘက်ကိုချွတ်ပြီး တလွဲလွဲ
နှင့် မိမိပေါ်ပေါ်ယပ်ခပ်
ပေးနေရသည်။

တောက်!
သေးကွက်ကချွေးထွက်
အောင် ယပ်ခပ်ပေးတာ
တောင်မှ အေးစက်စက်
ကြီး... ကျန်နေသေး
တယ်ကွာ!

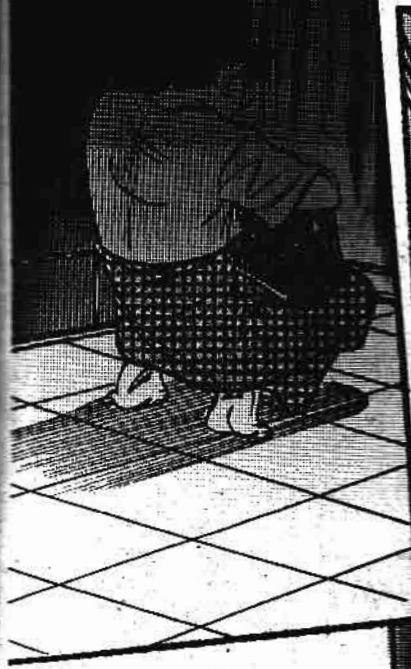

ကျန်တော်
အေးသလည်းထွက်
သောကလည်းဖက်
လာ၏... လက်တွေ
လည်းတော်တော်
ညှောင့်ပျို့သေးကွက်
က... မမြောက်သေး-

အဲ...
ရေမွှေးနဲ့အနီး
ရင်လည်းဖြေခိုင်း
တာပဲ-

လင်းလက်သွားသော အတွေးလေးတစ်ခုနှင့် အခက်အခဲကြားမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ရန် ကြံရည်ဖန်ရည်ဖြစ်သော ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပင်... အတော်ဆုံးငါဟု ဂုဏ်ယူမိသေးသည့်၊ ပုဆိုးကို ပြန်ဝတ်ပြီး မြင်ထောင်ထဲမှ ထွက်ခေါင်းရှင်းတင်ထားသော အိတ်ကို ဖွင့်ကာ ရေမွှေးပုလင်းကို ထုတ်ယူလိုက်၏...

ဟင်း!ဟင်း!
အမိပေါ်ကို ရေမွှေးနဲ့လောင်း
လို့ကံရင် ခွေးနဲ့လည်း ဟောက်...
ပုလင်းမှောက်လို့ဆိုတယ်လို့ပဲ
အထင်ရောက်ရောပေါ့!
မပိုင်လား...ဟိဟိ...

ကိုယ့်အတွေးကို ပြန်သဘောကျ
ပြီး အပေါက်ကျဉ်းကျဉ်း ရေမွှေး
ပုလင်းကို အနိက္ခကပ်ပေါ်ရောက်
စောင်...လက်ဖဝါးပေါ်လက်ဖျံ
နှင့် လိုက်၍ ခေါက်ချ နေရ၏

ဟင်
အနိက္ခကပ်ပေါ်

အခုမှ လက်တွေ့နှင့် အထိမ်းအမှတ်တွေကို သိရ
ရဲ့နှင့် ရေမွှေး ရောထွေးကြီး ထွက်လာသောရနံ့က...
ကျွန်တော့်တစ်သက်တွင်.. တစ်ခါဘူးမှ မနံ့ဖူးသော..
ညိုညိုမွှေးမွှေး ချဲ့ချဲ့စက်စက် အနံ့ဆိုးကြီး စတောင်
စတောင် ထွက်လာလေ၏..

အမှောင်ထဲမှာ
ပင်.. ကျွန်တော့်ပစ္စည်းများ
ကို.. အမြန်သိမ်းဆည်းပြီး..
စမ်းတံငါးငါးဖြင့် လှမ်းထွက်
လာခဲ့ရ၏...

အိုး... ဟီး...
ဒီလောက်ဆိုးတဲ့ အနံ့
မခံနိုင်ဘူး...
အော့... အော့..

ကုတ်
ကုတ်

ခိုင်စတောင်နှင့် ပိတ်လျောင်းပြီး အနံ့ဆိုးဒဏ်
မခံနိုင်တော့သည့်အတွက်.. အမြင်ဖက်သို့ ကမန်း
ကတန်း ထွက်လျက် ရှိ၏.. တစ်ခြားနည်းလမ်း
လည်း.. ငှာကြံမရပြီဆို.. မိုးမလင်းမီ
အုခိုးဆင်း... ဆင်းရုပါတော့မည်.

တစ်ပါးကူးမှာမရောက်ဖူး
သော... နာမိတ်ယခါမှောင်ထဲ
မှူး၊ ကိုလမ်းလျှောက်ရသည်
မှာမလွယ်ကူလှ၊ ခြေက...
ခမ်းခမ်းလက်ကခမ်းခမ်းဖြင့်
ကြောက်ခမင်းလိပ်...
လျှောက်လှမ်းနေရသည်

ကုန်တော့နားထဲတွင် အောက်ဖက်မှ
ခွဲတက်နေသော သံကြားသည်ကိုပင် နှိုင်းကန်
မြဲသည်ဟုထင်မှတ်လျက်ရင်ခုန်သံ
ဖြစ်သွားအောင်ခဏရပ်နေလိုက်၏။

ဘုရား
ဘုရား...

နှလုံးရောဂါတော့
ရတော့မှာပဲ..

အိ...
ခဲသံကိုလိုက်ကြားနေ
ရတယ်..

ကမျိုးစာမည်သော်
သောသတ္တဝါတစ်ကောင်
၏ ကျွန်တော်ပုဆိုးကို
လှမ်းဆွဲခွင့်ခံရသော
ကြောင့်ကလေးတို့ကြား
အောက်လိုက်မိစဉ်
မှာပင်!

ဟွန်းဝကျယ်ကြီးထဲ... ကြွက်ဝင်အော်သံကဲ့သို့
ရူးရူးငါးငါး အသံကြီး ထွက်ပေါ်လာ၏..

ဟွန်း
ဟွန်း
ဟွန်း

ဟဲ့...
ဘယ်ကသူဆိုလဲ..
ကိုခံမင်?... ထမင်းပါဦး

ကျွန်တော်.. လိပ်ပြာလွှဲမိတတ်
အားလျက်ရု၏ အသံပိုင်ရှင်
မှာ.. ဝက်ပျိုမိအသံ ဖြစ်နေသလို..
အတွက်လူမိကျလန်ရသည့်ဝက်
သူ့အသံကြောင့် ပိုလန့်သွားမိ၏.

အောက်ထပ်က
သီဟတို့.. ပျိုးချိုတို့
မီးမောင်းထိုးကြ
ခမ်းဟဲ့.

ပါဠိပါဠိ... ခါးပြ
ခါးပြ

ဒီက
သူမီးကပ်စား
ပါဟ..

လတ်လတ်သံသ ဖွက်လောက်က ဆူသံသများနှင့်ကတိ မီးခိုး...
လင်းထိန်လာကာ... ကျွန်တော်ပိုဆုံးကုသထားသော...
ကျွန်တော်ဖြစ်နိုင်ကြည့်ကာ အားလုံးပင်...
ကံအားသင့်နေကြ၏.

တော်ပါသေး
ဂျူး.. တက်ပါမလေးကို
ဟင်.. ကျေးဇူးတင်မိသေး
တော့၏.. သူ့အသံ မွေ့လှလှ
လေးနှင့်သာရှင်းမမြဲလျှင်
အားလုံး သံသယကင်း
ကြလိမ့်မည်
မဟုတ်...

ဟိ !
ဘယ်နှယ်.. ဘယ်လိုတွေ
ဖြစ်နေကြတာတုံး

ကပ်ကပ်ကပ်..
နို့သံကြားနို့ဖမ်းညှိ
နို့ကတော့ပါ.. ကို.. ကို...
အမောအားတူး...
ညှင်းနာတာနှင့်နယ်..

အေးကွ..
ငြိတို့ကလည်းရှေးဦးစွ
ဆန်တော့

အပေါ်ထပ်မြှာ..
ရေဖျော်မထားဖြစ်ဘူး
မောင်ပွဲကိုးကလည်းစောက်
ဆင်းမယ်ဆိုရင်.. ကာသံလေး
ဘာလေး မျှနေ
ပေါ့ကွယ်... ဝဉာ

မင်းကစာထုတ်ချင်လို့
တွေနဲ့ ဘာနဲ့ပါလား
ဘယ်လိုလုပ်
ဦး...

ယောက်ျားလေး
ကြီးဖော်ဖွားသက်
က... စားမလို့စား
မလ... စကားဝင်
ထောက်ခံ...

ကျ... ကျွန်တော်
ကုမ္ပဏီကိစ္စပေါ့ဦးလေ...
အချိန်မတော်မှ သူငယ်ချင်း
က... ဖုံးဆက်လို့...

ဟဖ်ဖဖ်လည်း
မတွေ့မိပါဘူး

သူက...
ဘယ်ကိစ္စသွားမှာလဲ
ကိုယ်မင်းရဲ့...

BURMESE CLASSIC

ဟို... ဦးတို့လည်း
မိပ်ရေးပျက်မှာမို့တော့နဲ့
နှုတ်မဆက်ဘိသွား
တော့မလို့ပါ..

ဦးခံမင်းက...
သဘောထားပြည့်ဝစွာ...
နှိမ်ချခြောက်စုံရင်း...
ညှိုးသလုပ်ပေါက်ကျွတ်
သူညှိုးလုပ်ပေါက်နေသော
ကျွန်တော့်ကို
ကြည့်ကာ...

အင်း... ကုမ္ပဏီကိစ္စဆိုတော့
လည်း ကျယ်ပြန့်ပါတယ်လေ...
မောင်ငွေကြီးကလည်း ဘာများ
အားနာခရာရှိလဲ
ကွယ်..

ဦးတို့ကို
ရှိုးရောပေါ့

ဟတ်.. ဟတ်ကဲ့
ဦး.. ကျွန်တော့်အခုပဲ
ခွဲတင်ခက်ပြီး တစ်ခါတည်း
သွားပါတော့မယ်
ခင်ဗျာ..

ကိစ္စမရှိ
ပါဘူးကွယ်.. ကဲ..ကဲ..
သိပ်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စပေါ်
လာမှတော့လည်း သွားလေ
ဦးတော့မောင်ဘာသာ
...ရေ

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်လည်း ချစ်သူလေးထံ မရောက်ဖြစ်တော့... ကျွန်တော်အနေဖြင့် သေးတစ်ကွက်ကြောင်း... စာရှက်ဘေးဒွင်ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်။ အဆွေရက်လေးတစ်ရက်ကို မမေ့ရက်လေတိုင်း ငယ်ခင်က.. ကျွန်ငယ်ရေဖျန်းမက်လာပုံနဲ့ဆင်ယင်ခဲ့ရပါသေး.. သစ်တံတိုက်ကို အဆွေ မိတ်မြှာမြင်ယောင်ကာဖြင့် မိတ်အနာကြီး နာနေမိပါတော့သည်။

မှတ်ချက်

တယ်မြို့ဘယ်ဆီတယ်ရွာနီသို့ရောက်လေပြီမသိသော မခင်တုတ်တုတ် အနေဖြင့် တွန်တော် (တကာယပုကြီး) တို့အမှတ်တရရှိနေပြီး မည်ဆိုပါလျှင် အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ဆက်သွယ်ပါရန် မိတ်သ မှီများဖြင့်မိတ်ကာကြား လိုက်ရပါသည်။

တကာယပုကြီး တဆင်၊ တာတွန်းပိဇ္ဇာ

41-(C-5) ပျားရည်တန်းလမ်း

တာမွေ